

AUTHOR _____

NO. 4803

TITLE SIDDUR, YEMENITE RITE

RR _____

IMPRINT _____

CALL NO. ENA 460

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

02399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.

2-1

ELKAN NATHAN ADLER

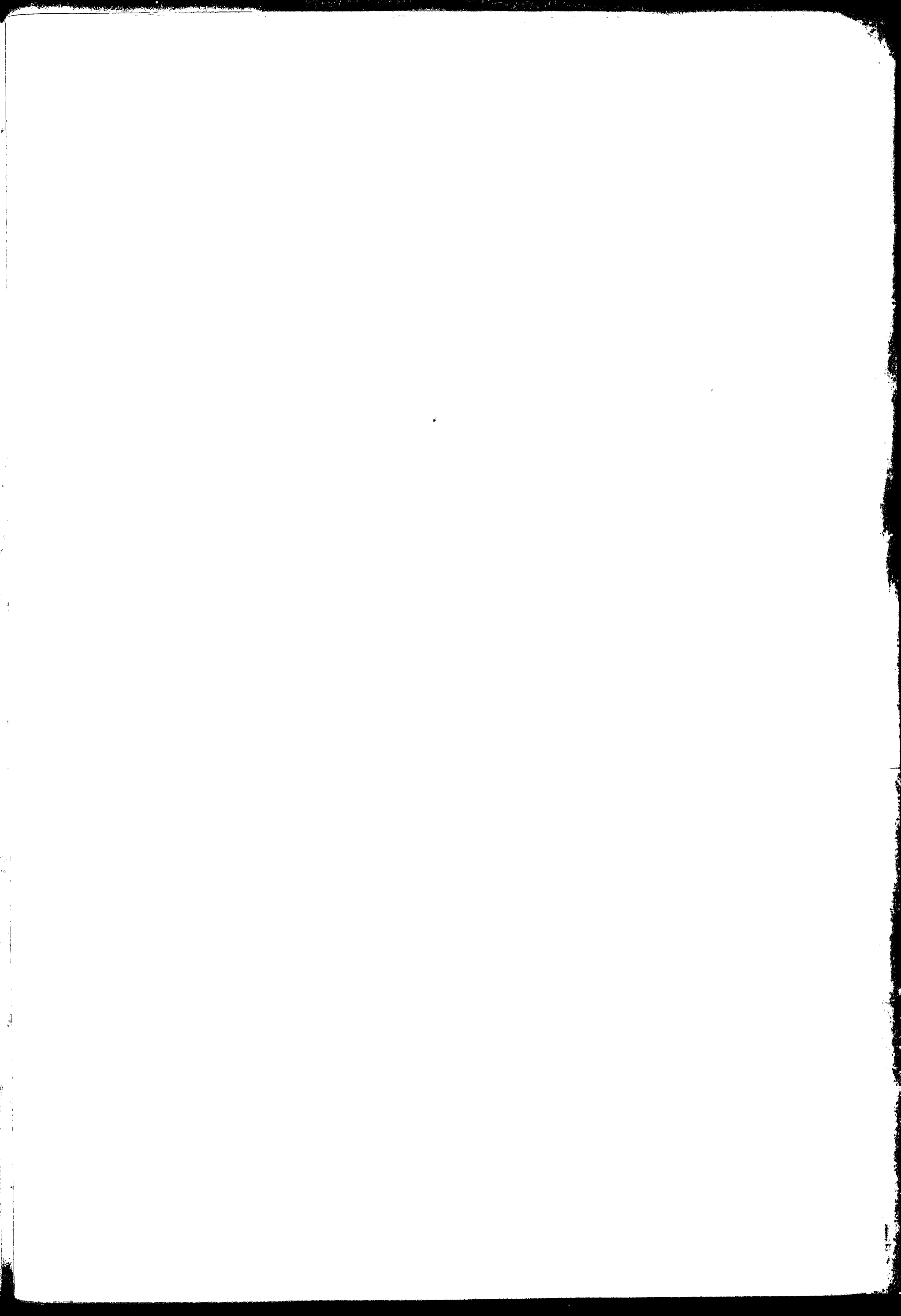
L R K B D
A R G D

תפלת ראש השנה

אעב לט' און פי יצלוה' ראש השנה שיאדאת פי שלש ברכות ראשונות ושלש
 אחרונות בתחלה אוסגר צליח צבור מעומד **ואומר פיוט נאה**
 ושהו אחות קטנה תפלוותיה עורכה ועונה תהלוותיה אלצמ
 דכח נח לעוללותיה תכלה שנה תקלוותיה בנזעם מעלים לך תקדחה ושיר
 זה לוליס כי לך צאה עד מה תעלים עינך ותראה לרים אופלים נחלוותיה
 דעה את צחנך אריות שרו נטפוך חרונך באומרים ערו זפנת ימי נך
 דרצו דחרו לא הש אירו עוללותיה **לתי תעלה בתך מזכור ומצות כללך**
 עולה תשבור ותפליא כללך כצאתך בגבור להתם זבלה מעוללותיה **חילה**
 קבעוהגוי כלו וטובה שבעו וכזזו איש לו זלבה קדעו זבלל שאת לא ממך
 זעו מעבלותיה **למירה שבת זחשקה תגביר לחנוך קדבת דודה ותעביר**
 מלב דאצת זפשה זתסיר לצקש אהצת כלולותיה **צחה אותה בזחת לנה**
 רציה רב זשגחת מעדוד חפצה והיא פנולחת עלתה געה לא הבטיחו אשכלותיה
 חזקן זגילנו כי שוד גמר לצור החילנו בריתנו שמר לצם ותעלו לציון וזמר
 סולנו סולנו מעוללותיה **תחל שנה וברכותיה** ואומרן **למעצתה על**
 הגתיה לאסוף הרנינו אשר יהאיש הלנויה הללו אל בקדשו ומסדיר שש
 התפלה אומ **מגן אבריהם וגו' אי לבני צניהם למען שמו באהצת** ואומ
עצמינו לחיים אל מלך חפץ בחיים בתצונו בקר חיים למענך שמים אל חי
מלך פחמן מושיע עושר ומגן באי מגן אבריהם אתה גבור עד מעמית
 ממית ומחיה **ומה כמזך אב הדיחמן זוכר יצורין ברחמים לחיים זנחמן חתה**
להחיות מתים באי מחיה המתים אתה קדוש עד יהללוך סלה **ויבקרש**
שמך ייטא הינו על ושלש עמך ובכונתן פחדך ייטא הינו על **למעשיך ואימתך**
על כל מה שבראת ייולאוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הצדוקים וייעשו
כלם אגדה אחת לעשותך צונך בליצב שלם כמו שירענו ייטא הינו שהשלטון
מללנך עוז ביחך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל מה שבראת ובכונתן
צבור לעמך תהלה ליד איך תקוה לזורשיך פתחון פה למיחלים לך שמחה
לארצך ששון לעיך צמיחות קרקע קצוד עבדך ועריכה נר לצבן ושי מעשיך
ובכן צדיקים יראו וישלחו ויערים יעלו וזו חסידים פרעה יגילו ועולתה תקטן
פיה זבל ארשעה כולה כעשן תכלה כיתעביר ממנשלת שרון מן הארץ ומלכות
העליזה מהרה תעקור ותשבור ותמלוך אתה הוא ייטא הינו מהרה על מעשיך
בירושלם עירך ובהר ציון משכן כבודך זכרך לבנו כלה זב וזפלה הלצה
ובנשה החמה כי מלך ייטא צבאות בהר ציון ובירושלם זכרנו כבוד ונחמ
ומלוך לעולם ועד ונחמ זיבצה ייטא צבאות במשפט זהא הקדוש נקדש בצדקה
באי המלך הקדוש אתה בארתנו וגו' עד עלינו קראת **זתתן לנו ייטא הינו**

את יום

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

אל מלך הקדוש אתה חתה קדוש וגו' דתקדש שמך וגו' וכלן תן פחדך ייטונו וכלן
צדיקים יראו וגו' עד ב המלך הקדוש אתה בחרתנו וגו' עליה יצונו וגו' שיהיו
מלוקי קדושים עד מהרש ישראל יום השלום " דעה ומודים שפורח המלך
וברכת באגים שים שלום ואתם הצדיקים וגו' ובספר חיים " ואין אומרים הלל
בראש השנה לפי שהוא ימי יראה ופחד לא ימי שמחה יתירה" וכעגומר להתפלל
בקול רם אומ קדוש ומוציא ספר תורה וקורין בו חמשה בני אדם ייטיב קדוש את
עדה והמפטיר קורא בספר שני ובחדש השביעי ומפטיר בנביא דיהי איש אחר
מן המצוות ומזכיר ענין היום בברכת הדפטרנה כמו שמזכיר בתפלה אומ
על התורה ועל הצדיקים ועל יום טוב במקרא קדש השנה יום השלום הגדול שכתתה לנו יי
שהינו צדיקי אמת וקיים לעד באי מלך על כל הארץ מקדש ישראל יום השלום "
ואחכ עומר מי שהוא שריז לתקוע ונוטל שופר ושעורו כדי שיאחזכו

ואומר קודם התקיעה עת שער ירחמים
ואומ שנספס כל הארץ ואומר עלה
שמים בתרועה ואומ ייב קול שופר
והן כתובות אחר תפלת ראש השנה
ונכח בירא

בירו ויראה לכאן ולכאן ועאר העם יושבין
ונהגו לאמר קודם הברכה נוסח זה אף על
פי שתקיעת שופר בראש השנה גזרתה של טוב
דמז יש בה בלומר טורח טורח יענים משיתתם

דקייצו נדקמים מתדדי מתתם והפשו במעשיכם וחזרו בתשובה לנו שובתים את
האמת בהצליה שמן ושובים כל שנתם בהכל זריק אשר לא יועיל זללא יעיל הציטו
לנש ותיכם והטיצו דרציכם ומעלליכם זיעשוב כל אחי מכם דרצו הרעה ומחשבתו
אשר לו טובה" ומברך באישמה אשר קדשנו במצותיו וצאנו לשמור קול טובה
נשהינו לט שהיא מצוה מנמען למען " ואחכ תוקע" תקיעה שלשה שברים
תרועה תקיעה סימן תישרת ג פעמים וחוזר ותוקע תקיעה שלשה
שברים תקיעה סימן תישרת ג פעמים וחוזר ותוקע תקיעה תרועה תקיעה
סימן תרת ג פעמים סך הכל שלשים" ואומרין אשרי העם יודעי
תרועה ייב צחור פצין יהלפון בשמך יבילון כל היום ובצדקתך ירואו סלה
פי תפלות עומנו אתה אבר צננך ארום קרבינו כי לית מאגלנו ולקדוש ישראל
מלבינו" ואומ שליח צבור " כלמא דשמענתון קל שופרא דדין כן יירתי
שר ובבל בר שליטא דיתקע בטופרא דבא ויפגע איתכון מארבע רוחי עלמא
דיתוב איתון פעשהתא דקודשא ותלתבין כללון ואמא נעמבון בספר החיים ובספר
השלום ובספר מחילה וסליחה בעגלא ובשמך קריב ואמרו אמן (ואומ אחות מעכה
אם יגלם ולא יחל לה מן יתכלם לא בעד מן יתמו תפלת מוסף וזו

הי אומ אשרי יושבי ביתך תהלה לך וי אומ קדוש
שע ומתפלל בקול רם ומוציא חובת הוודע כמו שאינו יודע לפי שתפלה זו
ברכותיה ארוכות ואין רוב הוודעין יכולין לכונן דעתן בהן לא הכל עומדין
ומכוונין ועומעין הברכות וכשהוא כודע כל העם כורעין ועונין אמן אחר
כל ברכה וברכה מתחיל ואומ **אזחילה** לא אחלה פניו אעמלה

את יום טוב מקראת קדש הנה יום הגזרון הגדול זכרון תרועה באתה שנה לייצאת מצרים
שאינו נשאי אבותינו יעלה זיבא וגו' ביום טוב מקראת קדש הנה יום הגזרון הנה
לחם בן וגו' אי כיש מלך רחום ורחוק אתה יישינו נשאי אבותינו מלך על כל
העולם כלו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך זהו פני בהדר גאון עמך על כל
ינשבי תכל חרשך זיזע כל פעול כי אתה פעלתו זיבין כל יצור כי אתה יצרתו
יאמרנו כל אשר נשמעה באמו יישינו ישראל מלך ומלכותו בכל מעלה קדשנו
במעלותך ותתחלקנו בתורתך ושמח נפשנו בישועתך ושבנו מן טובך וטוהר לזכור
לעבדך בחמת ודברך אמתותים לעד באי מלך על כל הארץ מקדש ישראל יום
הגזרון יצא ומורים שיי כי טוב הנה טוב שבור הארץ יישינו וכל
בעמך נכתוב לחיים טובים כל בני בריהך באי הטוב שמך תמיד ולך אלהי אבות
שמים שלום וגו' עד בכל עת בשלום ואתם הצדיקים ביישינו חיים כלכם
היום היום תחמנו היום תהדרנו היום תהדרנו היום תהדרנו היום תהדרנו
תועדינו ועד טוב היום תהדרנו היום תהדרנו היום תהדרנו היום תהדרנו
מעונותינו היום תהדרנו היום תהדרנו היום תהדרנו היום תהדרנו היום
ברכה שלום נשבר ונכתב לפיך אנו וכל עמך בית ישראל חיים ולשלום באי
המבצר חמנו ישראל בשלום יהיג לרצון וחין הצבור עונין אמן לטו שאין
משכירין בהן שם ובשגומר להקדיר מברך ברכות של קדית שמע עד
שמגיע עד ופרום עלינו סבת שלומיך ותקנונו בעתה פונה מלפניך והגן
בעדינו ופרום עלינו סבת חממים ושלום באי הפורים סבת שלום עלינו ועד
עמנו ישראל וכל ירושלה עירו בקרוב אמון ואומה אביום שמחתכם וגו'
זמת כללן כמנו שהמדיד להם שיש עד שמעלימין ואומה קדיש ובתראן
יבדל שאיסיחי קדיש דרבנן וברבו עלינו לשבח והולכין לבתיהן לשלום

וכשמגיעין לבתיהם לוקח כל אחד כוס קדוש ומנשבו במים ומקדש

קדושה

נזה הו באי גמלה בורא פרי הגמל באי גמלה אשר
קדשנו מכל עם ארוממנו מכל לשון בחר בנו ויגדלנו ויצא
צנו ויצאנו לתת לנו יישינו את יום טוב מקראת קדש יום הגזרון הנה יום
תרועה באתה שנה לייצאת מצרים לייצאת מצרים לייצאת מצרים
ורבך אמתותים לעד באי מלך על כל הארץ מקדש ישראל יום
ושהחיינו ואן אתפק פי אסבת יבתי אנוולא יקרא מעומד יום הששי ויכלן
השמים וגו' ליעשות ומשכיר קדוש היום כמנו שביארנו וצריך לקדש על

תפלת שאריות

היין מעומד ומקורין הברכות והשמירות
בחוץ וקורין יוצר שבת עד
צא ישראל ועומדין ומתפללין בתפלת ערבית ומועד שיש ומתפלל בקול רם
ומוסות שצריכי לחיים אתה גבור ומי כמוך אב החמון בקדישך וגו' עד כי
אמלך

המלוכה וכתוב זה יהי יתלמדך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ית אחד ושמו אחד
ובתורתך יתלמינו כהתבאמר שמע ישראל ית אחד יתלמינו ואלהי אבותינו
מלך וגו' קדש וקדו ומלכותך וגו' וברך אמת וקיים לעד בתי מלך על כל הארץ
מקדש ישראל וזו השכרון ותוקע תערת ואומ' היום הרת עולם היום יעמיד
צנים וצנים על יצורי עולם אם צנים או כעבדים אם צנים דחמיכו פרחם אב עב
צנים דאם כעבדים עיניכולך תלויות עד שתחננו ותוציא לאור מטעפינו קדוש
ברכה שנייה אתה שוכר מעשה עולם ופוקך כל יצורי קדם לעצך גמלו
בלתעלאמות להמון נסתרות שמצדדאעית בתין טכחה
לפני פתח כבודך ואין נסתר מצדד עיניך אתה שוכר את כל המעלה גם כל היצור
לא נכחד ממך הכל גלוי לעצך יתלמינו וזוהי אמת עד סוף כל הדורות כי תביא
חק גברון להפקד כל לוח ונפש ולהשכר מעשים רבים והמון בדין לאין תכלית
מראשית כזאת הודעת ומלכנים אותה גלית זה היום תחלת מעשיך גברון ליום
ראשון כי חק לישראל הוא מטעם שלהי יעקב ועל המדינות בו יאמר הנה
לארץ היגול שלום היגול לרעב היגול לעובד אבריות בו יפקדו להצדיקים לחיים
ולמות מי לא נפקד ביום הזה כי שכל כל היצור לעצך בא מעשה אים ופקדונו
ועלילות מצעדי גבר' כוחשבות האדם ותחבולותיו יצרי כל מעללי אים אטרי
אים שלא ישלח וכן אדם יתחמק לזיורשיך יתעולם לא יבטלו וגם לא תכלים
לצדח כל החוסים בצך הלא את נחב אהבה שרת ותפקדוהו בהמון רחמיך בהביאך
את מי המכול לשחת כל אשר מפני דוע מעלליהם על פני שכר וגו' לא לעצך ית
שהינו להדבות ערעון בעפרות תכל ותצאין כחללים ככתוב בתורתך וזכור
שמים את נח כל הבהמה אשר אתו בתבה זיעבר שלמים לוח על הארץ
ויעלו המים וכתוב דיעמע שלמים את הארץ וזכר שלמים את בריתו את
אברהם את יצחק ואת יעקב וכתוב וזכרתי את בריתי יעקב ואת את בריתי
יצחק ואת את בריתי אברהם אזכור זה הארץ אמר וברברי קדשך כתוב לאמר
זכר עשה לנפלאותיו חננו ורחום יתטרף כתן ליראיו ישכור לעולם בדין
ונחמר שכל לעולם בריתו דבר עזה לשאדור ונחמ' וזכר להם בדין ויטוס
כרוב חסדיו ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר הלך וקראתם באש
ודו שלם לאמר זה אמר ית שרת לך חסד בעוריך אהבת כלולותיך לבתך
אחרי במדבר בארץ לא שרעה וכתוב וזכרתי אפי את בריתי איתך בימי
בעוריך והקימותי לך ברית עולם וכתוב הן יקיר לי אמרים אם ילך שעטונים
בימדי דברי בו שזור השכרו עוד על כן המו מעי לורחם אהחלנו באם ית
אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא וגו' כי אל מלך האום וחננו אתה יתלמינו
וזהו אבותינו וזכרנו בשכרון טוב מרפניך ופקדונו בפקודת יענעה דחמלים

ממנו מענה לשון אשר בקהל עם אשר עשו חביעה רצונו בעד מפעליו לאדם
מעורבי לב ומתן מענה לשון **אדני** שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך וגו'
שכר יבן לחיים אתה גבור וימי צמורך בקדושך כתר יתנו לך
ועל שנינו ואתה קדוש ויתקדש ובכנן ובכנן וחיות המלך הקדוש
אתה בחזקתו עד שכל ליציאת מצרים ומעני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחק
מעל ארמנו ואין אנו יכולין להקריב לפניך את קרבנות חובותינו בבית בחייתך
בנוה הדך וגו' זאת מוספי יום טוב מקרא קדש הזה יום השכרון הזה
נעשה דברים לפניך בזה הענין כמעשה רצונך כמו שכתבת עלינו בתורה על ידי
משה עבדך **עליו** לשבח לארון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית שלח
הארצה ולא שמואל בכל משפחות הארמה שלח עם
עמנו כגו' חלקינו זהם ולא גורלנו לכל המונס שהם משתחווים להבל דרוק ומתפללים
ללא ינעיל **זאנחנו** משתחווים לפני מלך מלכי המלכים הקצה שהוא נוסה
אדני מונש יקרני בעמנים ושכיתת עשו בגדי מרומים
עמנו זיומך הווא יאור וחיך עוד אחר חמת מלכינו ואין שולחו ככתוב בתורתו וידעת היום
השבת אל לבבך כי יאור השמים בשמים מעמעל ועל האדני מתחת אין עוד
השבת אל לבבך **אורחילה** לשא חלה פניו אשלא ממנו מענה לשון
רעות פטוח גבור עשו חביעה רצונו בעד מפעליו לאדם מעורבי
אשר בקהל עם אשר **על כן** לקה לך יי
לב ומתן מענה לשון יי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך על כן לקה לך יי
שאינו לראות פנהרה בתכחות עמך להעביר גלולים מן הארץ והשליים פרות
יפראו לתקן עולם במלכות שדי וכל בני אשר יקראו בשמך להפנות שייך
כל רשעי ארץ יפראו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל בשר תשבוע כל
לשון צדק יישא ינו וכל עו ויפלו וכל גבור שמו הגדול והקדוש יקר ותזכר
כולם עול מעלכותיך ותמלוך עליהם לעולם ועד כי המלכות שלך היא לעולם
עד תמלוך בכל עו' ככתוב בתורתך יי מלוך לעולם ועד וכתוב לא הביט
און ביעקב ולא ראה עמל בישע יי שאין עמו ותראעת מלך בו וכתוב יי
בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבט ישראל וברבי קדשך כתוב
לאמר כי ליי המלוכה ומושל בגוים וכתוב יי מלך באות לבש לבש יי
עוד התאסף אף גזון תבל כל תמוט וכתוב יי מלוך יי לעולם שאין עיון
לגור ודור כלל וזה וכתוב שאר שערים ראשי יבם והנשאו פתחי עולם
ייבא מלך הכבוד כי זה מלך הכבוד יי עשו וגבור יי גבור מלחמה שאר
שערים ראשי יבם ושאן פתחי עולם וייבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך
הכבוד יי שבתות הוא מלך הכבוד מלה ועל ידי שבדיך הנביאים נאמו
לאמר יי מלך וישל דגולן יי שבתות חבי אשון ואני אחרון ומבלעדי
אלהים וכתוב ועלו מושעים בהר עיון לשפוט את הר עשו והיתה ליי

המלוכה

פי סמע של צדיקים תקיעות כפי מאתפתק ויקול רצה ומנויים שכור וחמוץ בדבת
 כהנים שיש שלום וחתם הדברים ובספר חיים" וכשגומר התפלה כל העם פושטין שלש
 פסיעות לאחוריהם ואומרין יהי לרצון ואומ קדיש ותקבל עשה שלום וקורין פטום
 הקטורת קדיש דרבנן ועלינו לשבח" ואעלם אן לתקיעה לא קיאם להא שאן שא
 קצר נחן שא טוול" ואתדועה קיא קאא כעתי תקיעות עלא כל חלילי שברים
 מתל שדועה" ומריעים תדועה גדולה בלא תקיעה

תפלת מנחה

אשר יתבייתך תהלה לך וזכרה
 היום נאין פלאהיכו ואומ קדיש ועומרין
 ומתפללין בתפלת שחרית ומנסיק התוספת שבהן ואמר שצ ומתפלל בקול רם
 ואינו אומ בדבת כהנים וכשגומ אומ קדיש ובתרא נקדיש דרבנן והולכין לשלום
 ותפלת יום שני בתפלת יום ראשון ערבית שחרית ומנחה חוץ מן הקדיאה בספר תור
 שביום שני קורין חמשה גוברי והללים נלה ובספר שני קורא המכטיר ובחדש הסביעי
 ומפטיר בגביא כה אמר ילמ צא חן במדבר" ותוקע ביום שני כמו ביום ראשון
 ואינו מברך שהחיינו ביום שני" ותפלת היחיד בתפלת הצבור ערבית שחרית
 ומוסף ומנחה ותקיעות כמיושב ואינו צריך לתקוע על קדר הבדכות כצבור
 ואם חל ראש השנה להיות בשבת מתפלל תפלת יום טוב ומשכיר
 השבת תחלה ואומ את יום המנוח הזה את יום טוב מקרא קדש הזה את יום
 המנוח הזה וגו וכך הוא משכיר השבת ביעלה נכח במוסף וחותם בכל התפלה מקדש
 השבת ויום הזכרון ואין תוקעין בשבת גזרה שמא יעבידנו ארבע אמות ברשעה
 הרבים ובמנחה אומרין צדקתך ליל ראש השנה שחל להיות במוצאי שבת
 אומר ותודיענו משפט צדקתך וצדקתך יום טוב מגדיל בחונן הדין ועל הכוס
 וכבר ביארנו קדר ההבדלות בתפלת חג המצות" (ואו הסליחות לענין תקיעה)

עית
 שיערי רחמים להמתח ליל זה יפיל על שופתי ואקדבה לפני קדש
 ריח עוקד והנעקד והמשבח" עוקד" באחרית כוסה בסוף העשרה
 הין אשר כולד לך מעשרה אם בפשך בו ער מאד נק אשרה קום העליון לוי
 לפעולה צרה על הר אשר כבוד לך שורח עוקד" אמר לשירה כי חמוץ וצחק
 במלח לא למד עבודת שחק" אלך ואורהו אשר לי אל חק" אמרה לך ארון
 אל אל תרחק ענה יהי לפניך באל צופח" עוקד" שחר והעכים לעלות
 בפקר יעני עעליו ממות השקר" וס השלישי בגטו של חקד זיהא דמות כבוד
 זהוד ויוקר זהד והתלונן להמשח" עוקד" ידע עעליו כי קראם לאמר אור
 הדאיהם עץ עליו הר המור ויאמרן לא נחלה רק המור ענה שצופה עם
 משנלים לחמור דאני והנער כללה להשחטח" עוקד" הלכא ענייהם לעשות
 כמלאכה זוענה יצחק לאביו כללה אביהא אש ועצי מעדלה" איה ארונ
 שיה אשר כהלכה האת ביום שהדחך שוכח" עונ זוענה אביו באל חי

ממשכמו שמי קדם ושלום צדק יצא יצא את הברית ואת החסד ואת השבועה
אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר המור והתראה לפניך העקידה שעמד אהרן
יצחק צדק על גבי המזבח ובעש החמיו לעשות רצונך בלי לב שלם כן יבצעו החמיו
את בעשך ויגלו חמיו על מותך ותתנהג עמנו יצא יצא במדת החסד ובמדת
הרחמים ולא תתנהג עמנו במדת הדין ובעבור שמך הגדול ישוב חרון אפיך
מעמך ישלש אפך ומכחלתיך דהיום צדק יצא יצא את הדרך שהצפחת לנו
בתורתך על ידי משה עבדך וצפתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לעיני הגוים להיות להם לטובים יצא כן לזכר כל הנשכחות אתה מעולם פי אין
שכחה לפני פסא כבודך ועקידת יצחק אבינו לצדעו היום וזכור באי גופר הצדית
ותוקע תשעת ג פעמים " ואומ היום הרת עולם עד קדוש

ברכה שלישית

אתה גבליה בעצן כבודך על עם קדשך מן העמים
השמיים קולך ונגליה עליהם בערפלי פורה גם כל

העולם כולו חל מלפניך ובריות ברואות אהרן ממך בהגלותך מלפניו עלהך
פיני צלמך לעמך תורה ומצוות ותשמישים אתה הוד קולך ודברות קדשך מלהבי
אש בקולות אבירים עליהם גבליה ובהקול שופר עליהם הופעת כפאת בתורתך
זיהי בינים השלישי בהיותה בקר ייהי קלות אבירים ועצן כבוד על אהרן וקול שופר
אשק ממך זיהודך כל העם אשר במחנה ואתה קול השופר הולך וחסך ממך
משה ידבר והשמים יעצבו בקול ואתה כל העם רואים את הקולות ואת הצפידים
ואת קול השופר וירא העם ויצעמו ויעמדו מרחוק " וברדי קדשך כתוב לאמר
על השמים בתרועה יצא בקול שופר וכתוב תקעו בחרש שופר בצפא ליום חגבו
אכתוב צפון צרות וקול שופר אריעו לפני המלך יצא כתוב הללויה הללו חל
בהקדש הללויה בקדש וגו עד כל השמעה תהלל זה הללויה ועל ידי עבדיך
הצבאים באמר כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנענוא גם הרים תראו ונתקדע שופר
תשמעו ואתו בזה היום היום והתקע בשופר גדול וצאון האובדים בארץ העור
והנדחים בארץ מצרים והשתחווי לים בהר הקדש בירושלם וכתוב ויצא עליהם
והארה יצא צדק חסדו ויצא עליהם בנשופר ותקע ואלך בקערות תימן יצא צדקות
יגן עליהם כן תקע על עמך בשלומך " תקע בשופר גדול לחיר ותיכר וצא
גם לקבץ את כל גליותינו וקרב פגורינו מפני הגוים אנפנו צונתינו כנוקס מירכתי
ארץ וצבאנו לציון עירך ברנה ולידו שלם בית מקדשך בשמחת עולם ועם
נעשה לפניך במצוה עלינו בתורתך על ידי משה עבדך " אביום שמחתכם
אבמחשבתכם אבראשי חדשים אתקעתם בה צונות על עולותיכם ועל זבחי
שלמים והיו לכם לזכרון לפני שמיים וישלשם פי שומע קול שופר אתה
מעולם ומהזין תרועה ואין דומה לבי שומע קול תרועת עמו ישלש היום ברחמים
ותוקע תרלת גפ ואומ היום הרת עולם " והוא שנתחם באצבור אמת שיחיד

עולמית הן בחינת החיבוב על תנוחת ה' ומיך ובעצרת על האילן ובהק על מימך
 ביום נראה לעיניך במקדש קדש ביום זה פת יום זה לכל צחי גדולם תולעים
 כבני כרון לעיניך כולם היו נר יחד לבם המבין המבין אל כל מעולם לפיכך
 תיפויב זלרשעים לעצ" ביום פופס יום זה לפתיחת שלשה ספרים ישרים
 וביננים אלו שעים במידים כולם למולך עובדים יו צדדים אל נעמי בסוד
 ערפי קדש ביום **אל מלך** בליל זה בלואש השנה בידנו שנתנו
 כתבנו בה לחיים ותיטב אחר יתנו שמענה תכליתנו להי ישועותינו
 פז שנה זו הלאה תהיה שנת אורה כתבנו בה לחיים אל נאשר בבנויה והחיש
 בה ישועה לקדש שהצורה נכלה בבורתך אל איום וצורה וכלץ כל ישראל
 מיום עבדה וצרה אראה את עזותנו וקבל שועותינו פז שנה זו הלאה תהיה
 שנת ישועה כתבנו בה לחיים אל לזכב שבעה ותשלח בה מצעד לחסום אום
 ופז שולשה ושוב מחרון הפיך והחם על הרעה וקבל שועותינו וספר הרוב
 קרעה אראה בלותינו ואושה לעצדתנו פז שנה זו הלאה תהיה שנת
 גאולה כתבנו בה לחיים אל שוכן מעלה סלח נא לעוונותינו והמתיאנו סליחה
 ומחילה ברגל דחם תשכור עם נקראים סבלה ומהר ישועותינו אלהי דעך בלילה
 זכונם בקלותינו מיך בני עולה אמרוק את עולינו והתר את מאמרו ותנו פז
 שנה זו הלאה תהיה שנת רוחה כתבנו בה לחיים ותן לנו מנוחה והעלינו לארצנו
 בהשקט ובטחה וממעיני הישועה נשאב בששון ובשמחה ומכאובינו תרפח
 זכרן זבון זאלחה וישמענה יתפלחה וראה דלותינו זכרן חטאותינו תם

תפלת ימים שבין ראש השנה ויום הכפורים

ויהי עשרת ימי תשובה התפלה בהן כשאר ימי החול שא שמוסיק בשלוש ראשונות
 שרינו לחיים ומי כמוך ובכז תן פחדך וגו' שא המלך הקחש ואם
 טעה וחתם הש הקדוש חונד לראש אתה חונן וגו' וכדאף פי ברבת השיבה
 חותם המלך המשפט ואם טעה וחתם חונד צדקה ומשפט חונד לתחלת
 השיבה ומשלים בסדר האמור רעה ומודים שכור החמיק שים שלום וחתם
 הדבקים ועשר התפלה כתפלת החול ותפלת שלישי בהשרי כתפלת שחר
 התענות שביארנו שא שמוסיק התוספות בשלש ראשונות ושלש אחרונות
תפלת כפורים חעלם חן יום שכפור יום קמחה וגכדאן לשלשנוב במיעב
 לשלשם במיעב לשלשם ושפרד אעני כחפה ישראל
 שמתערעין בה בשרט למן תחב פלדאך מסתובבין אבמיע חן יתורו עלא
 כטחיא האם ביום כפור ויעתקדו שתובה חתת תגמר דבובהם ותקבלתובתהם לחנה
 קמחה וגכדאן לשלש והו וקת אתובה ופריצה' שודני חק שכפור חן יבתר
 ויתודה בתפלת מנחה יום ערב כפור יקול חנה שהינו ושהינו אבותינו כמח
 קכרס בעד רמנו דאך שחכמים של שמח יחנך בקטורה קודם שיתודה

זכרה כי הוא אשר ירצה לעולה ושה נבנה בעיניו פלגיו כמח אגזיחמיר
על זה ענין טוקי הדין ענין עולה באון זחיל זעקד יעקד עקדן חיל
זהמון דלענין דהשלות בחיל זיהי מחור ינמס בעינים ליל עין בלח בולה זבל
שעליח טוקי שיחו לחמי כי שעונה פנה הדין אשר ילה לתענים שנה
היה לחט ולמחבלת מנה חנה אבקש לה מתחמים חנה יע לי לחס תכרה
זתתיח טוקי ממחבלת יהמה מדברי זחחנה חבי וחת מחסרו
חשק זעת יקד יקוד בבשרי קח עמך הנשאר מעפרי ואמור לשדה זה
לי יחך ריח טוקי זיהמו כל מלחי מרצה חופך שרת שושים נכדזה
מתחננים לחל בעד שר עצמ חנה תנה פדיון זכופר הנה חל זחיה עולם
בלי יח טוקי אמר לחברהם חזון שמים חל תשלחה יד חל שליש
חורים שוכו לשלום מלחי מחנים יום שה שכות לבני ירושלים בו חטא בנ
יעקב חנו קולח טוקי לבדי יתך שוכן ברית אשכונה שכרה לעדה סועדה
זכרונה אשר עתה תוקעים ותרועה זחמור לציון בא שמן השועה יזון
זחליה חנו עולה טוקי שופט כל הארץ זחורתה

אל מלך
יחד עלי העמיו דחת תפלת השחר
במשפט יעמיד נח חיים חסד
במקום עולה תמיד עולות הבקר אשר לעולות האמור טולת לשעקת
עמך הקטב אשר עינו בופאר זידאג מחטותו לפני רב עלייה במול עלין
חיה לך עינו עופיה כתוב תמן וזיה על מצחו תמיד טולה מטה כלפי
חסד לך לבדך חילון לא עביר ראשון ראשון להכריע הפשרון ואם אין בכו
מעשים שכרה ישני חדרון והם יעלו לשכרון לפני ית תמיד טולת היטובה
ברצונך לציון קרית קדושי בני ציון היקרים יוצאין מלכים שי זכתה יד אעם
ביתך למקודשי עריבת נר לבן ישי להעלות נר תמיד טולת

אל מלך
יח ביקול שוער ישמיעי שועה לבקבן
חזיון השועה עלה שלים בתרועה עלה ייבוקב
הפעורים בבוא עת יתקע והלך בעליות תימן ומלכות חרונם ויעמעה
שוער יגלה קץ ושמך עת יתקע והלך בעליות תימן ומלכות חרונם ויעמעה
אשר תהיה פרועה עלת ייבוקב שופר קרא משמים עלה הך הקדש ועל
זרועים זחח פנת ימיינך תהי כמראש נטועה טוג ייבוקב שופר בהר
הקדש ותקע כנה ציון תרקע וחד סעיר תבקע זחלתך וזמאש הימד התקועה

אל מלך
לענין ראש השנה
ומברך ותקע
רומה שלים שמך לךדע זכמי עולם מקדשך תחדש וחזון תוקעי שופר
בחדש חדש ביום שכרון תרועה ומקרא קדש ביום חשרת יום זה שוכן
כמעונים כונתבין במשפט קדמונים וחחונים גם הוא כח שב בראש חרבה
חמי שנים לכל שלשה מהן חדש ביום חלפת חרבה פרוקים לרון

עלמיד

וכד שך ופי צלוח' שגמחה בלחש אמא ש'ץ לים יחידה יין יוד כר' אורי פי שמחה פי
 ערב שפור ויתורה לילת שפגור ושלצב ושלמנקה ושלמחה ושלעילה צדור יתורה שלין צבור
 במס מרחות ושהלל במס מרחות

תפלת ליל כפורים

פנתח החזן בבקשה זו

שומע קולי אשר ישמע בקולות והאל המקבל התפילות פ' זה עושה
 עלי חקר גדולות והנפלאות והנורא עלילות פ' והחכם והקיים
 לעולם והגבור עלי כל היכולות פ' והרחום והחנן והטוב והחסיד
 והמרה מחילות פ' אשר ענה לאברהם ויצחק ויעקב למלאות כל
 שאלות פ' והעונה צבית בלח ליוסף ומבור העלהו לבגדולת פ'
 והעונה במצרים לעמו והוציאם לחירות מסבלות פ' והעונה צ'ים ויעקב
 וטבע אריותם במעולות פ' והעונה בהר סיני למעשה ובשרתו בסופר
 רב עלילות פ' והעונה לחהרן בקטורת אהם פינחס עניתו בפלילות פ'
 והעונה יהושע עלי נגם חנה בהתחנה במלות פ' והעונה שמול בתעונות
 והעונה עלי משבר לחלות פ' והעונה שלמה רב שלמות נגם דוד אשר
 ער לך במעולות פ' והעונה לשיאו בצדקת דאש ירדה ואכלה מאפלות
 פ' והעונה בישע לישע וחזקיה עניתו בתעלות פ' והעונה בלצ'ים
 ליונה והוצאתו מחילות לחורות פ' והעונה חציה ועשריה ומישל
 לחורות מהפילות בהפילות פ' והעונה לדניאל ברחמי' וכלאך חלצו ממשלות
 והעונה למרדכי וחסתר והפכת יגונותם לפילות פ' והעונה במו עשר
 לעשרה וחשמונים עתים בחילות פ' והעונה בתוך מעבד לחוני בעבד
 בשבע בשמך רב פעולות פ' והעונה לכל עדיק וחסיד אשר היו בכל דור
 בקהלות פ' והעונה אמות'ים בספרות והעונה למתענה במעלות
 והעונה לתועי מדברות והעונה אפירים בצבלות פ' והעונה לכל צונק
 והורא וכל באים לפעך לחלות פ' ענה עניי עפל כל השפלים תשא חטאו
 מהבלתפלות פ' והאריך נא צדקמיך שנותיו יצוה כל שאלותיו למלאות
 פ' ותחשוב כל תפלותיו קטרת לפעך בקרבנות ועולות פ' והשם המקבל
 התפלות שמע קולי אשר ישמע בקולות פ' כל מען

בקשה אחרת

לך רוחי לך כוחי ומבטחי ותק' רבי	לך חלי תשוקתי בך חשקי והרבות
לך לבי ודם חלבי בשה חקרי ועולתי	לך לבי עבדתי לך רוחי ונשמת
לך יחיד בלי שני לך תודה יחיד רבי	לך יחי לך רבלי וממך היא תכונתי
לך מלכות לך גאות לך תחנה תהלתי	לך עמי לך רמי ועורי עם גותי
לך עזרה בעת צרה היה עשירי בערתי	לך עמי ורעיופי וצאתי וגברתי

אֱלֹהֵינוּ יְדִי יִקְוָה אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲכַל חָטָאנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲנַחְנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲנַחְנוּ
 אֲנַחְנוּ דָּבָרנוּ וְזֵרְעֵנוּ שָׂדֵנוּ חָמְסֵנוּ אֲנַחְנוּ שִׁיבֵנוּ יַעֲזָבוּנוּ רַע כְּעָבְרוּנוּ
 לִבְנוּ מִדָּבָרנוּ וְאֲנַחְנוּ קָדְמוֹנוּ פִּשְׁעֵנוּ יְדִי יִקְוָה חַיִּינוּ נֶאֱמָר נְשִׁיחָנוּ
 תַּעֲנִינוּ תִּעֲבֹרנוּ תִּעֲלֵנוּ פָּדָנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ רַעֲוִים זֶלֶא עֲזָבוּנוּ וְאֲחֵה
 עָדֶיךָ עַל כָּל הַצָּחַ עֲלֵינוּ כִּי חֲמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשֵׁעֵנוּ מָה נֵאמַר לְעָדֶיךָ יוֹעֵב
 מְרוֹם מָה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׂוֹכֵן שְׁחֵקִים הִלַּח הַנְּסָתָרוֹת וְהַנְּגַלוֹת אַתָּה יוֹדָע אַתָּה יוֹדָע
 דְּשִׁי עוֹלָם וְתִעֲלֹמוֹת קִתְרִי כֹל הֵי אַתָּה חוֹפֵשׁ כֹּל חַדְרֵי צַדִּיק וְרוּחֶה כָּלִיוֹת זֹלָבוּ וְאִין
 כֹּל אֲדָר עֲעֵלֶם מַמְדֵי וְאִין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ יְהִי דְרָצוֹן וְהַחֲמִים מִלְּעַנְיֶיךָ יְשֵׁה יְכַחֵשׁ
 נְשֵׁה אֲבוֹתֵינוּ שִׁתְּמַחֹל לִבְנוּ אַתְּ כֹּל חָטָאנוּ וְתִמְחֹל וְתַסְלַח לְכָל פִּשְׁעֵינוּ וְעַד
 חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְעֵצֶךָ בְּשַׁגְגָה וְעַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן וְעַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ
 לְעֵצֶךָ בְּקִתְרֵי זֶעַב חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגַלְיוֹי וְעַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְעֵצֶךָ בְּאֻנָּה
 וְעַל חָטָא שְׁחָטָאנוּ לְעֵצֶךָ בְּרָצוֹן וְעַל חָטָאִים שְׁאֵנוּ חָיִיבִין עֲלֵהֶם עֲשֵׂה וְעַל
 חָטָאִים שְׁאֵנוּ חָיִיבִין לֹא תַעֲשֶׂה שְׂנֵיתֶךָ לַעֲשֵׂה וְעַל חָטָאִים שְׁאֵנוּ חָיִיבִים עֲלֵהֶם
 לֹא תַעֲשֶׂה וְעַל חָטָאִים שְׁאֵנוּ חָיִיבִים אֲשֶׁם וְעַל חָטָאִים שְׁאֵנוּ חָיִיבִים עֲלֵהֶם ^{עֲלֵהֶם}
 קָרִבִין וְעַל חָטָאִים שְׁאֵנוּ חָיִיבִים עֲלֵהֶם חֲשָׂאת וְעַל חָטָאִים שְׁאֵנוּ חָיִיבִים עֲלֵהֶם
 מִקְּוֹת אֲרַבְעִים וְעַל חָטָאִים שְׁאֵנוּ חָיִיבִים עֲלֵהֶם מִיתֵה בִּידֵי שְׂמַעִים וְעַל חָטָאִים
 שְׁאֵנוּ חָיִיבִים עֲלֵהֶם בְּרִית וְעַל חָטָאִים שְׁאֵנוּ חָיִיבִים אֲרַבְעֵ עֵשְׂרֵת בְּיַד חֲנֹק
 אֲרַבְעֵ עֵשְׂרֵת וְעַל חָטָאִים שְׁאֵנוּ חָיִיבִים בְּרִית וְעַל חָטָאִים שְׁאֵנוּ חָיִיבִים לְכָל כָּבוֹד
 חֲמָדָנוּ לְעֵצֶךָ יְשֵׁה יְכַחֵשׁ יְשֵׁה יְכַחֵשׁ לְכָל חָטָאנוּ עַל כּוֹלֵס נֵאמָר יוֹדָע כִּי
 הַנְּסָתָרוֹת כֹּכָאֹב הַנְּסָתָרוֹת לִי יְשֵׁה יְכַחֵשׁ לְכָל חָטָאנוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת
 כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת כִּי אַתָּה קָלַחְתָּ לִּי עֲשֵׂה מִן הָעוֹלָם אֲמַחֲלֶךָ לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
 וּמִכָּל עַדְדֶיךָ אִין לִבְנוּ מִלֶּכֶד מִוּחַלֵּינֵנוּ לֵךְ שֵׁה יְכַחֵשׁ עַד שֶׁלֹּא נִזְדָּרְתִּי אִינִי כִּדְאִי אֶלְעִישׁ
 שְׁנִזְדָּרְתִּי כְּשֶׁן לֹא נִזְדָּרְתִּי עַלֵּךְ אִנִּי בְּחִי קָל וְחֹמֶר בְּמִיתָתִי הִדִּי לְעֵצֶיךָ יְשֵׁה יְכַחֵשׁ
 נְשֵׁה אֲבוֹתֵי שְׁלַח אֶחָטָא וְעַתָּה שְׁחָטָאתִי מִרִּיק בְּדָחַמְיֶךָ הֲרַבִּים אֲכַל לֹא עַלֵּךְ
 יְדֵי יִסְרוּיֶךָ יְהִיוּ לְרָצוֹן אֲמַרִי כִי וְגו' תָּם יִבְרַךְ עֲלֶיךָ קְרִית שְׂמַע יְעַד קוֹפֶם
 וַיְקוּל קְדִישׁ וַיְקוּמוֹן יִצְלוֹן מִתְּלַח מִחַ הַסְּרִיר שֶׁיֶשׁ וַיְקוּלן בְּעַד שְׂעֵלָה אֲנַח שֵׁה יְכַחֵשׁ
 וַיְהִיו לְרָצוֹן תָּם יִתְאַבְּרוֹן וַיִּסְגְּדוֹן לַעֲבָדֶיךָ אַעֲבוֹרֵעַ תָּם יִרְכְּעוּ רוֹסְהֶם וַיְקוּלן
 וְאֲנַחְנוּ לֹא בָּעַ אֵם יְקוּס שֶׁיֶשׁ יְקוּל קְדִישׁ תְּתַקַּבֵּל עֲשֵׂה שְׁלוֹם תָּם יִבְרַךְ שְׂחָיִינוּ
 כִּפִּי שֵׁה יְכַחֵשׁ מַעֲזָה מִזְמַן לְזִמְנוֹן וְאִין קְדוּשַׁת הַיּוֹם **תְּפִלַּת שׁוּחַרִית** שְׁלַ

יום הכפורים מברכין הברכות והשמירות ומשמור שיר ליום השבת ואומ
 נשמרת כל חי וישתבח ועירתהים ועומר שש ואומ קדיש ופחם על שמע
 עד גל ישראל ועומרין ומתפללין בלחש כתפלת ערבית ואומרין הודוי אחר
 התפלה וחוזר שש ומתפלל בקול רם ומוסקה שכרינו אתה גבור ומי כמורך
 בקדישך ובכן תן פחדך אתה בחרתנו שישכד ליציאת מצרים שהינו ושהי

אמרת נח את עונותי בחסדיך ונס חסדתי ועלום בראיך ואמר וברקל אחיך בראיך
יום לבתי לפעך האהבך את הליבתי יביאני לבן עבדך נשם ותיה שביחי
נשם ענשי רצונך תכה שער פנולתי ואתעדין באורך נשם כבוד מכוותי
אתשלח מלחצי החן ויצאו נח לעמרתו ואור גוש לפעך יהי סתרי וסוכרתי
ושנים ותחת יצל כפעך תצרה נח את מחצתי

ומוציא ספר תורה ואומר כל בברי גפעמים

וקורם שיאמר אתו יאמר **בישיבך** שלמעלה אבי שיבה שלמעלה
על דעת המקום בראך אור נעל דעת הקהל הקדוש השנה אנו מתירין
להתפלל עם העבריינים כל נדרי חסדי ושבועי וחלמי וקדמי וקדמי
אקדמי וידרנא ודי אשתבעא ודי כדרנא ודי חרמנא ודי אקדמא על לשנתא
מיום הכפורים שעבר עד יום הכפורים השנה שבא עליו שלוש דרנא לא
נדיי אשתבעא לא שבועי אחר מעת לא חרמי כל אקדמא לא אקמי כל הון
יהון שביתין ושביתין לא שריקין ולא קיימין שלשה פעמים ואחך כך
אומי אנפלת לכל עדת בני ישראל ולבד הגר בתוכם כי לכל העם בשנה
ברוך אי שיה מלך העולם שהחיינו וקיימנו והג' עכו לשמן השנה

ומברך למלך ולקהל ואומר הנותן תשובה למלכים וגו' ומכניס
ספר תורה ועומד שליח צבור ומקריא התפלה משמור שיב ליום
השבת והללו שיה שני ואומי שברינו לחיים אלה גבור ומע
במוך אלה קדוש ובכן תנ פחדך שי המלך הקדוש אלה בחרתנו וגו'
אתתן לנו יישינו את יום מקרא קדש השנה את יום הכפורים השנה למחילה
אלמליה אלכפר בו על כל עונותינו באהבה נפר לייאת מצרים לאינו
נשיא אבותינו דעלה נבוא וגו' ביום מקרא קדש השנה ביום הכפורים השנה לחיים
בו עלינו וגו' כי שמלך החום וחכונ אתה לאינו נשיא אבותינו מחור
לעונותינו ביום הכפורים השנה מחור והעבר פשענינו מגדד עיניך באמורי
אנכי אנכי הוא מוחת פשעיך למענני חטונתיך לא אשכח וכתוב במחיתי
פעב פשעיך ~~והשם~~ שובה שיי פישתיך וכתוב כי ביום
השנה יפד עליכם לפהר ארצכם מעל חטונתיכם לפני יישינו אתה
מלחן לישדש מן העולם ומחלק לשבטוי יעורון ומבלעדיך אין לנו מלך
מוחל וסולח לאינו נשיא אבותינו מלוח וגו' קדשינו במצותיך ורבן
וגו' שי וברך אמת וקיים לעד באי מלך על כל הארץ מוחל וסולח
לעונות עמו בית ישראל מקדש ישראל יום הכפורים ידעה ומוריס שפור
רחמיך שום שלום וחתם הדברים שי המברך את עמו ישראל בשלום
תם יבחי ויקול אנה שיהנו נשיא אבותינו תבוא לפעך תפלתינו
ואל תתעלם מלכינו מתחנתינו שאין אנו עשי עורף לומר לפעך

בע בריתך עינים שלום ובקפרי חיים ברכה זעלום שלום ונחמה ונחמה ונחמה
 עמך בית ישראל וגו' תם ינחני ויקול ודני הנעילה והוהיא מה זאמר לצניך
 ינשב מרום מה כספר לצניך שוכן שחקים כי עונותינו רבו מלמנות וחסותינו עמו
 מלספר מה חנומה חיינו מה חסדנו נכו' ש' כיהל הצל' אצל אלה הגדל
 הגדלת חנום מראש ותכיריהו לעמוד לצניך כי מי יאמר לך מה תעשה ואם יצדק
 מה יתן לך ואתן לנו יי' אלהינו את יום הכפורים הזה קצ' מחילה וסליחה לכל חטאתינו
 למען צדק מעשך יי' ונשוב לעשות חקיך ונזכר בליב שלום כל צד ש' ורשן
 יצבה מצחך ויחיינו בה יתנו קרוב יעזב רשע דרכו ואיש חזן מחשבותיו וישוב אל
 יי' וירחמנו ולא חלינו כי יצבה לפלוח ויהיה אלהי הסליחות טוב ומטיב חנון
 ארך אפים ורב חסד מרבה להשיב רוצה בתשובתן של שנים ואין חתה חפץ
 במיתתן ככתוב הי' אני נחם יי' אס חנון חסידים במות המציע כי אם בטוב רשע
 מדרבו וחי' שובנו שובנו מרד כי אם רוצים ולמה תמותו בית ישראל השיבו וקבלו
 ומחול לנו וסלח בגודל חסדיך יי' יהיו לדבוקי' ואומר קדיש ועומדין ומתפללין
 כמון שהקדיר להם ומתנודין ודני שאמרנו ועומד ש' ומתפלל בקול רם בדרך
 שהתפלל בלחש ואומר הודו' אחר יעלה קודם מחול' והכוהנים נושאים כפיהם
 בנעילה ואן שא יקול סליחה ומרוננה כליקול מאת שא ויסגדון ויקולון לפניך
 אני כורע ומנחנו לא גרע יתגדל תתקבל עושה שלום וואן אתה ש' אסבת
 יום לכפור פיקול ואתן לנו יי' אלהינו את יום המנוח הזה את יום מקרא קדש הזה
 את יום הכפורים הזה ופי' אמוסף וקול ואת מוספי יום המנוח הזה יום מקרא קדש
 הזה יום הכפורים הזה וחוטם מקדש השבת וישדא ויום הכפורים ויעלה
 שיחיד מתל שבמאנה - וכשיצאן שלשה כוכבים עומד ש' ומברך

כתר מלכות לרבי שלמה בן גבירול

בתפילתי יסכון בבר כי צה ילמד יושר ושכות ספרתי בה פלאי אלהו
 בקצרה אף לא באריות שמותיה על ראש מהללי וקראתיה
 כתר מלכות נפלאים מעשיך ונפשי יור עת מאד לך יי' הגדול והגבורה
 והתפארת והנצח וההוד לך יי' המלכה והמתעשא לכל לואש והעושר
 והכבוד לך ברנתי מעלה ומטה יי' עירי כי המה יאמר ואתה תעמוד לך יי'
 הגדולה אשר בקורה גלאו רעיוננו לעמוד כי עצמות ממנו מאד לך חבית

בדעת
נהגה

אבותינו יעלה ואומ' אבא אהינו והוא שחיה ומגביה ראשו ואומ' אהינו מחול
אלהינו מלוק' קדשינו רצה ומודים" שכור רחמיך פנים שלום נאות הדברים
שא המבדך את עמו ישראל בשלום" אם יקול מן אסליחות טא אשא ויקול
שומע תפלה ויקדון ויקולק לפניך את כורע ויקום יקול מן שמרונות מנח
שא ויקול קדיש ומוציא ספר תורה וקורין בו שעה בני אדם אחרי מות
והמכטיר קורא בקפר עני ובעשור לחדש ואמר פולו קולו ומשכיר עני
היום בברכת הפטרה אומ' על הגורף דעל העבדה ועל הנביאים
ועל יום מקדח קדש הנה יום הכפרים הנה שנתתה לנו יי אלהינו למחילה
ולסליחה ולכפרה על כל עונותינו ודברך אמת וקיים לעד באי מלך עמך
כל הארץ למען ישראל וישלח ויום הכפרים ונהגו לומר תחנונים אחר תפלת-

תפלת מוסף כפורים

נוסח בדרכי המצוות שלמוסף
אחר כתר מלכות

כמו שבאר עומד שיש ומסדיר התפלה שכרינו לחיים ומי כמוך אתה קדוש ובבן
תן פחדך יי אלהי המלך הקדוש אתה בחרתנו" דתתן לנו יי אלהינו את יום הכפרה
ונס מקדח קדש הנה של עבדך אהינו מחול אהינו מלוק קדשנו רצה ומודים
שנים שלום ואתם הדבקים ומסדיר הודוי ואומ' תהלה לדודי ואומר קדיש
ועומדין ומתפללין בלחש וכורעין הצבור ומתודין אבא אהינו זכשגומדין
להתדות יתקום שיש ומתפלל בקולרם כדרך שהתפלל בלחש ואומ' הודוי
אחר ומפני חטאינו קודם מחול מלוק קדשנו רצה ומודים שכור רחמיך
ברכת כהנים שנים שלום ואתם הדבקים וכשגומר שיש נופלין על פניהם ואומ'
קדיש תתקבל גנושה שלום ויושבין עד שמנן המנחה

תפלת מנחה של יום הכפורים

היום משמור שיר ליום
אומר והוא רחום תהלה לדוד וסדר
השבת טוב להודות ליי ואומ' קדיש ומוציא ספר תורה וקורין בו שלשה
בני אדם כמעשה ארץ מצרים והשלישי מפטיר יונה בן אמותי ומברך
על הנביא תחלה וסוף כמו שביארנו ואח"כ אומ' קדיש ועומדין ומתפללין
כתפלת שחרית לא פחות ולא יותר וכשגומדין להתפלל מתודין וחוזר
שש ומתפלל בקולרם ומתודה אחר יעלה קודם מחול ואין בשואור
כפיים במנחה וכשגומדין להתפלל נופלין על פניהם ואומ' קדיש תתקבל
גנושה שלום

תפלת נעילה

שנים שלום
בראש האילנות כדי
אומר והוא רחום תהלה לדוד ועומד שיש ומסדיר התפלה ויקול עוון
שכרינו חתמינו לחיים שנתה גבור ומי כמוך צבור אב הרחמן
יארין צדקמים לחיים יבו אתה קדוש אמין יתקדש שמך יי אלהינו על
ושל עמך ובבן תן סדרך אתה בחרתנו אלהינו יעלה מחול מלוק קדשנו
רצה ומודים שלור רחמיך יי אלהינו וכבוש כעסך חתום לחיים טובים כל

העוז המור והיסקו לך השם הנעלה ממתי חכמה וזכה הסופר העולם על כליו
זה לזאת להוציא לאור כל תעלומה לך החסד אשר גבר על גדוהך והטוב העיון
לוי חייך לך הסודות אשר לא יכלו שכל ורעיון והחיים אשר לא יכלו שכליהם
כליון והכמה הנעלה על כל עליון והנזה הנסתר ברזם חביון לך המציאות אשר
מצב אורו נהיה כל הוזה אשר אמרנו בצלנו נחיה לך שני העולמות אשר ג' תורה
ביניהם גדול האשון למעשה והשני לגמול לך הגמול אשר ג' שנת לפי יקיים
ותעלימיהו ותראה אתו כי טוב ותצננהו אלהה אחר ראש כל מנין ויפוד פ' ל
בנין אתה אחר ובסוד אחרותך חכמי לב ותמיהו כי לא ידעו מה הוא אתה אחר
ואחרותך לא יגרע ולא ינסית לא יחסר ולא יעדיף אתה אחר ולא אחר הקצוני
המכרי כי לא ישיגך רבני ושנוי לא תנאחר ולא פנה אתה אחר ולבנים לך חונק ובכול
נלמה הגיוני על כן אמרתי העמרה דרבי מאפסא כלשונך אתה אחר ג' תורה
ונעליא משפול ומנפול ואי ליה אחר שיפול אלהה נמצא ולא ישיגך שמו
אשן ולא ראות עין ולא ישלוט בך איך ולמה ואין אתה נמצא אבל לעצמך ודין
לאחר עמך אתה נמצא ובפרטם היות בעל שמן היית וכלי מקום חכית אתה נמצא
וסודך הנעלה ומי ישיגו עמוק עמוק מי ישיגו אתה אחר ולא ממשן קבוע
לא מעת ידוע אתה אחר כל אדם ונעמה כי אתה נעמה לנעמה אתה אחר
כחיים אדם אלהה יסופו עש דרמה אתה ואתה ג' לך ימצא תענוג עולם
ואכל חיי לעולם אלהה גדול אמול גדולתך כל גדולה נכבדת לכל יתרון ומגדלות
אתה גדול מכל מחשבה וגמה מכל מדעבה אתה גדול על כל גדולה ומדומם ע' ב' ד'
אתה גבור ואין בכל יצירותיך ובר יותיך אשר עשה כמעשיך זכב בורותיך
אתה גבור ולך הגבורה הגבורה אשר אין לה שנוי ותמורה אתה גבור ומרוב
אחיותיך תמחול בעת שנים אהיך ותאריך לחכמים אפיך לעמך אתה גבור ותאריך
על כל ברוחך כלם המה הגבורים אשר מעולם אתה אור ועיני כל צפס
שלה יראוך ועיני עוטים מעיניה יעלי מורך אתה אור בעלם בעולמיה ונגלה
בעולם הנראה בהר ייחודה אתה עליון זעין השכל לך תכסות ותשאתה אפס
קצאו תראה וכלו לא תראה אתה שיהי האלהים וכל בראים עידיך ובכבוד
שה השם נתחייב כל אדם לעבדיך אתה אלוה וכל היצורים עבדיך ועובדיך
ולא יחסר בבוריך בגלל עובדי בעדיך כי כוונת כולם להגיע עדיך אבל הם
כעוירים מגמת פעיהם דרך המלך ותענו מן הדרך שה נפל לפחת ושה טבע
במה שחת וכלם חשבו כי לחפצם לבערוהם לריק יגעו אך עבדיך הם כפקחים
החולכים דרך כנוחה לא שרו ימין ועממול מן הדרך עד בואם לחצר בית
המלך אתה שיהי סומך כל היצורים בשהותיך וסועד הברואים באחרותיך אתה
אתה אלוה ואין הפוש בין אלהותיך ואחרותיך וקדמותיך ומציאותיך כי הכב
סוד אחר ואם ישנה עם האחר הכל הולך למקום אחר אתה אלם

ופוקר מלכות ברצון המפקיד חתו לעבדו עבודתו ככריה עבודתו מי יגיד לו ומתוך
 בהקפד על גלגל עבתי גלגל שמעני במקדמותו הוא מוכב עתים עשרה משלוח
 עליו חשב חפזתו וכל כוכבי שחק העליונים ידוקים ביצירתו וכל כוכב מהם יקוף
 את הגלגל בעשה השמים אלה עננס מרוב כבודו ובוהן כל כוכב מהם מאחז עבד
 פעמים כגוף הארץ וזאת תכלית גדולתו אמכח המעלות ההם וכל כל כח ברוחי
 מטה למיניהם ברצון בוראם ומפקידם עליהם וכל אחד מהם על מתכונתו בראו
 אבנים קראו איש איש חל עבודתו ועל מעצמו " מי ידע הליכותיך בעשותיך לשבעה
 כוכבי לכת ויכלות בשנים עשר מעלות ועל פלה ושור השבת כחך בהתייחס אדלע
 תחננים כעני חמים בהתחזים ודמות פניהם יהרביני והוא סרפן גם לאריה כתיבה
 מהודף עליו ולחחותו הברולה הקרובה אליו וכן למחשבים ונקדב אשר בצדו אושת
 יהי רובה קשת וכן נברא גדי ורלי בלחף הגדול ולבדו המלך החרוק וימני יב
 גדול ואלה המעלות הגבוהים ונשאים במעלותם שנים עשר נשיאים למאמנם
 ימי מי יחקור תעלומותיך בהתייחס על המעלות גלגל תשיעי במערביו המקיף על
 כל הגלגלים וברוחיהם זהם קבירים בתוכו המנהיג כל כוכבי שמים וגלגליהם ממזרח
 למערב לתוקף מהלכו המשתחזה פעם בכל יום לפחות מערב למלכו וממלכו וכל
 ברוחי עולם בתוכו כגרגיר חרדל בים הגדול לתוקף גדולתו וערכו " והוא וגדולתו
 נחשב כחין אדפס " לבדולת בוראו ומלכו וכל מעלותיו וגדלו מהפס ותרו נחשב
 לו " מי יבין כודות נוראותיך בהרימך על גלגל תשיעי גלגל השכל הוא הניכר
 לפני העשירי יהיה קדש ציני " והוא גלגל הנעלה על כל עליון אשר לא ישיגהו העיון
 ועם החביון אשר הוא לכבודך לאפריון מבפס החמת יצקת חתו ומשהג השכל
 עשית רפודתו ועל עמודי סדק ומבוחך מציאנותו וממך ועדך מוגמתו וכל
 תשוקתו ימני יעמיק למחשבותיך בעשותיך משיו השכינה שיהי הנשמות
 והנפשות הרמות הם מלחכי רצונך מעשרתי פניך זהם חדידי כח וגבורי מרחמה
 בידי להט החרב המתהפכת ועושי מלאכת אל אשר יהיה שמה החח כלבד
 אולם גזרות פני מיות וחיות עליות חיצונות ופנימיות הליכותיך נופחת ממקום
 קדוש יהלכו וממקור האור ומעלן חלקים לכתות בעט סופר מהיר חלונות מהם
 נפיות ומהם משחחות מהם צבחות רצות וצחות לא עויפות ולא נלחות חונות
 ולא נראות מהם חצובי להבות ומהם רוחות נושבות מהם מעש ומעים חורבנות
 מהם שרפים ומהם שפס מהם ברקים וכל לית משתחזה לרוב ערבות אבדום
 עולם נצבים לחלפים ולרבות חלקים למשמרות ביום אבלילה ברחמי
 העמנויות לערוך תהלות ושירות למחשה בגבורות כולם בחירה אבדערה
 כורעים ומשתחיים לך ואומרים מורים אנחנו לך שאתה אלהינו ונחנכו
 עבדיך ואתה יוצרנו ונחננו עידיך " ימני יבא שר צבוחותיך בהגביריך
 למעלה מגלגל השכל כסא הכבוד אשר עם החביון וההוד ועם הסוד והיסוד
 ועדין יגיע השכל ועם יעמוד ומלמעלה גאית ונעלות על

ואמצה לכות חופת חתנים והיא מהערת פרי תנובות ועשר ה' צמחים ממגד תבו חורב
שמש וממבד גרע ירחים" מוי יעביל פודיך שב שמשך בהקפך על גלגל כוגר
גלגל רביעי גלגל החמה וסובבת הגלגל בשנה תמימה וגופה גדול מגוף הארץ ממה
ושבעים פעם במופתי נצל ומזמה" והיא חולקת לכל כוכבי השמים ונותנת
תנועה למלכים יהוד ומלכות האימה אמר עשת נפלאות בעולם אם לעולם אם
למלכה ענוקת מלכויות ותחתם מקימה ומקימה תלמידיה ללמד וללמד וללמד
המה והכל ברצון הבורא מותה בחכמה ובכל יום ויום תשתחוו למלכה וביד כתיבות
כמה אבש חר ארזים ראש ותקוד לערב במעבדה בערב היא בזה אבדקה היא
שבה" מוי זכיל גדולתך בעשותך חמה למנות בה ימים ושנים ועתים משולמים
ולא צמחה בא עץ נעשה פרי ומעדות בימה ומועדות כמיל השנים והעצמים אעשה
חדשים הולכות לפחת עפון לחמם החור השמים והעצמים והשמים וכפי קורבתה
לעפון וגדלו הימים והימים השמים עד ימצא מקום אשר יגדל ימון עד הוורדו
עד היותו ששה חדשים במבחן הנוחם" ויש עשה חדשים הולכות לפחת דיום במעגלים
כאנונים עד ימצא מקום אשר יגדל לילו עד היותו ששה חדשים לפי מבחן הנוחם"
וממדה יורעו קצת דרכי ברהמה שמך מגבורותיו ועליון ונפלאותיו ומגדולות
העצמים גדולת החרון נודעת לכל יודעי דעת ועל העבד יגלה תוקף הארון
וכבודו וכל טוב ארצו בידו" מוי זכיל חותמתך בהקפך אותה להעניק חור
לכוכבי מעלה ומטה גם ללכה" ואם תחתיה תעמד הגדולה וכפי אשר ירחק
לעמנוך ככה ירחק ערחה" עד ימלא אורו בעמרו לפניה והאיר אל עבר
פניה וכל אשר יקרב אחר חצי החודש מלוא והוא נוסה מעלילה וירחק מעמור
נגדה ויפך לצדה ועל כן תתאר אורותו עד כלות חדשו ותקופתו ויבא בגבול שפתו
ובהצדקו עמלה יקתר במסתרים כפי זום וחצי שעה ארבעים ספורים ואחריו כן
ותקדש ישוב לארצו מותו והוא כחתי יצא מאפתו" מוי זשיג פליא ותקד בהקפך
על גלגל החמה גלגל חמישי אבו מאדים כמלך בהיכלו וגשמונה עשר חודש
יסוב גלגלו ומדתו כגוף הארץ פעם אחת ושמינית פעם" וזה תכלית גדולתו
והוא פגבור פגריץ מגן גבוריהו מאדם ומעורר מלחמות וחרב ואבדן ומור
חרב ולהפטי השק השק לחרב לשלם ושנת בצורת ועריפת חגש ורעמים
ואבני אבן ביש אמדוקדים ושלופי חרב כנגדם פי גליהם לרע ארצו וימרו
לפסך 45" מוי יביע נוראותך בהקפך על גלגל מאדים גלגל ששי גלגל
אמבא עזומה ורצה" צדק ילון בה' וגופו גדול מגוף הארץ חמשה ושבעים פעם
במדת רחבה וסובב הגלגל בשנים ששה והוא כוכב רצון ומהרה ומעורר
יפחת השם יושר ותשובה וכל מדה טובה ומהרה כל תבואה ותבואה ומעשית
מלחמות ואיבה ומריבה וחתו לחשק כל צדק והוא ישפוט תכל בצדק" מוי
ישפוט גלגלך בהקפך על גלגל צדק גלגל שביעי וגושבתמי בתקופתו והוא
גדול מבואת הארץ אחד ותשעים פעם במדתו וסובב הגלגל בשלשים שנה
במרוצתו ומעורר מלחמות אבשה אבדן ורעב כן יתן ומחריב ארצו

לעמוד לצנף לצעתי כי בני עזמת גדולתך כן חלפת דלותי ופלותי וכפי תוקף
זבלתיך כן חלשת יכלתי וכפי שלמותיך כן חלונתי כי אתה אחר דחתה חי ואתה גבור
ואתה קיים ואתה גדול ואתה חכם ואתה חל חי ואני גוש ורמה עפר מן הארץ אמה
פלי מלא כלמה אבן דומה על עובר הולך ולא ישוב חמה עכשיו עקוב אל לב גדל
לב גדל חימה חודש חון ומרמה גבה עינים קצר אפים פומח עפאים נעק ג
דרכים ואין ברגלים מה אני מה חיי ומה גבורתי ומה נדקתי כחשב לאין כל יגע
הונתי ואף כי אחרי מותי מלאך מוצאין ומצאין והנה באבני לצנף אשר לא
כדת בעזרת מיצח וטומאת רעיונים ויצר טובה לגלו ליו טובה ותאונה מתנברה נפש
לא מטוהרה נלב פומח אובד ונדמה ובק נבוק מלא אפסוק ופיקה ולא יפוק
אלהי ידעתי כי המתחננים אלוך

ואשמותי עצמו מלשבור אך אשכור מהם
כטפה מהים ואתורה בהם אולי השביח שאון גליהם ודכים ואתה תשמע השמים
ואלחתי אשמתי בתורתך לשיתי במצותיך געלותי בלבי ובמנפי דברתי דופי העויתי
והרשתי שדתי חמסתי טפלותי שקר יעצתי רע לאין חקר כשבתי לצתי מרדתי נשחתי
קדרתי עויתי פשעתי ועורף הקשיתי קצתי בתוכחותיך רשעתי שיחתי דלתי תעורתי
ממהלכי עברתי ממצותיך ואתה צדיק על כל הבא עלי כי אמת עשית ואני
הרשעתי אלהי נפלו פני בשכרי כל אשר הכעסתיך כי על טובה שבמלחתי
דעה במלתיך כי בראתני לא לצורך רק נדבה ולא בהכרח כי אם בלצון ואתה צדיק
אשר היותי צדיק קדמתני ונפחת רוח בי והחיותני ואחרי צאתי לאויר העולם לא
עשיתני אצל פחב חומל גדלתי וכחומן את היונק אומנתני על שדי אמי הבטחתני
אמנתי מותיך השבעתני ובבואי לעמוד על עמודי חשקתי וקחתני על שדושותיך
והגלתני וחכמה ומוקר למדתני ומכל ירה וצוקה חלצתני ובעת עגור שעם אפיך
בצל ירך הסתרתני ופמה צרות נעלמו מעיני ומהם גחלתני ובטרם בוח התלאה
הקדמת רפואה למלתי ולא הודעתני ובעת לא נשמרתי מכל נשך אתה שמרתני
ובבואי בין שני אריות שברת מלתינות כפירים והוצאתני ובחול עלי חלאים רעים ונאמנים

חנם רפאתני ובבוא שפטיך הרעים על העולם מחרב הצלתני ומדבר מלטתני ובדעב
שנתני ובשבע פלתי ובהכעיס אולך באשר ייסר חיש בני יסרתני ובקראי מצרתי
נפשי יקרצה בעיניך וריקם לא השיבותני ועוד הגדלת והוספת על כל לשה בתתך לוי
אמונה שלימה להאמין כי אתה אל אמת ונביאיך אמת ולא דתת לוי חלק עם מורדיך
וקמיך ועם כל נאצו שמך אשר בתורתך ילעבו ובעובדיך יריבו ונביאיך יבזבו
מראים תומה ותחתיה ערמה מראים נפש שבה ונכחה דת ותחתיה תעמוד הבהרת
כללי מלא כלמה רחוצ מיחוצ במי ערמה וכל אשר בתוכו יטמא קטונתי מכל החקדים
ומכל האמת אשר עשית את עבדיך אמנם יצאה אודך כי דתתי צעם קר ושה ומהשי
פמאתיה וביצרי הרע טמאתיה חללתיה וגישתיה והנה גבר עלי והפיץ חילי ולא
נשמר אלי כי אם מחנה רחמיך אך ארע כי אם חתק פלוגיהו לי מעיר לעשור אולי

פלגלתני

כא תעבדומוך ואין בלחור עמך ואיש לא יעלה עמך... מי יעשה כמעשיך בעשור
החת כסא פפודך מנמור לעשות חסידך דעם במוה הנשמות הטהורות אשר בצדור
בצדור החיים צדורות אשר ייבטרו ייעטו עם יחלפו כח דעם ינחו יביעי פח וזולה
בנכח וכו' דעם בלי תכלית דק צלה והוא העולם הבא דעם מעמדות ומרחוק לנפשות
העומדות במראות הצובחות את פני הארון ליהדות ולהדות שוכני בהיכלי מלך
זעומדות על שלחן המלך ומתענדות במתק פרי העכל והוא יתן מעדני מלך
זאת המכונה והחלה אשר אין תכלית למנובה ויטה וגם שבת חלב ודבש היא
(שה פרה) מי יבנה צפונותיך בעשותך במרום חורים ואוצרות מלהם דוואות
ספורות ודבר בצורות מלהם מוצרות חיים לשכים ונקיים ומהם הוצרות ישע לעבי
פצע ומהם הוצרות אע ונחלי גפרית לעובדי ברית ואוצרות שוחות עמוקות
לא יבנה העם שעום יל יפל עם ואוצרות סופות וסערות וקפחון ויקרות ואוצרות
שלב ל... ברך וקרח וציה ועלב גם חום ודוולי פלב וקיסור וכפור וענן
וערפל ועלטה ואופל הכל הכנות בעתו אם לעלב אם לארצו אם לחסד השבת
אתו וקדשתו מי יביל תעצומיך בצדריך משין כבודיך ופעה טהורה מצור
הצדקה ומהקבת צור וקורה ואצלת עליה רוח חכמה וקראת אותה בעמה
עשיתה מלאכות אע השכל אצובה ונשמותו פאע בוערה צה שלחת אל הגוף
לעבדו ולשמדו והיא פאע בתוכו ולא תשרפאו כי מאע הנשמה בברא הגוף ויצא
מזיון ביש מעט אשר ירד עליו יבאע... מי יגידע לחכמתך בתתך לנפש פח
הדעת אשר בה תקועה ויהי המדע יבודה ועל כן לא ישלנט עליה כליון ותתקיים
כפי קיום וסודה ושה ענינה וסודה והנפש החכמה לא תראה מות אך תקבל על
ענוכה עופש מר מעלות ויאם טהלה תפיק רצון ותעחק ליום אחרון ואם נשמחה
תנוד בעצפך וצדק וחרון זכל ימי טומאתה ביד תעב בולה וסודה בכל קדש לא
תגע ואל המקדש לא תבא עד מלחת ימי טהרה... מי יבמול טובותיך בשומך
הנשמה בגוף להחיותו ואורה להורותו ולהראותו להציל לו מרעתו קור צדו
הנשמה אנחת בנשמה ואצלת עליו רוח חכמה אשר בה יבדל מבהמה ויעלה
מאדמה אנחת בנשמה מאד בעולמך סגור ואתה מנבחוץ תבין מעשיו ותראנו זכל
אל מעלה דמה שמתו בעולמך סגור ואתה מנבחוץ תבין מעשיו ותראנו זכל
זכל אשר ממך יעלמנו מצות ומיחך תצפנו... מי יודיע קוד נפלותיך בעשותך
לגוף ירכי פעולותיו ונתתה לו עינים לראות אותותיך ואזעם לעמוע נורחותיך
ודעיון להבין קצת סודותיך ופה לספר תהלתך ולשון להגיד לכל ובוה גבולותיך
כמוני היום אתי עבדך בן חמתיך המספר כפי קוצר לשוני מעט מעט מרומוותיך
ואלה הם קצות דרכיך ומה עעמו האנשים כי חיים הם למנוצחיהם בהם יובלו
כל שומעיהם להכיריך ואם לא ראופט יקריך וכל אשר לא ישמע בקורותיך
אך יביר שאלתיך ואין תבוא בלבו אמתתיך ויכין רעיונו לעבודתיך על כן
מצא עבדך את לבן לשפור לפני חלהו מעט מראשי תהלותיו ואלים מעטו
ישא חכמה יתדעה שה אל ארצו הלא בראשי חלהו בושתי ונכלמתי מעטו
למעוד

תחפצני פרי פעלי מהדרך ליחמיק ואל תקריב יומי עד חכין צדה לשוב אל סוקומי
ואל תחזיק עלי למחר לשלחני מן הדרך כמעשרות השמי תלויים על שכמי
אבה עולתי במשקל עונותי שים לך צדק שנייה תלחתי וצדקך ישעי אמרודי
שכור עניי אמרודי שים אלה זוכה ליה זכור כח אלוהי כי שיה כמה לארץ נד צנתע
אבנר גלות באנתני אמרוברשעי דרפתני ולא שרפתני דרעתי כילפונצה נפיהלע
ואמוצה ענייתני אלהיב לי באחריתי במבחן התלחות הביאתני לפק שיה יהמו עלי
דחמיקי ואל תכלה עלי שעמיקי ואל תבמלני כמעצדי ואמור להלחך דו אמה מעלת
זיתוני כיתבקע לעוני ותשים עלי משמר ותצודני בתומ מכמר הלא ימי הלך
רצם ואינם והנעשרים ואלו בעולם ואם היום לפניך הנני מאחר עיניך בידחיני
זעתי למה אמות כיתאכלני האש הגדולה הזאת יאלי שים עיניך עלקלעא דירב לפונה
ומי המעשים ואל תרוק השירי ים והפלטים והפלטה הנעשרת מלחך מהומותי
אל יחללה ילק השמותי כייציר צדיק אני מה יסנון כי רמה תקחני לאוכל יגע
צדיק כי תאכל יהי רצון מלפניך יאלי לשוב עלי בדחמיקי אלה עיני בתענה
שלמה לפניך ולתחנתי תפין לבי ותכ שים חסדיך ותפתח לבי בתורתך ותטעב דרעוני
וראתך ותגשור עלי בגרות טובות ותבטל מעלי גרות רעות ואל תביאני לדין נסיון ולא
בציון אמכל קבעים רעים תצילני ועד יעבור הוות בצדק תסתירני זהו נעם פי צהגוני ועד
אממור דרכי מחטוא בלשונ אפריני בשכרון ארצון עמך מצנין אולמיקי לראות
צפופת בחירך ושכני לשחר דבירך השמם והחרב אל צות אצני ועפרותיו ארג
חרבותיו ותבנה שוממוותיו אלהי ידעתי כי המתחננים אליך יליצו עליהם
מעשים טובים אשר הודימו או צדקותיהם אשר הירימו וזמני אין בי לא צדק
בושר לא חסד ולא יושר לא תחנה ולא מדה טובה לא עבודה ולא תשובה לכן אכ
תסתר פניך ממני ומלפניך אל תשליכני ובעת מן העולם תוציאני לחיי העולם הבא
תביאני נעם החסידים בכבוד תושיבני נעם המכונים בחלד חלקם בחיים תמנני אלמור
באור פניך תשכני ותשוב תחייני אמתה ומות הארץ תשוב תעליני והמר אודך יי
כי אגפת בי ישוב אפך ותנחמני אלקי יי אסד ש על כל הטובה אשר במלתני ואשר עדי
יום מותי תבמלני וביחאתך הטהורה אל תחשקני ובתורתך התמימה תחמלני ועל
כל אני חייב להודות להכל לעבדך לפאר ולרומם לבדך ולקדש וליחד את שמך
הגדול הגבור והנורא בפי ישרים תתברך אב לשון חסידים תתקדש אבקרב קדושים
תתהלל ובלהקת ארמלים תתפאר ותתהדר תשתבח בפי חומיקי תתקדש בפי קדושיך
תתרום בפי מלאכיקי תתעורר בפי מליחדיך תתנשא בפי מנשיחיקי כי אין כמוןך
בשמים יי ואין כמעשיך ובמחנות חיות ארופנים וכרובים ועירין קדישין ותעשה
ותתעלה בשמים ממעל ותתיחד בפי מליחדיך במורא אפחד עמך ועדל פס אחר
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד והיו לציון אמרי פיו הגיון לב

לפניך יי צורי וגואלי תם

אנפול כלה בו והגרשלו יהי רצון מלפניך ייאלה לפרק את יצרי האכזרי
והקטר פניך מחטאי ומחשבותי וחל תעלני בחצי ימי עד חביו צרה לדרבי וצדתי
פיוס נפישתי כי אם אצח מעולמך בחרש באתי ואשוב פרום למקומי כחשד אצתי
למה נבחרתי זלזלות עמל נקראתי טוב לי עוד אני שם מצאתי להרבות ולהגדיל
השם אצח שליח במדת החמץ שפטני אל בחפץ פן תמעיטני כי מה האדם כי
תדינהו והכל נדף איד במשקל תביאתו ובעלותו במחשבו משקל לא וכבד ולי
יוסף לא יחמר ולא יעדיף ומה יסכון לעשות להרוח משקל מיום היוותו הוא נגש
ונענה נגוע מוכה שליח ומעודה ראשיתו מוצץ נהדף ואחריתו קץ נדף אבחיין
כעשב עשף השליח זבל עש את נדף מיום צאתו מרחם אמו יגון לילו והצחה
יומו היום ירום מאחר הולעים ירום המוצץ ידפנו והקוצץ יגפלו אם ישלע ורשע
ואם ירעב על פת לחם יפגע לרדוף העושר קלו נשדיו וישלח המוות והוא צחדיין
בעתה מצד ירב אמריו ויחליק דבריו ויורבה דבריו ויצאתו למרחב יחל דבריו וישלח
דבריו ויחשק בריחי שעריו והמות בדבריו יורבה שומרים מכל עבד והאורב יושב
ינשב לרוב חרף והשחב לא יעצרו גדר מבוא אל העבד בא ולא ידע למה ישמח ולא
ידע במה ייחיי ולא ידע במה יילדוהו הולך בשיריותו וכחשך תחל אחר יכלעמו
ויתעורר לחסוק חיל והון ויקע ממקומו לרוב חניות ולדרוך בציוות ולהציא נפשו
במעונות אריות זה היא מתהלכת בין החיות ובחשברכי רב הודו וכי כביר מצאה ידו
בשלוס שודד יבואו ועינו פקח ואיננו וכל עת הוא משוכן לתלחות חולמון
ובמות אבכל שעות מאורעות בכל הרגעים לפגעים ובכל הימים עליו אימים
אם רגע יפחוד בשלוח מתע תצוהו הוזה או במלחמה אבוא וחרב תגפרו או
קשת באושה תחלפיו או יקפאו יבונם או ישפארו מים שירונים או ימצאו חללים
רעים זכא מנים לעד יהיה למעשה על יצחי מעיו ויתכדד לו כל יודעיו עד יהיה
למעשה על נפשן וימצא מרודת פתנים בדבשו ובעת באבו וגדל שכלו וידל ונערים
ותקלסו בו ותעלולים ומשלו בו ויהיה לפגורח על יצחי מעיו ויתכדדו לו כל יודעיו
אבבא עתו יצח מחצרו לחצר מות ומתל חצרו לעלמות ויפשט הקמה ותולע ארבע
רמה ותולע זלעפר ישלב אישוב אל יסודו אשר ממנו חוצב ולחיש אשר חלה
מתו ימצא עת תצוה לרחוץ חלחת מערבה והיום קצרה והמלאכה מרובה והנשים
אצים חשים נרצים זה שמן ממנו שוחק ובעל הצית דוחק כלן נא עלי שפורי
התלחות אשר על אדם באות ואם אני הריעותי אתה תעיב והכל תגמול מדת
במדת לחיש אשר עונותיו בלח מדת ובמותו ילך בלי חמדה ליה אם עוצ
מעשוא גדול מה תעשה לשמך הגדול ואם לא חוחיל לרחמך מי יחוס עלי חוצ
ממך לכן אם תקטלני לך אייחל ואם תבקע לעוני אברח ממך לך ואתבסה מחמתך
בעליך אבשול רחמך חשית עו אם בחמתני ולא משלחך כי אם ברחמי שפור נח
כי כחומר עשיתני אבשה התלחות נשיתני עלפן לא תפקוד עלי כמעללי ואל

ועכשיו אנכי מני מנחם ישעיהו ישוב ואין לנו בגלות אנוש נהדר וחסד להתפלל
 ושיחור יהי נשמע וק' שוב ולכן נתנה ראש לכל הולך ושוב מי יודע ישוב וניהם השמים
 פ' ג' ג' מי נעור נשעך בכבוד עולינו וכו' יהיה מחנן לעליך בעד יצו והנה בן אמת
 באפו ישפוטנו ופקדא אל שלים והן לא יענינו וכל זה אף למען משוכות מעלנו ואם
 לא בתשובה נדפא מחלינו אה' לנו מי יצילנו מיד השמים פ' ג' דבורך אל שפר
 פ' ג' אל תחלש ותחשה ביען כי אהחנו בעול כפר וקשה רדפונו אדיות וסכוכו
 כנושא אהמרו עשרם יר וחי' ונלה אמושה לאברהם שפר לא ואל תחלש ותנעה
 שנו יצחק ויעקב וגם אהרן ומושה לך נקרא בביתך תמור קרבן ומושה תפלה
 למשה איש השמים פ' ג' הלא אתה שוה לאברהם וצנו ואל יצחק ויעקב ואל
 נבדו וננינו ושמית שכנך אה' באופני מעוננו ואיך גלה אלהי כל מעוני
 ובן אהרן יאמץ קשי ערמו אפניו ויכביד עול ומנשא עלי יתר אמונו קחה מעור
 בידך וגדע את קרעו והגישו אדניו אל השמים

עוד יטדפנו
 לעשו ויהי
 אנדעך עוד

פ' היא -
 המגרה הגדולה
 שחוטבין ביה
 הנורות הנקרא
 בערבי משמר

אל מלך

יצורים אצפון חובם כחומר בימינוך רוח חדש בקרבם להשיג אהר
 רצונך ונעת קראם תרצה עם וימצאו חן בעיניך אכין לבם תקשיב אשכך פ' ג'
 המעט כי עון נוער ועוד לא הטהרתי ושיגאות לב נבער אשר אחריו
 נהרתי ואלות וחי' נער בהללם נמהרתי וכוות כזאב יער לפני נלא נזהרתי ונחתי
 ולא נשברתי יום עמודי לפניך פ' ג' וזה לב סורר אחרי בצעו נוטה ועין לא
 תתגורר ותשנה עלי ותשטה ואונק לא תתעורר כי אם לדברי חוטא ויד תאמץ
 להצטרר ומה נגלה נוטה ואי כלה את ברר ואיך אעמוד בדיןך פ' ג'
 דם ובער איך יצא שכלם מתוך לבם אם אתה לא תפיה ותפליח לעשות
 פנה מחין תמצא סליחה לאשמה רבה מוכר בעולם יוצא מן העולם הגא ונמה
 שד יתרה ויפיק תחונך פ' ג' העתה יה למענתיר לך ליל שמוריו ואת
 בית קדשך הפתיר לכפר בנפוליו פ' ג' אל תמיתר להצילו ממאוריו ופסיד
 ודך תתיר להיות בביתך מגוריו בשוכני מעבניך ואוכלי שולחנך פ' ג'
 אמתחה שיערי דלני לבוא בגבורות ילשה השער
אל מלך
 ציית צדיקים יבואו בו פ' ג' בראשית בראש השמים גלגל מקונב
 כפח גבוהים וברא מזלות כגוהים עולים ויורדים בו פ' ג' גלים הקאה למי שאו
 ודשא כטה פני אהו נשיחי ויהיה צמחו יער וכל עץ בו פ' ג' דמיונות
 רבה בעולם ואדם שליט בכלום והכל בשטה נשלים כל המעבין ופל אשר
 בו פ' ג' הביאו באופה באתן ורעיה לצרו נח הא לך בן ביתן אשר לא
 עמלת בו פ' ג' ומכל פריו אלת ברע אך עץ הדעת פרוב ורע קלמהרה
 תכלע נפש אשר תגע בו פ' ג' שוחל הערם ויגור ומושה לחטא העשור

שחרית ותכלה מכה עשירית ומלאך הכשרי ושלח בן פז רפנו נתן
 ישועות אפרע בהפדע פריעות ודרכי ים לפעון קרועות פירוח ימי נשפה בן
 פז שלח מלאך לפעון וניהג בים סוף שאוני' ונדודע לפדעה פיי' אלהי
 ישלש בן פז מלאח לבו עוד זיוג למוח אחרי עס' אל זלח ידע כי
 קדש ישראל וכל שר לא ואכל בן פז זישקו שדי ממעוננו זוחמר למטה
 נחמנו הק' ים סוף ישוב לאיהנו על פרעה ועל הנוטחים בן פז אר
 אמר למעשברי ים וישאנו גליו דכיס' והרג את התנן אשר בים' זה ישרד
 לפחק בן פז לבבות נדבנו בשיריהם נראותם את צורדיהם כי לא שאר
 מהם איש אשר רוח בן פז חדשו שירה המוני' משה וקהל אמוני' זה
 היום עשה ימי נפלה ונשמחה בן פז **אל מלך** אלהים בקדש חזיתו
 ובכל נפשי אויתוך פאוב לי תורת פוך משפ' זהב' פז בה ירית
 אדמות ובה נפית מרומות לחתאולה בראמות וכל יערבנה זהב' פז גשרת
 אדמה דבקת ואבן שתיה חשקת ולחברע יקודות יצקת ארבע פבעות זהב'
 פז דלית במים מחצה ינסדת תבל על מחצה ותחן לכסף מוצא ומקום
 לזהב' פז הטבעו על בלימה אדניה ותכונן ארץ על מכוניה מקום ספיר
 אדניה ועפרות זהב' פז והמים צנה לכנוס והים ראה זינוס ווגדור בער
 אוקינוס ייעט לומר זהב' פז זרק ים על שממה והשקה פני אדמה
 והלביש תבל רקמה ממעב צות זהב' פז חקק נירות במרום מלבנו
 ערפל לפרוס במנורה קבועה בדרום מקעה אחת זהב' פז פענן ימים
 ערץ ומוני חיה מארץ ייקם שופטים בארץ שנים כרובים זהב' פז יצקם
 בחותם בטיבעת בין עץ החיים ועץ הדעת ומקום נהרות ארבעת אשר שם
 הזהב' פז כתום הכל בשטה עטר שביעי בקדושה לעונג אשפר
 ואשיטה והשקות בכלי זהב' פז לא עמדו בנסיון ויוציאם לביה וציון
 מהיכל עונג ואפריון רפידתו זהב' פז מקורם גבר וישרצו זירעצו
 זירוצו ואל עליון נואצו עצביהם כסף וזהב' פז מבול גבול ים
 השיג להוציא טהור מטיג וארחות חיים לזהב' פז מציג מצדק לכסף וכור
 לזהב' פז נחם פליטה הנשאת בקשת וענן למשכרת בראותם את
 האדרת ואת לשון הזהב' פז נושאים אל אל ידם פשר לכל רוח יקורם
 השמח בהם המון האדם אשר מצא כלי זהב' פז סעדו בשרע קדושים
 ובטרו בנחלת מקודשים מקום היבוסים והגלעלים תחת הנחשת אביה
 זהב' פז עקר יחידו ליי' ויעניאו מעמי מעוני' יקר מותו בעיני איכה
 יועם זהב' פז פקדו בשוקד ואושל ליי' ולעמאל אשר ברשל ברזל
 ואשר זהב' זהב' פז צפינו בצבל מעונה והכתם הטוב לא ישונה

ואלו הן שמות
 המקודשים
 אשר יצקו

זכחמון ישימו מזור אין תבונה בו פז חטאו מגן הדיחו וכרוב הפקר על פתחו
ואולם אדם אל נכחו לו יגש כי מוס בו פז טורף אחיו בתרמית לא ידע יום
העמית ולא ידע כי גושה אדם ימית את הרוצח כפגע בו פז ימרו בלפלו
במכמור אי אחיך ויען לאמר האתי הפקר לשמור ואעלים עיניו פז
כשוכו אל אל עלבד בוראו שיחו עלה לכסחו וישבר מטה חטאו שגל
הזוגש בו פז לבגדים מיישיבנו האומרים ללא סור ממנו מה שדי פז
צעבדנו ומה דועיל כי נפגע בו פז מלט צדיק כנזהר וארץ מטומאה טיהר
וארץ יסודם נהר אשר לא יעבד בו פז נועדו מגדל לדומם ומעם הפיעס
וישומם אנשאר בניגס שמם שועלים הלכו בו פז שריג העלה נצה
אנסה בעשר זכר צה בצולם כשהב יצא על פן עמד טעמו בו פז עקר
כחיל יחיו ושלח למחבלת ידו והמשבח מוכן לנגדו והש על המשבח תוקר
בו פז פקר להי משבח כי הכין לבנו מטבח ובשלחו יד לשבח והנה זה
מלאך נוגע בו פז צויתך על להקימאו אבל לא להמיתו אמוק ידך
אל תשחיתו כי ברכה בו פז קדם מלכו פתחננו אחר נשא עינו והנה
חיל אחר נאמז בסך בקרניו וישלח ידו ויחזק בו פז רצה שחו כלומר
תחת משכול הכופר להעלות משחת עומד ויעילה כי חפץ בו פז שבע
לאומים שתילח אך אל הקריב אליו את יעקב הולך שביליו זאת אשר
ובחר בו פז תום ויזער נצלוהו ובגושן הפרוהו והרבוהו כי סבת יוסף
הודיוהו איש אשר רוח שלים בו פז אש בהאקה יוסף נותרה ביד משקה
כנפי ינה נחפה בפסק ככלי אין חפץ בו פז צאם האהדמעו צד לי לילך
שעשועי על פן המון מעי כי מודי דברי בו פז ידיו לכד מו פנה וצופים
לשמרו קנה נמגדל בתוכו בנה וגם יקב חיצו בו פז ילדי עמארם גיבר
ומנעה לנבחו היבר ואחיו אין חבר אהרן אשר בחר בו פז הוגה במלאכת
אדניו תנן שלח בכו כי בא שועם לפטו ויושיעם כי חמו בו פז דיען
מי אדנים עמעי יפקש מדנים יבוא ונתחאה פנים פה אל פה אדבר בו פז
דבר יך חקר ואשן וקול מש יאך אל תאשן כי איך יתפאר הגרען על החו צב
בו פז הפך מטרה לצחש ויאמר גם זה נחש כי מטרה במטרו חש
והוא צחש יחש בו פז הנה אקרא חכמי יודעי חוקות שלי ואערוך גם
אני חרטומי אולי אופל להלחם בו פז לבו נפתח בהבלו ויצו נוגש
אשר לו הכבד על יטרוון עלו כי יחנן קולו אל תאמן בו פז ויעגע בפל
מיני נגעים ואור דס דגו עמרד נים ויכנע במימיו הרעים כל ימי אשר הנגע
בו פז יום נרפא שב לרשעו ויאמר משה למרעה השכחת יד אל זרועו
אם כהתל בחנוט תהתלו בו פז בתשע מלות הפרוה מגחון לבס צל

לג

בדברים את האשה בעלת הבית פז מרו ויעשו בזרון כי השיאם מעלח מדון
וילבא בבוא הארון אשר לו הבית פז נחור שח איזה מעיח נכבי ויעק כי
עירוס אנכי ויאמר פן ממכון מעלכי פנגע נראה לי בבית פז שח לפני
יה מחוללי האשה אשר נתתה לי היא מן העץ נתנה לי צדעת מנמארת היא
בבית פז ענתה היא כי הנחש השיאני ונדעני בלי לחש ויאמר הגם
לנבוע ברחש את המלכה עמי בבית פז פשעתם ביוכלן תבועו דחקין
מן הגן אליו אל תגשו קומנו צאו ולציחת חננו המערת פריצים היא הבית פז
צורו בעונו עתרו בהתודותו ממעל קשרו נוכח מרום דבירו ופלע כענו אל
הבית פז קין הרג אחי באכזריות חמתו יען אשר לא פתקבלה מנחתו
ולא ידע כי רבנה חטאתו לפתח הבית פז רחום המציאו פופר בהתנפלו
באמרי שפר ויבס בעבתו על האפר את העק על בערו מבית פז עוכב
אלץ ברבותם וירעו מאבותם צוה נח איש ישר ותם לבנות הבית פז תמו
דור רשעי שאני ונמלט נח בחסד שזכנ מעונו ויהי ברכת יי בכל אשר יש
לו בבית פז אלומי בקעה החלו לבנות מגדל ונשכלו כי בונים טוא עמל
אם יכלא יצרה בית פז נפצו מעשם פולם בגזירת אלוה עולם לבל תקום
עצת מעלם ולבלתי חזק את צדק הבית פז יולד לעשרים דור בן לתרח
ויצץ יצץ ויגמל פרח נמול בצרית אל זכאור שרח וכל אנשי ביתו יליד בית
פז יחיד מאור הצילו ויעמוד בנסיונות דר בזבולו ויברכו וירבה כל
עבדים וטפחות ובעי בית פז האל בעתה לידים ויפקד עקרה בשנת
ילדים תאומים כעני עמודים אשר עליהם נכון הבית פז ויעקב אחד
לו יה ויעלח לפניו יוסף למחיה יצא למלך והיה גדל הבית פז דברו
היה לאביו בחוץ רדה כי הרעב לחוץ בוא ברוך יי למה תעמוד בחוץ ואנכי
פניתי הבית פז היתה סבה ברדתו וימת יוסף וכל דור מולדתו ויקם
מלך אחר על ממלכתו לארץ הזאת ולבית פז הכבדו עולם אדועם
והעבדום בחומר ובלבנים צוה צור לזיר אמונים הגד את בית ישראל
את הבית פז למדו פותים אל מושיעו ויבטיחו בחסד ישעו וילך
ויתצב לפני פרעה ויתלבא בתוך הבית פז ויאמר פה אמר תמידי
דעים שלח את צע הידועים בטרם אככה בנגעים ביום שיטונו שמערי
הבית פז יהוד ענהו מי כמוני לי יאורי ואני עשיתיני והאל אשר
אמר אין כמוני איננו גדול בבית פז בעיני לעולם לא ראיתיין לא

עד רכב במרכבת המשנה וישם רכבי השלש פז קן בפתלוק מצחה יונה גמילות
 מצחה בחנה כלהב מצחה בת מי שהב פז דבן צטיעוי געה ופרחי מלוכה וכהנה
 ותי צהלים שלומי חתונה המריקים מעליהם השלש פז שלוחים להפרע
 לאמר שלח עפרים להד המור וכלי יל לשמור החמדים משהב פז תנן
 העז המענה מי לעבדי ותחנה אשר העשרתים לי במקנה בכסף ובשהב פז
 ורחה כבודי ודלי אין על עפר מעלי ובכחי כנסתי ליגם כסף גם שלב
 ואין השיאך שזנך להעביר את בני חזונך האתה תלבישם עדינך וצפירת
 אותם שלב פז אהא מנגבע לנגבע ויקרא בבוריו עת זמגע ויקרא לפעו
 כרגע בוש כסף בוש שלב פז הסיע חצלת שרון בשמחה ובשירים וברון
 ועמהם משה ואהרן שני צנתרות שלב פז הלך צור לפניהם וענן הקיף
 עליהם ואש סביבות מחניהם ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי שלב פז
 לצם עלים סוף יהים חרדים ממות ותמרים עד הושיט מטה השמים ארת
 שרביט השלש פז ויבשהו בלוחמיו עד יעבור קול מצפין אז יכה
 כפתור וספיו ותלוז גולת השלש פז ועיר משה וישרש כי הוא אתיד
 הש ובה ליעקב בוש ויוציאם בכסף ושלב

אל מלך

אבא ריקצת פלאי שלים חכם לב מאמץ
 כשא גבוהים בתקת בית הדום רבלין ואורי גבוהים בחכמה
 יבנה בית שמי השמים לא יכלכלוהו אף כי הבית פז ביומים קדם
 חמון עד לא בנה בית וארמון ועד לא עמח שורע ואבמון ואין איש מאנשי
 הבית פז גבהי שחקים ברא ויפודי אלקים קרה ועל בלימה תכן וירה
 אבנים יקרות ליסוד הבית פז דלה חמדני מרומן ושכלל פנת הדומן
 שמש זפריץ בעלמון כי מגרעות נתן לבית פז האיר דאש דברו חור
 מבקיע זהבדיל בין מימיו לרקיע ויבן את היציע על כל הבית פז
 ויקונו השמים לדברו וישם לים חוק מעטרו ומימיו סביב במחמות נסבו
 על הבית פז שוהר שני המאורות הבדיל בין יום ובין לילה להורות
 ועמם כסילים אמזרות והם יחשקו את בדיק הבית פז חיתו ארץ ובעירים
 הרצה על ~~הבנים ועת פז~~ ההרים ועופות טמאים וטהורים לחטוא את
 הבית פז טרף המצוי לייצרתו בעולם אשר כוצר לאמרתו
 אבצלמו ובעלעו עשה אדם בגבורתו הנהשאת תורת הבית פז יצר גן עדן
 לקדמה ויבן מצלע צורה כעימה להראותם מנוחה כי נעמה הכיר
 לשמור הבית פז כבדם אמנדם וכתרם ומעץ האגבה השירים
 מעץ הדעת ידכם תורם ושמרתם את משמרת הבית פז למוד
 רשע וערמה הערים אכול זנפקחו עיני העורים עד אשר הסית

כאחרנים באימה ויראה עונים הוא שהי האלהים וארצי האדונים פז
השמנים משתנים והודו לו ישתנה המקרה שנים עשרה מעלות לשבעה בונה
והשמע כי ימע על פיו יקע יחנה ואור קהר לטוהר במרכבת המעלה
ויתהלך כמו מלך ממחנה אל מחנה וקביציו כוכבין כלולס מקפר מורה
ובחכמה בנות כימה שבעה עולות בקנה ופלך רב למאל מערב פעם בכל
יום יפנה משתחוו ומחזה כי לכל יש קוצה ואם נפלא הלא נגלה מעשיו
פנים בפנים 20 נעם קובה במקבה ותלה בתוכה אדמה ותעמוד על
לא ימוד אצל תלויה על בלימה כי כברה לכך ירדה ונקעה למטה מקומה
ואש דרשה את שרשה ותעלה למרומה ותוך שניהם וביניהם האוויר
והמימה כל פרוות וצמודות הם יקודות להמה ובם צמת כל צמח והאדם
והבהמה דאר יעלה ייכלה לרחמים אנו לנקמה כי חציו בלב מנחציו וחצונו
הם חנונים פז דור נשאר דור עמר והוא קיים לדור דורים בראש
כל אל הוא האל דאחר כל הדברים לא נכח כי ברוח יצר כל היצורים
והנשמות החכמות והשכל המערים והרקיע הקיע ועליו מים הרים ומחודות
ומשלוח עלי ארץ מעהירים ומלאכים נהלכים שם כבוד מאדירים יתעשים
מקדישים שיר אומרים ומשמרים ושרפים מקיפים וכרובים ואופנים פז
האומר והגומר והמגיד אותיות הצופה רע יפה ויודע מה להיות אסוק
עדרך לתוך חדרך מבין שני אריות השיות הדחיות אלי קדר וכביות כי
בחנתם וצרפתם והורדתם תחתיות והם בכל זאת כך מוחלות אלישעך
צופיות קדושת שמך בעולמך קוראות בראש הומיות קול מרימור
להדמות לכדונים ולחיות מקדישים ומשעלשים וכתר לצורם גורגים
אל מלך ימיך נושא עוני פשוטה לקבל תשובה אבל בידך
רעיוני ובמה עצתי חשונה שלח נא חורך לעיני ורפא לב
ממשונה השיבנו יש לך זנשונה פז וקלה נפשכם עלי והמו
רחמי עליכם וטרם יום תגמולי הזהרתי אתכם קול קורא בהיכלי להטיב
מעלליכם שובו אלי וחשונה אליכם פז הוריתו רתך לא נחליק ולא
נמיר שמחים בעבודתך ושמך לבדך נאמיר ולמה מתי תמדתך כמו
גרגרים בראש אמיר שפוך על זר חרדתך ודושם כדוש העמיר להגליהם
פחדתך כיה עלי תחמיר ובצפורן שמיר חפאת יהודה כתובה פז
הטהרו והתקדשו משקוצי גויות והתקדבו והתנגשו בפשות החיות פז

המורה

בא אליו ולא ידעתינו ולא יבן עמנו עשיתנו ולא ידע אתי מה צבית פז רחשו
מנשה ואהרן ויעזובו הנה השמים לא יכילוהו ושמעי השמים לא יכללוהו אף
כי הצבית פז בתתם מופת לצביתכם ויאמר ליהם מוכשפים אתם על כן צאתם
ועמדתם לפני צבית פז יבדד עול מעשיהם והם יקוששו תבן להם וימהרו
לכנות כי נרפים הם וצפלות ימים ידלוף הצבית פז עבר על עבר קרא וצנעם
יתקרא עשה הטוב בעיניו והורה חטאים בדרכך פז וצדק וצדקת הרה
יאורה וכל עפר כהאלין לכנים הערה ויזק את קרקע הצבית פז מקנהם פגע
בעמב אסונים ופרחו אבעבועות גדולים וקטנים ויחלן באנשים השקנים אשר פתח
הצבית פז וברד העחית כל פרי תמרים והארצה אכל הדותרים ויכס בחושך
ובסגורים את האנשים אשר פתח הצבית פז אסון פגע כל בכורי אונם והם
טובעו בים שאונם ותעיר למשפיל מרכבות שאונם מעולדת צבית פז לשמים
עבחה וצבירה מניצבת ללא אשר לא עמח לה אניבת הללניה המגביה לעצת

אל מלך

מושיבי עקרת הצבית פז
וצדקתך לא אפקה האשתי האמנית
יך שמך ארומקך
לא אשאל ולא אנסה ומה יאמר
יפיר חומר אליו יוצלו מעת תעשה דרשותיהו פגשתיהו למגדל עוש וצור מחסה הצבית
כאור משתיר בלי מוסך קלא מכסה ישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא פז הדר
כבודך ועוז ידך מקפלים השמים בעת עלותם ועת פנותם ונת שחותם חפים
ומלאכים נהלכים באבני אש וגם מים יעידוך ויוחך בורא נב שפתים וכי תמבול
לא תבול בלי שדוע יודים תחיות ועליות והחיות והבסא פז ומיימלל כבוד
מחולל שאקים באמונתו חי עולם אשר נעלם בגבי חס מענתו וברשותו בן
ציתו באהלו שם שכינתו ושם מערות לכבודות להביט אל תמונתו ואין תבנת
ואין תכנית ואין קץ לתבונתו רק מראין בעין בביאין כמלך רם ומתנשא פז דבר
גבורות בלי ספורות ומי יספר תהלותיו אשרי איש אשר יחיש להשכיר עוז
גדולותיו ויקמך באל תומך עולם על גבולותיו ויעריו צו שוב ולצוא ויצדיק דין
עלילותיו ויודה על אשר פעל כי למענו פעולותיו וכי יע יום לאל איום ודין
על כל המעשה פז השתוכן והכונן והתבונן במודיך והצפנת מה אתה
ומאין יסודיך ומי הכינך ומי הבינך וכח מי ינדיך והבט אל גבורת אר
והעירה כבודיך חקוד פעליו רק אליו אל תשלה ידך כי תרוש בסוף וראש
במופלא ובמכוסה אל מלך
אשיחו לא כפי מוראך לך מעגל ברומ
פל איד כפי כחו ישו
בלבל והוא לא ישאך וכל נוצר ואם מבצר מתחת לכסאך ומפעלך יעיד
לך לנגד כל בלואיך ועדותם כי בראתם אבל לא ידעו איצה כראשונים

מכל עדין אם כפיהם כי חדרו בקרבם נעדין איך יצורים אמרו כי עלי אל כושרו
והשר בו כחשורחמיו ידרושון פז דהרות מעשמעו מחנות עליות גם דמות
כס שבתו יחשוב בגויות מעשה מרפבו עס יארבע חיות זאת עטל זאת גברו אך
בכסאו חוברו קור בחום ילחושן עס ולא יחלושו פז הדרי עולמים כבדו עס
קדשו מעפחות כל פעמים בקרו מקדשו לובעי סות הימים פחדו מאשו מעדי יצין

אל מלך

נהרו ומערתיו מהירו מהלל חרשן שלשו קדשו יגוני יספן כלבי אש כידוד כי שאכוני מה לחמוך דודך

הודות חירות כלאו מעשה להגידו כולם המחיות לא חקר הודו על כל כן
חרדות אלבע על גויו נא רחמוני ודברו על לבי ידוד או נחמוני איך אופלה
אהבה ונדוד פז זשמו בקרבי כאש בכליותי חקוק בלבי עזור בעלמוותי
ויגעדו בי בושים לחקותי יחרמוני יום אדרשה אתו לעבוד ויגדמוני כי אתנה
לשמו כבוד פז דמו להחקני אל מעבודתך לחצו ודחקי טוב מפרידתך
חלקי וחשקי טוב מפרידתך תשכח ימיני אם לא לפניך אעמוד תדבק לשונ
לחכי אם בלעדי דתך אשמור פז הנה באשני אשמע תהלתך ים סוף נמיכ
עדי גוללתך איך רעיוני יהגו בשולתך לבי ועיני לא יתנו רגלי למעורר כי שיה
יגאחד ושלטו אין עוד

אל מלך

כל ימינו ופחד לילנו ויומו מתגלת ידי קמיון כך יבטח בעת ישפח
ער רשת לפעמיו נפלה נא צור ילכי רבים רחמיו פז והריץ רשע עריץ
המתערה באזרח נאם אין בנו מעשים ומשפט כראש פרח וקרנו מני דרך
והטינו מאורח בחת אל תוכיחנו ועשה למען אזרח בחוקותיך ארח והכך
מימי עלומיו פז יה אם על צוארי עול הפעע נשקד אותנו כסה בעבור
בן כשה לפטח נעקד ופזר חפץ קדבות נחת כל חילו פקד במשמענו שלח לשון
ותחת כבודו ויקד יתוד פיקוד אפיך ויהפכו כל שממיו ט חקדך פרוק
נאל תהרוק ובצרה אל תעלים שפור בריאך לאהובך תם יושב אוהלים קטנים
עבודו תרחם ותחון על עוללים ומידאכלר תפדה עניים האמנללים וחרפרונו

אל מלך

תשיב לו ויטש עליו דמיון פז יודעי הפיצונ
ימו עוני לגורעין עקרב וצפעוני צבית שבי הנני פז
רתואשה דפשי עלות שחר קווה למחר אחרי מחר בי אנהבי מה אומרה אחר
היה ארום אשדח בארמוני ובני ערב שלטו בארמוני וירד בי עס כלבי צאע
פז ושמי אשר היה להגיון נהפך ביד לרים לבזיון מתפארים עלי בחזיון הגרי
אמואבי נעמוני בוני דבר קדשי ופלמוני ואל נביא העקר יטוני פז דודי
לכה נקוב עלי גנים כלקוט נרדס גם ושוענים כמה תהי יעלה צבית תנים
הקץ לבנורי ופעמוני וכסוף ליון רקחי נרמוני והצבית צונב למעוני פז
התעתי ליקץ ואם יעיד כי לא המידותיך בעס אחר בחרת ציגם כך חני אבחר

ממנו חכדו צבין

הגופים ירושעו ונקברו בבור תחתיות וככלי יוצר וגו' וטעו נשחיים בארץ נשיות
והפסמות התקדשו לעלות למדות עליות מהרונעלן ועינכם אל תחוס על בליכם
פז ואיך כתם יתלבן ותולע יהי כצמר אם את לב האזן בלב בער לא תמר
ולפקוד מאב עלבן העונות תהי שומר" ומה יחשוב ומה יבן אשר בידך כחומר
ואתה תהרוס ותבן ואיך ביד איש רק חומר ואיכה קע ותבן נצל מלהצה" פז ולמה
תהיו קבורים בני אל בקברות התאוה' הלא בלחם אבירים ומי צור נעשכם דוה" והא
לכם כפורים לרוות נפש דוה" חקי אל הישרים והתורה והמצוה צאו מבית האסורים
אל בית אחרית ותקוה" מתליכם חגורים נעליכם ברגליכם" פז דעתך
ויבלתיך ראש דעה ויכולת בכל ממשלתיך ואין לבלתיך ממנעלת ובכך
משקלתיך פעולת איש נשקלת ומי ארון בלתיך לתקוה ולתחלת אם תנעול
דלתיך כל דלת ננעלת ואם לא לחמלתיך אנה אני בא" פז דרוך קראו
לנפשות לעבדות הפגרים והיו לכם ירושות חלק היוותכם גרים" כי בעשורתי
חדשות ובפתח הקבלים ואתן עמעות יבשות בין רוחות ובערים לבם באו קדושות
לתמוך צפירת כתרים בהיותכם מטהרים מכל גלוליכם" פז הרחקת עם
קרובך ומיהוא זה ירחמנו ומי יעזור את עשובך ונפול מי יקמנו אם לא ישכון
סביבך וגם חס תרחמנו ותחת כנפי כרובך בצור מעש תשימנו המיחל יוס
טובך ומחפלה תרימנו אל תרחק ממנו כי צרה קרובה" פז

אל מלך

יקדישון ביום שלש שדפי אש נשקה את עם האל
הנקדע בצדקה" פז הוא הנקדע בצדקות כולם מעשה
ודיו" על כל מעעליו אות וכלי פה הם נדיו" ערות על כל נוראות כי אין
מבלעדיו" תפארת כפאר יחבוש ידו מכל חשקה" צוה למחוז או לחבוש לא שצה
לה חקה" פז ובכן בשמו אתקרב לקרב עת צרתי הלנצח תאכל חרב אליו
מר קדאתי יגבר שעייר וערב ואני בקבורתי" זה יחרוש אושה יחלוש תכניו
עמי סוקה" הלעולמים אין לתלוש ממנתני מועקה" פז דלותי צמות בקר
ולילי לא נשתנה אויב הבלי שוח ביקר ואני בוקר אותכמה אך הוא ינעם בשקר
ובקושט יתענה" כוס שקויו שם תידוש יאמר כי נקה" וכוס שכי"י שמתילאש
אך על שמך מתקה" פז העלה לקצוצת אבר אצדת כנפי ישע" ושלח
לאסירת שבר גוש שבי פשע" ופליפת ילדי עבר עם ימין תושע" יבוא לבו
כמלקוט למטיר זאת החלקה" כי לא לנצח תפוש נפש אל כך חשקה"

אל מלך

ישעך ישכירו עם כך יכתירו" שיר כשי יגישו ושמך יקדישו
העלו על לבם זכרך הנעים מצחו תנח חובם ממשך שעשועים
וכפי כח בס חמדך מביעים איש לאיש יעזרו מעשפטי אל יורו" מממתוס יפגשו
בך לא יבועו" פז ואשר לא נועלו להיות בעבדיו מלכלם יחדו אל ואין
מבלעדיו

זרדו הלווחות השניות מקיני קדחתי בכל לב עניני יע' פז בעשור לחדש
יום חמשת עכויים יבשר מתעניהם אל מהולל באיים "צאו מעבי פשעכם אשר
הייתם בו עכויים" כי חמתי על גוים ואתם תהיו נקיים" אז חשיג את רצוני ויבוסן כר
יגוני" פז בעשור לחדש יום נפשות נטהרות מטומאות הגויות ומדיעות
החפרות" יום מחילת השדונות יום כפור החמורות" יום גשר דין בינונים אם להחיות
ואם לכרות" הוציאני לאורות כי לך תלוות עיני" פז בעשור לחדש הוא
יום הכפורים" יום הקרב שני שעירים ואסור שני שיעורים" לאכילה פחותת
גסה מפרי תמרים" ולשתיה מלא לוגמין כי כן הורו כוורים" שבענינו מטובך
ושמע קול תחנוני" **אל מורך** קמר גבי צור מעגבי עת כי שדרתיך
בלי יונימי שבת וקומי עת כי מצחתיך" יה דרשני ואל תנשיני
כי לא נשיתוך" וישעך תשגבני עזרתי היות אל תפניני ואל תעשני" פז
לך עטפתי גם עטפתי דמעני במעלבי" עת חטאתי על מעלבי תעלה עכל
לצבי ואני כגמול בליצב אמול אצעק אצי אצי שיק השיבני" פז יה שמדתי
שעה אמרתי ואל נח תהדפני" רחם נחב כי אין לי אב בלתי לחופני" ואסלא
תחמול וחקד לא תגמול" מי יאספני ומי יקשיבני" פז מה שה יספר או מה
ידבר חוטא אשר כמוני" אין לי מעש להפד כעס לבד ברית קדמוני" שפור לי
חסדך וחקד עבדך איתן אבהמוני ואל תביבני" פז אני כחומר אין
לי אומר לאמר נדיך" ואם קלותי ואם דלותי יגדל נח חסדיך והפק ישע לעבי
פשע ולי אני עבדיך עוז תרהיבני" פז נכלם נחפר שב לעפר מעתי
תקימתי" נשאת תנגות מאין הפוגות" מתי תרימתי עוני ותכבוש כאבו תחבוש
ותשוב תנחמתי" נחסדך יסובבני" פז עד אן איחל נחלם כדחל שפור בלי
יין" עד כה וכה הולך וצכה ונשאל לך עין" עוש לבבו מאין יבוא עשרו מאין מחתך
השיבני" **אל מלך** אשר יקד ארקים ותלם על בלימה
והרקיע שחקים והמתחם בחכמה" והוא צוה והקים לכל אפסי ארמה"
שמש נח קול שמשם בכל לשון ואומה" מהולל באפיקים בפי כל הנשמה" פז
אשר הכל בחסדו בראם לא לצורך" ואין שני לנגדו וכל דמיון וערך והוא החל
לבדו וכל פה לו יברך" הוא לחץ דחוקים אשר נפשם עגומה" פז אשר
עשה ופעל והוא ראשון ואחרון ותחת לו ומעל וממטל עוז ויחיון הכל
תשא למעל קוראים לך בגרון יראים הם וצועקים לפניך באימה" פז אשר
עשה גדולות לאין מספר וחקד וחחה התהלוה לך ערב ובקר וצאת לך
גדולות יצור יחדל וייקל ואתה עושה ברקים וענש וכסיל וכימה" פז אשר
תקשר בתלם עבותות רים לעבדך" פדה נפש וגולם אשר המה בידך" ואל
תחפיר ותכלים באשמתם לנגדך" פחזים הם ורקים ועלם אין מאומה" פז
אשר לך לבדך המלוכה ותפארת ונצח וגם על כל ברכה מרומם את
צפה צח" קבוצ חוסים בשמך אשר גורו פקצח והעלך לעמקים עין וחטאת

מי גוי בתימני ובצפוני לבני עקוד שבחי וראש חוני ואוהבי ומי אל כמוני

אל מלך

לשנה פני ידיו תשוקת הישוב לי או לעד עלצני ומיוס סר חולת

ההנה אנו פז המחתו דעה כלתה אלי אשר קשתו דרובה כחץ עליו אנו

בתנו מתי אעדה כלי כסות חבלי מנימי המידני קלבו סר פגר חץ מצאנו פז

ואנכי בכל עת מתיחלת דברו כי עת אשוב לממשלת ואם בבני בת עיני מגוללת

הלא לכלי דננים ישיבני ויעמיד שר תחת צר הדמני פז דרפי לן יבדו

פני דודי אשר כלו עיני לן ביום אידי ועם גלו ישיבם לבית סודי עשן יפליא

כחז יום גאלנו ועלי סר ועבד קראני פז הלא אם גם יכלו מעל ראשי

יהי עוד גם ובותעלש בפני בעוד שגם מנתכננה קדשי פאר דגלי הרים כי

אל מלך

זכרני זמלי סר כי עתה יההצני יסק יגון יוספים

אומץ בחל עליון חוכים לקול צופים מתבשרים פדיון גולים

ונכספים קוראים אלי ציון ציון נעים שיחך מתק לשוננו אם אשכחך תשכח

ימינו פז הגאם בכל תכל פזרת גולית וצנהלות בכל נשטת כילך

ממאסר בכל נחזיק בשולך את אובדי נחך קראי והכנו גם למעשיחך ויעבד

לפנינו פז ולמחנך נכסף עמך ואם נחשף ונעים שמירך סת

ומנצחך נאסף כי קול נהי כסף תחת מחול אסף ומקום ערוף לקחך תנים

יקונינו ונמשחך תנים יהינינו פז דברי כביאיך חונברוב טובך קראי

קרוחך וגמי צמשגבך הנה צבאיך רצים אלי רכבך מעשתחיים גםחך מבור

שאונינו כי ממנוחך כסא אדונינו פז הולכים למר חקים ילכו לאורך

שוכבים בנדתקים יחשו שעריך קוראים ממעמקים מכל עבריך לח נחסף

ורחך מקדש מעונינו צלה שרחך שלחי לעינינו פז

אפתח שפתי בניבותי אל חוך ביתך פז

מבשרי אלהי צורי אחשה גבורותיך אתה אל בעלה עושה פלא בגדלך פז

וגאותיך כי סנה האדם אטאתי כמה אפעל לך נוצר האדם פז צבוחי

לקברי אמצא אחי חשך ואפלה לי הפשע כי מרשע לשאללה לפר פשע

ואחיש ישעי אל נורא עלילה על בני אדם פז ראה איש נבוב

נמשל כצבוב ריח מור יבאים נישכח סופו יום תוך גופו המון רמה יפריש

ארבה בבי כי אנכי תולעת ולא נחיש חרפת אדם פז מררי העבר

צדיק דובר והעולם סובל מרום תראה כי איש נכחה ימיו כצל נובל איך

יתנאה או יתגאה וידע כי הכל הם בני אדם פז

לחדש יום בו כפור עונת קחו עמכם דברים וטובו

אל מלך פז

אל יל יום

אל מלך

שנולמית בלי תרמית למוכך תפיל תחנה להודיע להשמיע
 ייחודך בחמונה מהוללה ממוללה גדולתך ברננה הציולה וחיע לגאלי
 מהרה בשאת השנה ופרווי יי ישובון ובאו ציון ברננה פז לך צורי ישעי ואורי
 אתנה שיר וגם שבח חפס לבבי מצא ניבי כמו עונמות נשבח פרות שרים ותכילים
 והתיקם ליום טבח שמם ימח אז תשמח אום כלענה היא בתונה פז מרום
 הרים ובית הורים שכליל וגיא חסיון נותן עוז שית למעוז ירושלים וציון לעיר
 קדש כנה חרש בנה לעם עני ואביון אבן מאורה רם ונשא שיתנה לראש פז
 פז הבה ישועה לאום ידועה מחדם לך קבולה כחלת חבל עלי נבל חשי
 תשיר לך בצלה קרא חופש ניום נופש לשה פזורה שכולה אשר תוחל לך מוחל
 עלותה בקרית חנה פז חמול עלי לוקל מלי הט אהץ ממרומים שרוק
 מים מעמים כנאמת לפנהר אשמם קהל זה עיניו תחלה הבטחת ניחומים
 עבור נפקד וגם נעקד ובשכות עם יתח נא פז

אל מלך

מנאמם בעת קומם להמליכך בני רחומים שעה שועם
 וחיע ישעם וכתבם לחיים ורחמים חמול אבי כי תצוא במשפט על כל עלומים
 שלח פדו ותך מלכותך מלבבות כל עולמים פז ביום אקרא היה נולא עינך
 עלי לפונה ולאט טהה דל ומחה עון וחטאת כתובה שא פשע וחיע ישע בהעקט
 נחת ושורה נלך אשר כי תישיר מטובת דת שובבה ולא אעלים כי חבלים נכדון
 לוי בנעימים פז זה היום אשר איום יצר ראש פעולותיו וצורה והורה ולא
 שמר מצותו ובו נשפט כי למשפט נבלא מתחלתו זה לאידו זה לצידו זה לחיו
 וזה למותו גדור פר צי כי תוציא דיני לשמע בצאתו בעמים שבעתים באור

אל מלך

כאור שבעת הימים פז עשוע אני עבדך כרוב טובך
 אני עבדך כרוב חסדך עשה עמי לטובה אותי וכימי צאת באין יוצאת הר איני
 נבלאות ושם הנס דצור כנס הכסורים בכל פי אות המאורים המאירים אור להם
 יאות בבוא מלכי בושן כי מלך יי צבאות דעה נעמי ונדבות פי כמו עולות
 בשכרי על משכבי שדון לבי ואשמתי ואקומה
 נשלמים אל מלך
 ואלמתי אל מלך
 נאבואה לבית
 אכלה נא בדי יי כי רבים רחמיו פז לך אלי צור חילי מנאסתי בצרותי
 לך סברי ותקותי בגלותי ודלותי שך כל משאלות לבי ועדיך כל דצותותי
 פדה עבד לך צונק מידי רודיו וקמיו פז עכני יי עניי בקרתי מן
 המצר ואל חבשה עכנה עני צונק מתגרת צר יודע בעמים כי יודך לא
 תקצר וישר הענה מתודה ומודה על עלומתי פז מנה יתאונן ויאמר
 מה ידבר ויצטרף יציר חומר אשר חשוב גוייתו באבק דק ומה יתן לך אדם
 אם ירשע ואם יצדק הלא מליו ומפעליו כתובים במספר ימיו פז חצות
 ליל לך קמו עבדיך במהללם שכות אבות שבור להם ואל תפן למפעלם ואם

ואשמה פ' אהי הסליחות והרחמים סלחה ודלתיה דזוחות לפנינו פתחה ונקל על
מי מבזוחות קהילינו בשמחה והושע ממצוקים לאדם עם בהמה פ' כל ענין
תיחל כעין עבד לאדון אנשי בי תבחל עלי פשע ושדון ולבי דך זזוחל ליום תשכח
ותרון ותקים מנדיקים אשר היו לרמה **אל מלך** ידיו עליון שמע
הגיון באשר אשמיעך בחון מלין בדרת תפלין בתורת שעשועך
וארבעה לראש קבעה ונצרת לרגעך ושליך יהוא אחד ליד שמאלך בקבעך
כחותם על לביך כחותם על שדועך פ' הדר תפלין היות אצולין ממותל לפי
קדושים ותעמידם ותפרידם היות לארבעה ראשים וראשי שין מפורשים מרובעים
משולשים ולצור קל אל תחיל קיץ מיץ אל ראשים עשה לשמן עדי תולמן
ומצותן לאנשים הכי מהם פטורים הם קטנים ונשים ועבדים וחתנים ומתאוננים
ואשר למצוה חמושים ולא ניתן לעשותם לתשעה הם מפורשים רצועיהן לצד
פניהן לכל חפציהם דרושים ואין להשקם בהתפקם אבל כי לעשות חדשים
בזאת תרצה ואל תכזה וכחול יהי זרעך פ' והרצועות יהוא צבועות
שחורות למשה הלכה רצועת יד קטורה עד אצבע צר גדה ארוכה ורצועה
לראש ידועה עדי פבור ממוטעה ודת שניהן ברחביהן באורך שעורה ארוכה
ותצורתה ומעברתה והיות בשיער כרוכה קשור קשור ותן פדלן באשר אצו
אוחלף שמע והיה תגם בחוליא לפאת ימינך קמולה ותן ממוול לפאה שמע
קדש לי ובי יביאך ואל תמור והשתמר מלהחליף ומלהכזה ואם תדרוש
ליך וראש אחת היא הברכה ובינעם אם לא תתאים ברכה להחזיר צריכה כך
באמר ולך נגמר ולך אחי מודיעך פ' דבש מצא אנוש ברצה
בחקות אל בהלכותם וחוב עליו היות תפלין עלי קלק כתיבתם ודת ודין תמר
בגידין ואין שרשוט בתורתם וחוב להיות לאותיות אויר מכל סביבותם
ואל תורד מראש ליד לכל תקל קדושתם ומעשר עדי עשר ואדבע קץ
קץ תפירתם נעת שומם בעת יומם אנוש חייב בברכתם יד יקדם בעת יעדם
ואש עת יחלוץ אותם ותופסיהם אפורים הם לקבוע הנומתם תנה דעתך
ומחשבתיך ובם שים שעשועך פ' הוה זהיר באור זהיר צח ואין
עליו עננה דת נתונה לך למנה בהר מור גבעת לבונה ודת תפלים אל
תעלים פן תעבר בשמונה צור למגן לך להגן והוא בסו כנפי ינה ומוראך
בלב רואך בעם שדי אל אמונה בך באר ולא איחר לגלות ברכה
צונה ואם ענך על עונך בריהו לך באמנה והאמנה כטל נדבה כראשנה
באחרונה כן יאמר צור שומר בדיית לאיתניכ נתונה גוי אחר אל תפחד
כי אב מושיעך

פה כתושה כטושה חרש צדקת אבות שלשה השמים חרשים וחרץ חרש
זרים תבניע כחורב ציון **אל מלך** שני חיי ומאזוי לריק ספו ש
בחובותי למי אפנה ומה אענה דחטאתי סביבותי האל חמול

וחסד במול ואם דבו מטובותי כי גר אנכי עמך תושב כלל אבותי פז
לך יצרי על יוצרי ולא נכנע ולא נכנע והוותו בתי אלתו כראש פתן בקרב
דבש ומה בצעו עלי פצעו אשר לא שור ולא חובש" ולא נמלך ביום יושלך
בבור נשם יחבש" ולא שכל כבן נכר ביום עפר וגוש ילצש ימיו כצל כטוי

ואני לנעש אבש בקום שדי לריבותי מה יהיו תשובותי פז
ליצב לתיב שובב ורוץ כצבי והנצל פשוט הצל לבוש אבל והחזר והחזר
וקום ליל כבן חיל וא תישן שנת עצל" ולין בודד ומתבודד ובצבי משנך יצלצל
והתנחם נחם תנוחם ואולי נפסך תצל" ומה יצדק אבקדק ואיך יוכל להנצל

בציון יצח נימל ויברח כצל ומה יתרון להרבותי ולא לפי וריבותי פז
גדל חסד אשר יסד גלמי וגם ריקמותי ארון עולם אשר נעלם והוא נצב לעומתי
לך ארנן ואתחנן בכל שבתי וקיימתי עין פקח נענעי קח ואל תפקוד עלומתי
כדות מהר ולב טהר והעבר את כלמתי דעה אותי עדי מותי ליום שובי לאומתי

ותטב סק ליום תאסוף לך רוחי ונשמתי צור מבין נתיבותי נודע מחשבתי צוי
אל מלך זמן הבלי ימי שכלי יופה ללבי שקריו וכוס פעלי
השקה אותי שכלריו ופי יצרי בחיק יוצרי הפיתרו

ביד מעלי מנעוריו כי יצר לב האדם רב מנעוריו פז
מחשמים נעלמים ועונות
חוללתי ועל מי חטאים פלאים מנעורי גדלתי ושחרותי וילדותי אחריהם
הבלתי נחש לבי עלי חובי קדשתי ואבלתי ואש יגון בין בתריו עבר ושדח גליו

פז נשחתי ימי נחתי בשלומי ימי דעה וקויתי וחסייתי בעדצתי והיא דעה
ואשמתי ואטמתי אשני למורה דעה זקול בודדה ואין צדה לא זאת המרגעה
ומות לבוא נלמות יקרא הקצה נסיעה זלבי חל ומגוריו בלמה שיהיה אחריו

פז הלא אנה ואנה אברח מפניך והן חדלי כמר מדלי וכאין יסוד יך
וכאפסים בלי מעשים תאחשני ימיכך היה לוצד נא לעבד חרד מעיניך
וקחהו ונחהו עלי כחל ערניך והשקהו מעמקוריו ורונה מנהו עפריו

אל מלך אל בית המלך לבוא נקראתי דעדה אחשתי כי
המוריתי ית שמעתי יראתי פז צמה יחידתי להנצל תוכלי
יום עלכך מאשני המשפט תעלי מה תתלולני ואל עם בידך כלי לאי טיבואת
תדעיני ובהבל תהבלי בלבך לא תחשבי בשכלך לא תשכילי לאמר מה

זה ואיך ולמה נבואתי פז רצית ללכת אחרי תחזקך תתענגי פה ולא
זכרת אחרייתך יום אל יפדידך מעל גותך ואל חיקך ישיב תבמול פעולתך
כי בספר רשום חקוקה אשמתיך היום לעומתך נתיב טוב הוריתי פז
הלך דבש

חזבם עליה בם עשה למענך לא למענתי קדוש ועלש ראה ענינים ואל תמוור
כמפעלים והנשא אל עושה שלום במרומוי **אל מלך** שטפונ

דמעותי ונגדו על עיני מרוחות להבי **אל מלך** מוקדה בעות תעלה
בלעית עונותי בעת הזכור בזושת יכלו פני ואומרה על חטאתי מפלה נח ביד
ידי פני מוחילה איך אהי שושאל חי יחשה ארחי ביום חשבון ויום עבלה
יקימוני בעל כרכוי היגד לי מפעלותי המסותרים נמר פיהי נלא ימצא לבד
חובי ארוב מריו אמרוחי אהה הצעק ואהימה ואריום קול במר צרחי ואראה
אנש מלהטת יחידתי ואת רוחי ואת כל שאת הצינותי והעשתי לך מצחי ועלחתי
חרון אפי ביום אעמוד בהשבוני פני רעה אחזה גופי ובשרי במה
סמר בשכרי את יום הדין יום חשך רע אמר ייצר הרע השיאני אשר עבר עלי
משמור נבעבורו אני חשתה כוס רעל ויין חמר והכעיס את צור יוצר ועד הנה
לא גמר שאים חוס עלי נוצר וקרוץ מעמר חומר והטש אשנך אלי וקח שועב
ותחבובי פני יהי לא חסדך עלי ברחמיך וחסדיך ואל תפקוד ואל תגמול
עון עבד עבדיך ושור חליי וגם בבני ושים דמעי בנאדיך ואם גברו עונותי
גדולים הם חסדיך ועשה נח למענך ולמען שם כבודיך ואנכי ונעמותי הלא
המה צדיקי רעה אתי עדי מותי בטרום יתמו שני **אל מלך** וטפלות

ענות צו ספו בקלות ודלות לאור כצפה והנה בוד **אל מלך** וטפלות
משלך עבדים ואני בגלות הושיעה ייכני בך אילות ולמען שמך עשה לטובה
אות ייכני עז מתי קץ הכלאות פני להחוננו שרים מנחלת אחושה אשלת
ודי צדק עשה הייתי שמנה לשמנה ומנה ונחלמתי כרחל בקחתה לגשה עד
ישקיה וירא ימי צבאות פני משלך נשך עד אשר קדם ועלטו בי
אחריו נדוי ופרס הפיצוני לעילם ומשך ותירם וגם עור ישמעל הרג והרם
שבע עשירה שנה וחמש מאות פני הנה כל אלה ואם משלך בי כי ממך
לא נואש לבי יען כי אתה ייכני תשוב תרחם תרחם כחבי צרות ישכחוני שונות
הבאות פני חשבון קץ הדאשון לאברהם נסתר שמו קץ השני לירמיהו
אותי קץ השלישי מהכל נסתר ישוטט כל דורש ויחשוב כל תר נעלם כל
שדודים נדודים לדודים לציון תקבץ **אל מלך** שדודים נדודים לדודים לציון תקבץ

חזון ונעדרו המראות **אל מלך** למרצץ העב עטרת לובשי תשבץ
מבורים בלא הון תשוב **אל מלך** להודות ולשמך לשמך עליון אהיה תקום תרחם
תרחם ושמעתי יושבי עבץ להודות ולשמך לשמך עליון אהיה תקום תרחם
ציון פני לבנוי האלף אחיש שאת גם יבון תגבר ומתנו תשנס עררי תחסוף
נפלי תפנס תחדש גאלת טאנים וחנס צדיק לובש צדקה פעריון פני משכחי
ידבר עשות בפני מבקע להשמך תקות המונ יקראני פנד אן תיחל עיני עניתו
הן פחוב בהדוני אמוני כי לא לעולם יזנח ייכני מעשך לדל מעוז לחביון פני
השב גרועה לנחלת ירושה ופקוד אנושה ביד צד ענושה אנושה צבל

כתב לא ימחק ולא ינעיל הון ולא שחר בחיק והפועלים עצלים ובעל הציה
רוחק ואיש הדיב נגע וגם נצב לריב

אל מלך

מאישון במעמדי הראשון חשכתי בת אישון
קדמותי בגשף להודות לך בטוב חושן לאדם מעורפי לב ומיית מענה לצשון
פז יום נפשי נגערה לתאמתך ונסערה שעה עניה סוערה פיד אום פיה
פערה עשה לה צור כפיסתי כפיין בנחל קישון פז אום גולה ונדודה מוצלת
ושלודה עורר לה חשיון תעודה והתזות החמודה ושלח כפר יהודה וחיש ציאת
נין בחשון פז אדוק אשר כל פעל דלת אל תהי כועל והכרת צר הגועל
הקודר ומנועל בני עשו וישמעאל ודישן ואצר ודישון

אל מלך

לא שונה ולא מצאה היונה מנזח לכף רגלה
פז בין שפתים תחת העפר נרמס
ובשוב מראיה משחת לעיני כל נמאסה ובעברי פי פחת לה מלט קן עושר
זה ירדה לשחת וכל עוף ואשו נשא ומקול צפור תחת וצעקה יום נתפשה
כמו נערה מאורסה ואין מושיע לה פז דעה גצון בשחקים והנה צאה
כולה ליונת אלם רחוקים ונס ממנה בעלה וארביה שן חורקים פי יכול נופל לה
זלילה יום חופקים אכרוחיה למולה היא תקונן והם משחקים ואם תגביה
קולה אין אומר הרפה לה כי נפשה מרה לה פז העון הושיבה שוממה
בציטימון וקולה כאב מכאבה וקול רודפיה כקול המון ותעלה על לצבר
אמי שבתה בארמון נחפה בצלפת וטובה מצג נגע עד הר חרמון ואז בצרניש
שדי מלכים בהתעלב בצלמון ולשוב אל קן קדמון מי יתן אבר לה פז
מרטון כל שפניה כנפיה בצדיה גם ירקן בפניה זייט שם היה למנה לא
תחניה צור פי בצך חפיה פודה איך תתניה עדי מותה בשביה אם היא פעפחה
קניה ואם בת היא וחיה וזכור נבואת ישעיה התשכח אשה עולה ונשובציה

אל מלך

לגבולה וחומת אש תהיה לה יצן הוש לצל שונק
ויהיו דלתיו פתוחות המון שיחו במר
וקרא בעת יורא משפטים ותוכחות לייט שהינו הרחמים והמליחות פז
הימצא חן בעין בוחן כליות איש מלא מרמה אשר התחולל והתגולל
בדם חון ומני אשמה וסוף שברו בתוך קברו יצוע גוש וסות רמה ויתגבר
ללא דבר וישמח וכל ידע בלמי ולמה הישכח יום בלי פד יום יהי קודר מחמה בלא
יום מגלות כפתחות וישללו נשכחות פז ואיך יגבר אשר חובר
בדיר פתה ודם נדה אשר נחשב לגר תושב וילך בלא חמדה ומטעמיו וגם
מימיו וקץ ימיו בלא מדה ואין רגע בלי נגע ולא פגע ולא חרדה ואין תמים

הלך דבש מצית בגוית הארדה הכלת ותטמאי ולא אמרת איה אליה המעפטי
יום ישכוט גויי הארץ לאדין והמתים יחיה ואמרת בלבבך אולי לא יהיה הור
עומד לנגדי אתאו ובראתי פז **מקלות עיניך בשאול ושליכוך**
ותאזתיך לדרך דע ידריכוך לא מעיכוך אבל לתופת יוליכוך ומאורות הלדרך
במעפטי יחשיכוך מקום גחל כידודי אע יתיכוך תנחמי ותאמרי אוי כי מריתי
אל מלך ישראל עבדיך שופכים שייחם ורחשם מתחננים
בגלותם על מקדשם ונפטם אומרים ראה כי ארכו שם לוי הימים
שם ואר ציכו בשמה ואנחנו אעמיים עם קנה אותנו ואדמיתנו ומקם מבשם
וחושם ונחיה ולא נמות והשדמה לא תשם פז יצוד כשחל ויגאה
אויב ומתנקם נגאה לצנך הנקפה והנלמה עד בכפו נלמה ונלמה טרפן
כנן וידאה ויאמר איך רואה והצט מעמים וראה מן המקום אשר אתה
שם פז צבחיך צרים הללוס ביום הפיך שבו וחללוס שוד שרדום
ועללוס ומעל אדמאתם הגלוס גירוס וינפצום ויכלום ולכלי אובד
משלום כל צריהם אכלתם ואויביהם אמרו לא באשם פז חלון
שעה ניב ערכי ושור עני עינוגי נרפי וראה כי מאמץ ברפי אפק
ואקריב נפכי וגם היועצי כחרכי וקציני ורנעי ומלכי גלו מארצם כי
ארצם אשם פז קרצי לישעך וכלו ועיני לצבות כלו אשמי אם רבו
וגדלו הנני בגלות כלוא פעולות ידי פעלו יום לפניך יעלו כל חטא נקוד
ועלוא היום הטר מעשם פז חנותי לך בני והשמעתי באשניך וגם
סלחתי פשוטיך אם הרחקת כלגע אשוב וקבצתי אך עמוד על משמרותי
בארץ לך שם הדחתי עד שוב אפי ולקחתיך מעשם פז קול עמי
והגיון רחשם ארצה בניחח ואשם ואצילם מיד פח יוקשם בצדקת אב
המוקדושים הנני אשיבם למקדשם ואל עניהם ומגדשם אשר המה
מעמיים את נפטם לטבת שם **אל מלך** ועזוב לשע
נתיבו ויכניע רום לצבו וישב אל ית
נידחמהו בשובו מי
ירא וחרד יתן אל לצבו בטרם יספה או ימו יבוא פז עזוב בא בין
אדם עזוב שמעך ודלה בטרם תתעופף כיונים אל ארובה והנועה יבוא
לצקע הערובה לכן שוב ושכור את היום הבא כי היום קצר והמלאכה
מלאכה פז עזוב בא בין אדם עזוב יקר כודר כודר פי ערוך תפתה
בכל לבב אנדוד לכן שוב והתקן עצמך צפלוזדוד כדי שתצטק לטרקלין
פז עזוב בא בין אדם עזוב נחת צמחה בערם נד רוחך בכל פחה ורוחה
ועיניך יראו גיהנם פתוחה דע מאין באתה מלחה פרוחה ולמין אתה הולך
לבנר שחת ושוחה והחשבון תתן לשם עבים רכובו פז עזוב בא בין
אדם עזוב הצל והרחק כי מאר תבנה מאשר בו תשחק כי כתב איש ריבך

תראה מעולות והצנע לכת ממנחות בלולות פז צור נתכנו לך לצדו העלילות
קרא יסע לדרכי צון האבילות אשר פמה שנים נחלקו נחלות בין גורי אריות

ופריציות פז **אל מלך** דלתוך דלילה לשבי חטא הותרו
כחקקת בספרים אשר באמת נקדדו לא תבנשו עמי ולא פניכם

יחזרו מכל חטאתיכם לפני יי' תטהרו פז והצט מעמך ועלי שדי
שובה זעיר צון אל עליון בר צונך הטיבה וזכר עון חטמה ואשונה מעשונה

ואם להארים מיהרו כצמר יצארו פז יה שועי נגדיך בקרבן שי וכמנחה
ולשבים עדיך ניושי שלחה וקרבן אחד מעיר ושנים מעשפחה וכמים אשר

גרו בעוז והדר ינהרו פז דרוש לא דלותינו והאר את פניך ולהרים
שפלותינו שלח היום ימיניך ומחה עונותינו מנגד עיניך ואם על ראש

עברו ממעמקים תדלינו **אל מלך** עודד המלתיך לשארית
המוני ואל תעיר חמתך שדי ושח את פני כי באתי לחלוקתך בשוע

ותחננו לי שונתך קויתו יי' פז עד אנה יי' יד אויבי החוטא תרום לגדי
עניי ואנכי למטה והגני בבשת פני אקרא במענט ומבטא אנא הציטה עניי

יי' ואני תמיד מצבה להושיעני ולבי ירא ונחל ממך אם תדינני
ואתה שנה שלח לי גם להמוני ומחלי רפאיני יי' פז לבי ובערו ורצנו

יחד בשמרו אל אל יצרי ואהודנו מעשירי ואשא עיני לאורי גם אתנה כדברי
מחין יבוח עשרי מעם יי' פז הצל משוד נחלב את עמי ועדתי ולכבבני

הלב מעוני וחטאתי כך פונך מה רב לי ולקבולתי ולך יי' הוחלתי אתה תענה יי'
יום לינום יחידתי הני הודרת הרבי בתחנונים בכל

אל מלך אשמורת לאל אשר עטה כמו אדרת ההוד והנצח והתפארת
פז צור המכסה אתי פני כל פאה מפאתי ארץ כעב נמלאה מים להזילם

עלי מה שואה מחין פרי עד תעטף בתבואה גם הוא אשר יוסף עלי נפלאה
פלא נזראות עלי נזראה הוא אל אשר יש לו צרי ורפואה לשחת ולספחת

ולבהרת פז אומר לכופרים בעת ירחו לצאת כמו יצים בעת פרחו
וכמו בנות עי נפלהו באחו לנים כתושבים אשר ארוח וכאור פני שמעש חשי

ברחו בולם בפלצות וחיל ישתחו לא אשר ידיו שכול מתחו בו רפסו ובאחרית
ישחו יקרא לשמים נימלחו ולסיר תהום רבה והיא נעברת פז

בורא מתי עולם והוא לא נברא נזרא לזרא לאידים והוא לא ירא מו שר
אשר אותך בכח שרה או מה נתיבה ממך נטרלה קמתי לרצותך בנפע מרה

מוחטא וממרי ומלונב סרה אבא לבבי שמחה בעשורה כי מעותי אצלך כנפלה
דובר לילודה והיא נפקדה מבין לעקרה ומתעברת פז **אל מלך**

לא מיגרי לבי וחיל בקרבי בשכרי יום קפלה ואימות נפלו עלי ונפעי
מאר חרדה יראתי כן תהיה רגלי בחטאי לכורה צירים אחשוני כצירי יולדה

בלי דמלים ואין איש ממשאול נפדה אבל נרצה וכן מצא אשר חטא והתודה
וקדם שיר ותושבחות מקום ארון ומשבחות פז וירך עוז אשר יעוז
במעלותו ומרצבו נשם סכלו ימי חבלו ברוב חילו ובשלו "ולא יזכור זמן יעלור
היר גבהו ומצבו זחיק ישכח אשר הוכח במכאוב על משכבו בעת ידאב וגם
יטאב ואין מרפא למכאבו נעת יעש מאור שמש ואין היר לנכצו וספרו בשוק
אנחות משפחות משפחות" פז היר תצל כצין נובל זאחריה באר
שחת לצד לבתם אשר צחתם והוא מפני שמוניחת זעול יקבול ולא יבול ולא
יקוץ בתוכחת וממוקשו תלא נפשו כמו שפחה בורחת ותתנשא עדי כסא
ותפור מעמול תחת וגוף בעשב כמו חלב זכאזור אשר נשחת תמונת

אל מלך

תאלו נמחית זהם על כס מעתחות
להדרת קדש הר אליאל ולפנת יקדת מוקד
וחלו עני אל הכון לקראת שהיק ישראל פז תנו עוז באים וכבר
באורים וממשפחות גנים הברלן באורים והייתם נקיים ביום הכפורים מכל
חטא מנוקים פדוים ומנעון שמורים זה ליל שמורים לכל בני ישראל פז
יקר עוהלבבות והשפילו גבהם ושאו זכות אבות והתהלכו בגבהם
וקראו מול ערבות בקול כים ינאם כגבור בקרבות לא גם ולא נדהם אלא
אצרהם יצחק ישראל פז דלתי קבלה פתחא עושיהם ורפואות תעלה
שכח אל מחליהם ופני רון וחמלה האירה אליהם ובספר מחילה תסתוב מיחליהם
ופתחת עליהם שמות בני ישראל פז המצא לישע עדרך הנשבה ומעחתו
תישע אם מעט ואם הרבה ואם הרבה פשע פדות עמך הרבה ולשבי פשע גלה אור

אל מלך

במערות תימן ומלכות אדום ויעמעל אפי תהיה פרועה פז ית בקול שופר
במרה אל באמך תכבה את נר ישראל פז חשינן תשועה עולה שאים
ישמיע ישעיה לקבץ נה פשורה בצוא ית בקול שופר יגלה קץ וזמן עת יתקע והלך
במרעה ית בקול שופר פז ית בקול שופר יגלה קץ וזמן עת יתקע והלך
במערות תימן ומלכות אדום ויעמעל אפי תהיה פרועה פז ית בקול שופר
קרא משמים על הר הקדש ועל ירושלים ואז פנת ימינך תהי פמרחא נטועה
פז ית בקול שופר בהר קדש תתקע נזה ציון תתקע והר שעיר תתקע
מדימי הלבבות

אל מלך

ותנתק ותמוע היתר התקועה פז היותם לו ער יבות ולפני
נחלבי הכליות שלחנו מנחות לש ומניורת פז שואבים מי דמעות לפני
רצויות כימי עולם וכשנים קד מונעות פז שואבים מי דמעות לפני
אל ושופים חשבון כגבי משבח נסכים ושכרון מאמרים אשר שופרים וכוכים
וכפר בעד חובים עלי עצמם ערוכים ויתעשת ליונים בגלותם כבובים עיניהם
תלניות נפשות להחיות פז האמר תחפון ולא שח לעלות ועת השלים

באים ומתוודים בפלולים בפע יקר מקולאים ונפשות עם מחולאים וחוליות
ממולאים דפא נגעם סלח פשעם שעה שועם והקשיבה פז בתחב
בגלות וטבעתי באשמתי והייתי ככלי אובד ואין משיב אצותי ולי לעגו בנ
נזר חפזתי את גאולתי ואמרו כי צלמה ופצל יום ישועתי וכי אין קץ לדלותי
ואין תכלה לצרתי ואשתומם ואבלם ותשתבך מררתי ואין תשיקוט ואיכה לא
תקנא מפלמתי שזור עמוך ופקדהו והעלהו במחשבה פז שז עמוך טהר
ואל קדשך מהר אשר מעשחת פחדך קדר ואל רוב חסדך שוהר שמע קולו והשפע
לו שלומך כמו טהר ואם רבו עונותיו אשר כבדו כנטל הר כבדו ונבא במקורם

לנעילה

שני דיבין ואין שוהר ועם יבא בתוך מים ואש יבא **אל מלך** ידידך מחמש רחין
להטהר בתוך מים ואש יבא **אל מלך** ידידך מחמש רחין
ותפלה לך סדרו ובקליחות תטאתם לך את נפשם מכרו ענה
אותם ברחמיך אשר מעולם גברו תשכו לשנים רבות תענו ותעתרו פז
המכליא מפעלין צור וערש קדשו תן לשכיר למעלין לא ירים את ראשו
שכר כפורים פי אליו הוא נושא את נפשו סלח ליראים נדברו בשם ה
אשר סברו פז ואל בא להודות מענהר על סכלו אשר סכל **אל**
פונדך יהי נוהר על משתה ועל מאכל ונא השמע נטהר ואחרת יאכל
השכלך עונות גברו במעיינות תהום ויסברו פז דלינו מחטוא ינשב
שמנים כבוא השמע קראה לבאי באש ובמים לשנה הבאה תהוה בירושלם
וערים צלם געלו מארץ ינערו פז העתר נא ורצה לקרוח לעמוסיך
לך אכול ושתה בדיצה לחמד ועסיסיך ושמוח כי בבר רצה הלאים את מעשיך
ראה חיים אשר שפרו אמרוב לא יספרו פז קרא נא טוב לדל מועד
אשורין נענהרים נא מחטאים רועד אמרוע כפיים כבוא השמע מועד
צאתך ממצרים כי אתך אשרו דברים לפני כשרו

אל מלך עם יי השלחה לצלם היום סבוחה בשורה
באלחה וכל מעוה נדררה בשלך הכל ונמחר
כל חטואה זרחה לצלם אנרה אמלאך יי בשמחה יען אתכם ויקרא תבושרו בסליחה
ומחילה ולפלה פז השמיעלם מערבות עם לפובה תותלו אמרעפי
להבות ביום חשבון תקתרו נפתר עמוך נדבות בו היום תוכתרו תשכו לשנים רבות
תענו ותעתרו תכלו ימיכם בשמחה בשעון ויקר ואורה פז שמחו
נא איתנו עונכם הוסר עולו והשכמתם נאמני בנעים האל וחבלו תשכו
לשמחת רצני בהיכל כבוד בלו בהגחה ומנוחה בחיק אולם ועזרה פז
עמי אונן וצכי הקר מוחה דמעיק כי משיחי ונסיכי השלח לואשיעך

שדוניכו אם בגלה שימה פתרך מחופף ולחם מלחמות תנופה בחרום אשר יז
 יד ינופק לציא עליה מהם הפעה נשקה מענופק כשרם מים שופף עד הדפס
 חופף יצרים אצים ולוחצים ותכבד העבודה פז קרוב לכל הקוראים
 נשבים צר אליו ראה עמך אשר נשאר כחילן בחמסן שוליו יצרים מכל עבר
 כחריה נקבצו עליו כרחם אב על בנים רחם על עולליו כנשר יעיר קנו ירח
 על גשלים והשב שבות אנהליו וחון שכולה וגלמויה פז וראה כי
 בעלונן מדבם שולתך ארנים ושחנו עד כי נקבצו פארור כל פנים נאהשפל
 עקדבים ומרבים וקלונים וקרב חזיון ושיעשע יונק על חורי פתנים ועב
 מאודת צפעונים גמול ידן הדה פז אל מלך כמעלי צור
 גנלי אלי חקי אל תמוד כי דרכי סליחתך הודתי ללמוד עורר
 את גבורתיך לצד השמר שמוד אם עונות תשמר ילמי יעמוד פז הצי
 צבור אנכי ולא יהיה שכחתי והפרתי לא תשא וחוק שפור שחתי בכבד וכליא
 חרצח ריק והצל טחתי וניאצתי לא תנאף וגניבה לקחתי ואין לי להשיב מענה
 בלא תענה ולא תחמוד פז אם רשעתי להצלות דת קדומה בגזרות
 והקשחתי ונואשתי בנועם טובך לחזות ברחמיך אני נתמך ~~אך על גבי שמו~~
 ונקמך על נאמך גם שאת דובר תחונעם לך אבל לא יענה עשות ובן אלו
 ברגשות אבל לא נצמד צמוד פז אם עורר הלב עקוב שפור לנו ברית
 ועקב ברית נעקד אשר נמקד פשע ועון לנקוב כצל וברח עבור אשרח ויכלה
 כדקב לקוב באמת העיר עלי שיעיר עם לא קבה אל יקוב וממעל קדח לו על
 הפרק אל תעמוד פז אל מלך אשר לו ים וחלבה וכל מוטעב
 ומצבה לך הקרא באשמורה ועיני בבכי צרה לך אומר כדיני אל
 מהטאה ומחובה השיבני יי שיק ואשורה פז בשכרי את עונותי ויקד
 יקוד בכליותי אני לצתי אני לדתי והעויותי נתיבתי אהה לי אם אדבר על אשר
 גרמו עונותי ואם אלון עלי בפשי לצדה כל תלונתי בשכחי כי ביום מחר אל
 חלי תשובתי ומה אעש ביום ישקול במאשנים עונותי ואין מליץ ואין שוכר לטוב
 כי אם כעולותי ומה אומר ואצטרף ומה אען ואשיבה פז גדול עצה תמים
 דעה אני רמה ותולעה ונפשי מעמר ארץ ואל עפר תהי טועה לך ארץ ושמים
 ולך פובה עלי רעה התפלוד על עון נפשי אשר חטאה והרשיעה ואין יפקוד
 אביר רועים עלי רעה וצולעה הדינותי ולא שבותי בהלכי על נתיב תועה אלהי
 גל כסת מעל שתי עיני ואשיבה פז אני חוטא בגבלאים ובין רעים וחטאים
 ואין לי פה ולא מצח להרים ראש כמינו גאים ואין עמי בשקדי על מזושת פתרך
 כי אם נפשות עד תהום שחו בתחוננים מענושאים וקלחת כמו שחתי והכבולך

יהי צפונתו לדרומא ומתחברין קצה
 ונצביתיה במזרח שמענ והיה אם שמענ
 קודמין דרועין כרעה דציצית בלילא
 מבלהו לחברא תרין צמחן י"ג להיס קור
 חמה ויציב ואסור להפיק בין המאורות
 העליונים והתחתונים כי בכוונת התפלה
 מתיחדים יחד ונקשרים והיה המושכן אחד
 ולזה אמר רש"י כרף היה קורא בין ואמר
 לאמת ויציב לא יבטיק ודע כי מר
 שהזכיר רש"י בברכות פקח קמח על
 רב דרובא שפעם אחת סמוך גאולה
 לתפלה ולא פסק חוכא מופלגה כל ההוא
 יומא ואין לחשוב על החסיד ההוא שהיה
 מוכתיק בשאר ימים כי אמרו לענות אמן
 הוי הפסק כי טעם הדבר הוא קמיכות
 העטרה עס דורה וצריך כוח עבה עליו
 כנויה מיכל סיב כי הדברים יקדים עד מאד
 ע"כ מאמת ויציב עד שולתיך מאה תיבות
 כנגד מאה ברכות ויובן כי י"ג שהיו נמנה
 לתיבה אחת אפלי ארץ קצני ארץ עזרה
 אבותינו אתה שנים ושבעים ואשי תיבות
 כנגד שם בן עב ועד י"ג נפתח תפתח וה
 בכלל קפ"ו למטין מקום נכין יעקב עולה
 קפ"ו בחזרת הגבל כי שם ביתו ועל כן ראוי
 לסמוך גדולה לתפלה והמשכיל יבין סוד
 כתוב בספר הזהר עצריך לומר
 שמנה הנמיה אמת ותיבת אמת ואמונה
 מן המטין כי במצרים היו ארבע גאולות
 ולעמוד לבא ארבע גאולות ואין מקום
 פה לבריאת העולם וצריך לסמוך
 גאולה לתפלה כמו שאמרו רש"י בלהשומך
 גאולה לתפלה אינו כיוון כל אותו היום
 פירוש למנה פתח התפלה שהיה
 תשיב עינך ברכות באלק דלת נון יוד
 לאמר לך שמניבותרעא שהיא עשר
 לכל התפלות ש"ג נזה עשר השמים
 מוכימה פתח בתחלת התפלה שהיא י"ט
 ברכות

ברכות ולא השפיר מולך העולם כתב
 במדרש חזקוני לפי הגהזכיר בתחלתה
 אהי אברהם וקודם שיעמוד אברהם כ"ג
 אין מלכותו של הקצה לא בשמים ואינה
 נברת בארץ ולכיון אנה אברהם י"ג שהי
 השמים אשר לקחו מבית אבי שעדיין
 היה מלכותו אינה לא בשמים בלבד
 ס בספר תולעת יעקב מאן דקא'ם
 בצלותא בעי לכוננא דגליה ובעי לחפייא
 דישיה כמאן דיתב קמי מלכא ובעי לכפאה
 עינו בגין דלא יתכל בשכינתא ובספר
 דרב המנוסא קמא אמר מן דפקח עינו י"ג
 בשעתא דצלותא אי לא מנאך עינו בארעא
 אקדים ליה מלאך המות וכד תיפיק נשמתה
 לא אסתכל בנהירו דשכינתא ולא ימות
 בצניקה מן דתשלשל בשכינתא מתשלשל
 הוא בהיות שעתא דאצטריך ה"ד כי
 מכבדי אכבד ובזי יקלו והיך יוכל לאסתכל
 לא לינדע דשכינתא ודאי קיימא עליו
 ה"ד ויסב הזקיהו כנואל הקיה ויתפלל
 דתמן שריא שהיכה הלכך בני שלם יהא
 דבר חוצץ בינו ובין הקוד בספר הזכרון
 ולא יענה אמן קטובה ולא אמן חטובה
 ולא אמן יהומה כי צד קטובה הוא שלא
 הוציא הנ"ן תומה הוא עומע הנ"ס
 עונים אמן ואמר עמהם אמן ולא שמע
 הברכה ולא אמן קצרה דמזוה להאריך
 בה ולא ארוכה יותר מדאי לא שיעור
 שיכויבג שמות ושוהן אל מכלך
 נאמן ולא יגביה קלו יותר מן המברך
 וצריך לבדך במיתון ובכוונה וצריך
 ע"צ שלא צדך עד שתכלה אמן מופ
 העונים ש"ג שאם לא עשה כן הוי ליה
 כטוות עקר דאמרין צבורא ולא יצטען
 ברהתא ס בספר אמרי גונס ובספר
 כוכב הארי כתבו שצריך לומר חבון
 המרבה שמכינה דגב וגם כן ראה בענינו
 שהוא דת דגב כנגד איברי האשה
 בתולעת יעקב כתב כי יש עליו
 בשלוש האשכות מזה ועט תיבות כנגד
 ומדבר

יִשְׁרָף מֶלֶךְ כִּי לֹא־יִשְׁרָף אֶת־עַד־לֹא־יִשְׁרָף כִּי אֲמַר כִּי אֲנִי מֵחַיִּי וְשִׁעְרֵי יְעֹנֵף כִּי
נִמְחָה וְחִטְאֵךְ לֹא אֲזַכֶּרָה כִּי בָעֵינִי עָמְנִי לִהְיוֹת נֹר סְלִיחָה וְיָסֵר
בְּמוֹט בְּוֹתֵם כִּי פָּרַח לִדְלוֹת מִמַּעַיְנֵי יְשׁוּעָתֶם יָתֵם פִּשְׁעֵם עַד לְכָלוֹת
נִמְחָקוּ עֲוֹנוֹתֵם וְהַשְׁלַכְתִּי בְּמִצְלוֹת יֵם כָּל חַטָּאתֵם וְמִצְדָּה לְרוּחָה יִצְאוּ
בְּקוֹל גְּמִירָה **אל מלך** צִנְעָה קִדְמָתִי וְלִבִּית אֵל עֲלִיתִי וְעַד

עָרַב נִצַּבְתִּי וְסְלִיחָה קִוִּיתִי וְמִאֲמַשׁ שְׁמַעְתִּי וְנִפְטִי בְצוּם עֲנִיתִי לֶחֶם
לֹא אֲכַלְתִּי וְמַיִם לֹא שָׁתִיתִי כִּי מִדָּדךְ לֹא פָרַחְתִּי וְדַת טְהוֹרִים לְצַדִּיקִי
כִּי יִחַת הַלְבַּתִּי כִּפְיָהֶם וְקוֹךְ לֹא קָלְתִּי וְמִאֲשֶׁה נִשְׁמַרְתִּי כִּי בְרִיָּהֶם וְנִשְׁמַרְתִּי
בְּכָל־זֹאת הִתְעַנֵּיתִי וְדָבַר אֵל הַקִּימוֹתִי כִּי שִׁפְעָה כִּי אֲשֶׁר
זָרְאוּ וְשִׁקְטוּ שִׁפְכְתִי לִי לְחֻבִּי כִּי בְצוּמִי מִיַּעֲטוּ וְאֵם לֹא־כֹל קְבוּרָתִי פֶת חִטָּא
אֲשֶׁר אֲפִיתִי כִּי הִנֵּה בְּפִיָּהֶם כְּכֹזֶה וְכִלְשׁוֹנוֹ מִאֲמַשׁ וְדָבַר שִׁיר וְתַחֲנֶה
עַל יַד תְּפִלוֹת אֲמַשׁ וְהִיוּ יָדָיו אֲמוֹנָה עַד צוּא הַשָּׁמַיִם עֲנֵה לְקוֹלוֹ שְׁמַעְתִּי
וְעַל עֹנֹנִי כִּפִּיתִי **אל מלך** אֵת גּוֹמֵל מַעֲדָבוֹת לְחַיִּיבִים פְּוֹבוֹת

צִנְעָה עֲמַךְ כְּדָבוֹת תִּשְׁכַּח לְשִׁנִּים דְּבוֹת כִּי אֵלִים צִנְעָתוֹ
שׁוֹב צֹא וְאֵל הַדְּאוֹת תִּצְעַע שִׁפְתֵי תְהִיִּצֶה אֲשַׁכֵּךְ קְשׁוּבוֹת כִּי
הִצְמַח לִישׁוּעָה רַב לְעֵינֵי רַחֲמֶיךָ יִקְרָב וְבֹא לְשִׁאוֹב לְעַת עָרַב לְעַת צָאֵר
הַשׁוֹמְרוֹת כִּי רָצָה מִפְּחָדְךָ רֶעֶף וְעוֹד לֹא לִחְטוֹא נֹעֵץ וְכַדִּיב נְדִיבוֹת
יַעֲץ וְהוּא יִקּוּם עַל נְדִיבוֹת כִּי צִנְעָה חִטָּא עִם מִאֲמַשׁ וְכֹחוֹר בְּלִדְתִּי
יִמַּשׁ בְּקֶרֶת שְׁמַשׁ בְּקֶרֶת לֹא עֲבוֹת כִּי חֲרָבָה לְבָבוֹת דְּוָדָר נְעִילָת
שִׁעֵר סוֹדָר יִיִקְרָא לְךָ גּוֹדָר פֶּלֶץ מִשׁוֹבֵב בְּתִיבוֹת כִּי בָדַעְתִּי אֹתְךָ

אֲנִי מִהַלְכִים צִין שְׁשִׁים עוֹמְדִים בֵּין הַהַדְּסִים אֲמִירִי עֲנַף עֵץ עֲבוֹת כִּי
רוּחוֹת לְךָ תִשְׁמָעֶה קוֹלְךָ וְעַת בּוֹאֵנָה עַד כְּעַב תִּעֲוֹפֶינָה וְכִי־נִים אֲכִי

אֲרוֹבוֹת **אל מלך** בְּשִׁפְרֵי עַל מִשְׁכְּבֵי שְׁדוֹן לְבִי וְאֲשֶׁמִין
וְאִקְוֶמָה וְאִבּוֹהָ וְלִבִּית אֵלִי וְהַדּוֹמִין וְאֹמֵר בְּנִשְׁאִי עֵינֵי שֵׁי נִשְׁמִין
אֲפִלָּה בִּיד יֵי כִי רַבִּים דְּחַמִּין כִּי לֶךְ אֵלֵי צוֹר חֲלִי מִדּוֹקְתִי בְּצַרְתִּי בְּךָ
סְבִרִי וְתִקְוֹתִי צְבָלוֹתִי וְדָלוֹתִי לֶךְ כָּל מִשְׁחָלוֹת לְבִי וְעַדְךָ כָּל תַּחֲוֹתִי פָדָה
עַבְדְּךָ לֶךְ צוֹעֵק מִיַּדִּי וְדוֹרֵן נִקְלָמִין כִּי קָדַח כַּחֲבַת קִבְלִי
וְנִעַר הָרָא יִקְרִים אֲדִירִים וְדַרְכֵי שְׁבַעֵה רוּעִים
כִּי אֲקָדִימִי

נא
גבלה

והנח אנשך פירוש עלה את כלות מן ענין מזמורים שלכל יום ומעלה
למן אנשך טרם סאעת שכתבה ואתרדי מן פירוש אל
עלמה חק לחול מן אמת ויצוב ומח קד סבק קד סק
נקד קבל

למה שאמרן מעשינו מן החלונות מצויקת
 החרכים בעצב מלות הכהנים נפנים
 לימין ולשמאל ואנו יבדכך וישמרך אליך
 ויחנך אליך לך שלום כך כתב ל דוד
 בן אבי דודם אל לבי שלח מצעו הכהנים
 שנקראו עם ולא נקראו עם שאי ישראל

סוד הודני

ודני זה הוא חלקן של עשרת השבטים וכל
 אותם העונות והחטאים שאדם מתודר
 עליהם אשר היוע כוונת אותם ומסתלק ואינו
 יכול לקטרג עליהם בצדק אשר ירשיען להם
 פרט למדשיע את עצמן כי האומר חטאתי
 בתי דינין בדין נמנו בתולעת יעקב
 ובדפוס כתוב נפילת אפים הוא לדוד אליך
 והטעם למה טפני שבלי לה שולטת המדה
 אשר לשך רגליה יורדות מות והאדם מפקיד
 נשמתו בידה ובבקר מברך את יוצרו על
 גבה חזיר לו נשמתו אשר הפקיד למנו
 עביו ארנו שהי נשמה ואחר כך יתעטף
 בציצית ולובש תפלין ומתפלל ואחר תפלתו
 צריך לאסוף רגליו אל המטה ולכפול על
 פניו ולומר לדוד לך יצ נפשי אשר כלומ
 בראשונה נחתה לי במקדון בלבד לראותי
 שאינה נשמה כחזון ועכשיו נשמתו טוב
 בעיניך והתודתי על חטאתי ונזה נפשי
 בתכלית השם ויש אומרים דברים אחרים
 במפילת אפים וכן יש מי שכתב מן הפוסקים
 והכל כפי מה שעלה על לבם ובדן מלבם
 בלא שום טעם ולפי האמת משמור לדוד
 הוא שניתקן לנפילת אפים וכבר כתבנו טעמו
 והן דעת המאור הקדוש רשביעיה ומי לבו
 גדול כנמנו ולקמוץ עלינו בדברים שאינם
 מפורשים בתלמוד שלנו ע"פ ואומר
 ארבעה פעמים אבינו מלכינו כנגד שם
 בן ארבע אותיות שהוא כולל כל המעלות
 ואומרים משמור יעך
 עינינו פסוקים כנגד פן ירחי לידה ויש בו
 טעם

עבדים תיבות כנגד טבעים צירי יולדה
 שאינה יולדת שא לא אחר ע קול הטעם
 מפני שהמכתח שלחיה לפניו משבועים
 מדרגות ובכל קול וקול המכתח יורד
 מדרגה אחת ואם תצטק למטלה משבועים
 הכל צדקו הבורא ית אבל למטה משבועים
 לא תלך ומקדין מקפד סדר היום
 דהדין משמורא אית בית תלתא שמעך וסימנך
 יצק קדמאה אחזי רחמי ואית ביה קצת
 דנא דהוא פומיר באחזון אחרנין ודא איהו
 ועבך יצ ביום צרה וכד יתגלי למעבד
 נוקדיא מגוב ומנצריית עממין חטופין
 דעמיה בעמא הפיך אחזי על דינא קשיא
 ודא איהו קדנצו בגבורות יטע וכד יתגלי
 למפקד עמיה בעמא שלים דאיהו רחמי
 ודא איהו יצ הושיעה המלך ביום קדאיכו
 יחוד צדקה קדושה טעם כל האומל
 סדר היום נצל מדינה של גיהנם שני
 צלמות ולא סדרים למי צלמות למי שאינו
 אומר סדרים והטעם למה אומרין
 אתו לפי שבימי החול ימי הרעה שולטים
 ומשחרב בית המקדש אין לך יום שאין
 קללתו מרובה משלפניו כד אמר ל שמשון
 דבן שמעון בן גמליא בשם ר' הושע כ
 בזכות העבודה הוא קים העולם ובזכות
 העבודה היה העולם מתברך כיהעבודת
 אחד משמורי העולם ועתה כצטרך
 לומר סדר זה לנקם העולם קצה כד אמר
 בשלהי סוטה אמחי קאי עלמא
 אקדרא דקדושה ואיהו יהא שמיה
 דבא עב פ יעמק יתחמל מן
 ויעמק איש על חמרו פ פסגו
 הגבירן מן כמון עלה ראש הפסגה
 הוא ינהגנו עלמות כלומר בזריזות
 דא הוא ינהגנו עלמות בלי עולמות
 כדא בתוך עלמות תופפות טפוחשו
 עלמות הזריזות להכות בתוף ודביכו
 סעדיא גאון של פקדהא באיס א צבא
 כאימא א צבא

ומדברי רש"י נראה שאלו הן
 דברי משה בדרכת משה כל תיבנות
 ומד מנה כל וכדאז דמר מנה מענין
 הרוח ומוריד הגשם ומד מנה מוריד הטל
 מראה לי כי מנה שמנה רש"י מוריד
 הטל לפי שאם בימות הגשמים אם טעה
 נאמר מוריד הטל אין מחזירין אתו
 פירוש ושם נס הוא התורן כמו ואל
 עמים אריות נסי והוא שכתוב בדגלים
 באותות לבית אבותם ופירש רש"י של
 אות היא מפה צבועה תלויה ובלשון ערבי
 ראה ברכת המיכה מי שטעה
 בה מעמידין אחר תחתיו משום הא"י ש
 טעמו משום רש"י מ"נ מ"נ נזרקה בו
 וכאם הגיע לשם ונשתחוה מעמידין אחר
 תחתיו משום הא"י טעמו מתולעת
 יעקב מורדים מן דלא כדבמוודים לפי
 שבעים שנה שדרתו נעשית נחש וכו'
 היא ברכת יהודה ומי שלא כרע בה
 להורות על אמונת בוראו אותו העצם
 שנתהווה האדם ממנו נקרא שמו לזכר
 והוא שורש האדם נעשה נחש שהוא צריה
 מקללת שאין לו רפואה לעולם שג' ונחש
 עפר לחמו' ואחר שבדיה זו נעשית מעצם
 זה אין שיקרה הנפכה לבדיה אחרת לעולם
 ולא יקום ולא יבנה ולא יהיה אדם עוד עם
 יושבי חלד ומה שאמר לאחר שבגים שנה
 ידוע כי הנחש וממשלתו לאחר שבעים שור
 ע סנהדרין עלמלה שהן דבין את האדם
 והנחש אורב עם למטה מהם בסוד ואחר
 תשוכנו עקב ומה שלא אמר מן דלא
 כרע ~~הוא~~ באבות אפ"כ דמצה לפרוע
 באבות תחלה וסוף משום דהתם דב חסד
 מינה כלפי חסד ואינו מדקדקין עליו אבל
 במורדים מקום הדין מדקדקין בחוט השערה
 לפי כך צריך לזהר מאד בכלייה זו
 להפעל מהשנא הגדול הזה ע"כ נ"ס
 נחש

שלום למעלה ולמטה ובזה כלל המאורות
 לו באל להיות ה' אחד ושמו אחד וטוב
 בעיניך כך היא הנסחח המדוייקת ולא נ
 פחות המתחכמים ואומרים וטוב יהיה בעיניך
 שטועים הם כי הוא לקוח מן אשריך וטוב לך
 יהי לדבון אחר ית ברכות כי דוד אמרו אחר
 ית פרשיות כדאיתא בפרק מאימתי ויש בו
 מ"ב אותיות כנגד נ"ב מ"ב אותיות
 ופוסע שלש פסיעות דמש למה שאמרו
 לעולם יכנס אדם שיעור עני פתחים ואחד כך
 יתפלל והוא כי אנו כוללים בתפלתנו שלשה
 עולמות כיצד מתעטף בציצית ומניח תפלין
 כנגד העולם השפל שהוא עולם המעשר
 ואח"כ קורין המזמורים ומברכין על שמע
 כנגד עולם הגבלים אח"כ אנו מתפללים תפלה
 מעומד שאין שם ידאת קטיגור כי אם שכל
 ומחשבה עלולה כנגד עולם המלאכים שהוא
 עולם השכל ואחר שהוא מעלית התפלה
 צריך לפסוע שלש פסיעות לשוע למקומו
 גדולים כהנים מישראל העסכה נים
 מזכירים את העם אחד תיבה אחת דהינו יברך
 ה' וגדולים ישראל מהמלאכים שישראל
 מזכירין את העם אחד שלי תיבות דהינו יאמ
 ישראל ומלאכי הערת אינם מזכירין את
 העם שא לא אחד שלוש תיבות דהינו קלקה
 פירוש בנאמרת הרמב"ם פירוש מווי"ב
 דרבנן עד על שאנו מודים לך ובר"ט
 הירושלמי מקיים באי אל יהודאות ובע
 חותם בה בלא עם ומלכות פירוש נשיאת
 כפיס כהן שהרג את הנפש לא ישא את
 כפיו ומי שהוא בעל מום ל"ל איזה מן
 המומין שפוסלין בעשים כוסלים בכהנים
 כגון ריח הפה וכיוצא בו וכן כהן שאינו
 נשוי אשה כמו שאמר רש"י מן דלא
 אנקייב לא ישא את כפיו דלית שכינתא עליה
 פל שכן על ידיו לאחרים ביה הכנסת
 שכולם כהנים כולם נוטאים כפיהם ולמי
 הן מברכים לאחיהם שבצפון ושבדרום
 וצריך לעשות ריוח בין האצבעות זכר
 למה

ואין לבטל כח המדה מעשום לך החקום שור
 בדישו .. וכורם על שמע לעון פריקה
 שאם היו מתפללים בציה הנקמת ואחזק באו
 אחרים להשלימם לעשרה פורק על שמע
 בעבילם שאומה מקצת דברים דא לעון
 יפדוש את האהל שגורם דברים קודם קרה
 שמע דא פריקה לעון ברכה שג' כי הוא
 יברך העצח תרגם ארי הוא פריס על נכסיה
 ופירוש וגולל אור הוא לעון פנייה וכתוב
 בארזי לבנון שהצא מהמדלש כוכן למעלה
 מן חלד יילון ואינו משמש כלום לא נכנס
 שחרית ויוצא ערבית ולמה נקרא שגון
 לפי שהוא דומה לסימק שלמלכוס בשעה
 שהמלך נכנס בפלטרין שלו הם מכניסין
 אתו ובשעה שהוא יוצא הן מעבירין אתו
 אפסך וילון כשעלה עמוד השחר תצא
 חמה לשמש בעולם והוא נמותח בעולם
 ומכסה פני דקיע מפני גלגל חמה שמהלכת
 בעולם וכשהחמה נכנסת בגוללין אתו ומעביר
 רין אתו כדי שתעלה הלכנה והכבבים ימשלות
 להאיר על פני הארץ ונשבת פשמגיע
 עד והגן בעדינו אומר ופרוס עלינו סוכת
 דחמים ושלום באי הפורק סוכת שלום עלינו
 ועל יעדל עמו ועל דושלם עירו אמר ושמרו
 בני ישראל את השבת לעשות את השבת
 לדורותם ברית עולם ביני ובין בני ישראל
 היא לעולם כי טעם ימים עשה יצאת השמים
 ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש כיר
 יש שחוטמין בעם כשמגיעין הנה לא ינום יישן
 שומר יעדל אז חותמין באי שומר את עמו יעד
 לעד אמר ואפלו היחיד מפני שהיא סוף ברכה
 כמו ישתבח וברכת המזון ואלו הפסוקים
 האחרונים תקנום ואינם מענין הברכה למה
 נישע בהן יט אזכרות כנגד יט ברכות של
 תפלה לפיכך אין חותמין ברוך המולך בכבודו
 חי וקיים בעם לפי שכבר הזכירו החתימה תפלה
 לפיכך אין השם של סוף הברכה מומנן יט
 אזכרות האמורות כאן כי אמר רב הונא

הלכה כאחרים ומן דמצלי בדוכתא דאיכא
 דחלתא טפי עדיף מצלוי תפלה דאחרים מעג
 דלויט אביי אמרן דמצלי הבינו האני מילי
 במתא אבל באורחא דאיכא דחלתא הבינו
 טפי עדיף לצלוי מצלותא דאחרים ומאי
 איכא בין הבינו לתפלה קצרה של אחרים
 דאיכא דהבינו באעי תלת קמאייתא ותלת
 בתרייתא וכי עייל למתא לא באעי לצלוי
 יח עשרה תפלה קצרה לא בעייתא קמאייתא
 ותלת בתרייתא וכי עייל למתא באעי לצלוי
 יח ועוד דהבינו מטומד ותפלה קצרה דאחיה
 אפלו מהלך פי רשע לך דודי
 לך דודי רמז לחבור תפלות עם
 העטרה בסוכה לעון שבו כמו ואמנסת
 מילכי על ציון סוף מעשה רמז למדת
 המלכות שהיא היתה תחלת המושב
 וסוף המעשה עמק הביכא רמז לגלות
 שעם בכייה מצויה פירוש במה

מזליהן

כלש לכש לעוף אמתוולד פי שגור
 לארז .. חסן אכתאן לאי גיר מנסוף ..
 כלך אחירי פתילת האון צופיז תתולד
 מן נוע לעשב פתילת המדבר
 אוראק לעשב תפתל ותשעל ירוקה
 שעל פני המים צופייה תחדות פי אכאב
 אמראב ארז ארמבת כי למא שפה
 לשפה שעור לשמע שמן דהן אכרוב
 ונחוד מן אדהאן גליצאת לקוחים וקיל
 חנה קיקיון דיונה ושיאדה יון לשבת
 המלה מותל מליון בוקיון סבטיון ..
 שמן שריפה הנה שמן תרומה שפט
 ימחה ולמה גאסר לפי ששיקר הדלקת
 הגד בערב שבת מצוה ויום טוב חל
 בערב שבת ואם הדליק בשמן שרפה
 נמצא שורה קדשים ביום טוב לפי
 שלא הותר ביום טוב כי אס"ט יאכל
 לכל נפש ונאמ והותר ממנו עד
 בקר באש תעדרו בא הכתוב לו בקר
 ע

דא כימי הצחיות כמו שפירש מצחם
 לעולמים פי יתאמר ישתבחו כמו
 וייתאמירך היום את יי האמות שפירשו
 שצחית אתו ושבחך והיה כגשר מצחיות
 הבגד שעושים אותה לנו פיר אמרה
 חזקה עושים אותה אחר האריגה בשפת
 הבגד כדי שלא יקרע פיר לדוד
 איך מומר על יוסף דן יתייא אל וזי
 לשונן מזמור זה מיוסד על אלפא ביתא
 חוץ מן הבית והואו והקוף ולמה חפץ
 שראו דוד ברוח בהקדש שעתידה ארץ
 ישראל לחרב מצ הבוק תבוק הארמה וכל
 האומר מזמור זה בכל יום יצא מדינה
 לפי שמעט בוק ומטן גיהנם שנין כי
 נעדרו מהמצמור להורות כפירוש הזה
 ומהגם מתואר בבוקה ומבולקה והג
 נכפלו שלשה פסוקים פא אף ריש והוא
 אמר איך יי נפשי אשא כזה שהים ארץ
 ישראל ראה עני ועמלי וזה להורות כי
 פי האומר בכונה יצא מדינה שלגיהגם
 וזכה לחזות בנועם יי והיה כחותן יכהן
 פאר אשר אין למעלה ממנו ולכן הוא נאמר
 מנהג גלות ירושלים אשר בסדר האומדן
 אתו בכל יום בפילתאשם אפים עכ
 אין כלהינו וגו פעם אחת גזרה מלכות
 יין הרשעה על ישראל שלא לענות אמן מיד
 תקנו אין כלהינו וגו מי כלהינו וגו דמ
 נורה כלהינו וגו ברוך אלהינו וגו ארצה
 הוא אלהינו וגו דת אמן בא פירוש
 למה בקרא שמנו בתרא דאמרינן ליה בתר
 כל תפלה וביחיד לא יאמר תתקבל צלותי
 שאמר בלשון תתקבל צלותגא ותתעבד
 בעותנא לפי שמדת הדין מתעוררה על
 היחיד וכך אמרה העונמית לאלישע בתוך
 עמי אנכי יושבת אמרה לן אנתפלכ
 עלי לצדי שלא תתעורר עלי מדת הדין

פירוש פטום הקטורת

פטום הקטורה

פטום הקטורת לל עירוב הסמנים נטף
 הוא הנקרא עצי הקטף והוא הנקרא בערב
 עוז בלסמן ושחלת היא הצפורן כמו
 שתרגם טופלא ופירש דמי שהן הצפרנים
 שמתגמדות בהן הנשים היולדות וחלבה
 ערך אילנות שריחורע ופירש רזל שהוא
 למאיעה והו כמו דבש שחור ולבונה לבן
 צרי ללס מצטכא מור למסך ורציעה
 היא בערבי קציעה ושכולת כרד סובלת
 אנאריין קועט לקסט קלופה היא קלפת
 עץ שיש בו ריח וטעם ובלשון ערבי
 קרפה קנמון קטר סליכה בודיה פרשיא
 לבאמול והוא אחד משבעה סמנים שמע
 בירין על הכתם ברכום זעפראן כפת
 הירדן הוא לענבר והו רעי שלראס וכך
 אמרו רזל בפרק הקפנה דמא כפות
 ומכריה לירדנא פירוש הקדיש
 כתב רבי המרדכי בעל הטבונש
 שזה הקדיש נקרא קדיש יתום ומי שעדין
 אבין קיים אין לו לעמוד ולאמר ומי שמת
 אבין עומד לאמר בכל השנה כדי לבקש
 רחמים על אבין ויבוע פירוש יסרע
 מן קולה ואנחנו נחלץ חושים תרגם
 נדרז מבעין פירוש עלינו
 לשבח יהושע תקנו ושם שמו בראשי
 התבות הושע דא הוא אלהינו ואו
 ואנחנו משתחיים הא הו שין שלא
 שם חלקינו עאן עלינו לעצב ומפרש
 באור שרוע כי יוד יקרו היא יוד של
 יהושע ויפסיק בין לא לא יושיע ובין
 ובין ואנחנו משתחיים פן ישתמע בואו
 מוסף חלילה פירוש תפלת המנחה
 ואומי צו את בני ישראל כנגד
 תמיד של בין הערבים ופטום הקטורה
 כתב בקפר לחם שלמה שאומרין פטום
 הקטורת קודם תפלת מנחה ולא אחר
 כן כי מתפלות המנחה ולמעלה היא
 שעת הדין והקטורת עוצר המגפר

וחי

אגרת ונבונה וליה איבא דקמא וגו' פירוש בעה יצאתו מבית הכנסת צליל שבת תניא אמר ר' ינאי בר יהודה אומר שני מלאכי מלווים לו לאדם בערב שבת מובית כנסת לביתו אחד טוב ואחד רע מצא בירות דולקות ומטה מוצעת ושלחן ערוך וקדוש על היין ואשהו בשמחה מלאך טוב אומר יהי רצון שהיה ר' שבת הבאה כך ומלאך רע אומר בעל כרחו אמון ובמדרשו של רשב"י פשטאדם בא מבית הכנסת בערב שבת באים עמו מלאכים מצד זה ומצד זה ושכינה על כולם כאם על בני' ובאותה שעה יכול מצדך שך כי אתה יי' מחסי' לא תאונה לך רעה וכל זה ומקצת כע אושפיטין בשמחה כשהשכינה רואה כן נר דלוק ומטה מוצעת ושלחן ערוך ואשרו בשמחה שכינה אומרת זה עלי ישראל אשר בך אתמאר ואם לאו שכינה בורחת ומלאכים עמה ויצא בא וחילותין ומתחברים עמו ואומרים זה שלנו הוא ומן חייבנו הוא מיד רוח הטומאה עורה עליו ומסתלק יוד מן האיש והא מן האשה ונשארים אש על אש ועל זה באה אל תתמו למטעמותין של בעל עין הרע טכ מתולעה יעקב ומה שכתב על ענין השולחן ומרס עלי' אפי' בספר ד"ט למה כדי יראה בצומתו של לחם שהתורה הקדימתו בפסוק ארץ חטה וגו' ואנו מנחין הלחם ופירשין על היין וטור בספר ד"ט עשרה דברים צריך כוק של צרכה ואמר ר' יוחנן אנו אין לנו שא ארבעה וסימניך חמשה חי מזוג שיטיפה הדחה פירוש הוצע על הכר ובצע פרוסות קטנות נראה כצר עין והבוצע פרוסות גדולות נראה כרעבתן ביבנות דרך כל אדם וכמה שיטורין כשצד וכביצה אבל בשבת מצוה לבצוע פרוסות פרוסות גדולות ותר על כסיה ופביצה תדין יודין כגמא פירוש אוחז בשתי ידיו בעשר חבטות ומצדך ברכת המתירא שיש בה עשר תיבות ו' עשרה עשרה המפ' וכן פסוק ארץ חטה יעבו עשר תעבות פירוש בשמות כלחי והיוצר מציב עני מחזק ממנו זה יצאט מחזק ממנו זה יצאט לפי שבכל יום יום בלחמים יצאט ויצאט ומתברר יצאט על צדדים

על יצאט לפי שיצאט מתגבר על יצאט לפי שהוא גדול ממנו יג שנה מצדיום שכולך האדם נולד עמו יצאט על לפתח חמשה רובץ יצאט אינו נולד לא לאחד יג שנה לפיכך אינו בא לכלל עונשין שבתורה לא מ' יג שנה ומעלה שכבר נולד יצאט וזה הוא סוד מה שאמרו רש"י במענה אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הטר החמץ רמז ל' צדקה הכה הוא רמז לנשמה ש' נר ה' נשמת אדם אור ל' יצאט מ' יג יום אחד השיר השג מיוסד על שם יצחק ורבקה כיצד ישרים צדיקים חסידים קדשים ראשי תיבות יצחק תתלומס תתברך ותקדש ותגלגל אמצע תיבות רבקה והיא אות גבל' שית מן המלות פירוש בלעלעתי' אל אדון על כל במעשים צאפא ב'תא ותמצא שתי דונות דאטונות באות צח תיבות כגד חמשים שערי צינה וסתי אונות ^{אחרי} באות בשתיבות כנגד שש חיות הבצלות מאס העולם והאונות האמצעיות באות בארבע תיבות כנגד המרכבה מדבבת השוכן בטמי שמי קדם ובשתי אונות דאטונות נחנכות יש כ' תיבות כנגד כ' אונות גדולות סוד אפא ב'תא דבתי שהיא בגד הא' דאשנה ובחנותות אמצעיות יע' עב תיבות כנגד השם הקדוש בן עב אונות שהקצ' ^{מתעבר} בעטרה שלמה עכ' פירוש בדמין ראה והתקין ובספר ד"ט ראה והקטין על עם שמשברא הקצה את עולמו ובלא שני המאורין והיו שוין במאורן עמדה הלבנה וקטרה ואמרה לפני הקצה דבובו שלעולם אפשר לשע' שישתמשו בפתר אחז אמר לה הקצה לפי מעטתי את עצמיך אמרה רבון העולם ועל שאמרת דבר רבון לפניך אך ואמעט את עצמיך אמר כך עלה במחשבה לפי אומרין ראה והקטין כלום ראה עתין שבי מלכ' משתמשין בכתל אחז עמד והכקט' הלכך

שני לשרי פהו ובהוספתה כללן שאמרו חזן
 מדליקין בשבת חבל עושין מהן מדורה בשב
 בין להתחמם כנפודה בין להתחמם לחורה
 בין על גבי קרקע בין על גבי מנורה לא אמרו
 לא לעשותה פתילה לנר עטרן אנטראן
 שומעין לקמסס אגזים אגוז צנונות
 אפגל פקוטת אהנצל נפט אנסט והיא
 אפחלות ודקן אבלקמן איצא חדאס
 קשו אל שמא יתחזק ממנו ואנטיטאביץ
 לא יגז שעה לחנה יתטאיד ויחזק
 שמכרת שלביצה קשרת אביצה רוחדעה
 יממן אנואע אמנולאח בלהא והיא המ
 למדק לחוגוד כי אמתודין והו חולי עיש
 בוסכנה ודאי הו אפגל והוא לי לס
 יכרג מנה לא מעשר ולא תרומה
 והדמור והדמא הו שטי אדי מטתך
 פיה הל אפרג מעשר ותרומה או לא ולא
 יגוז אכחאג מעשרות ותרומות בשבת ולא
 הפובלת כלים ושאירווב אדי דכר אנה
 יגוז עמלה בין העמעות הו ערובי חצרות
 אמא עירובי תחומין פלא יגוז לי מצעוד
 יוס והסמנת חמין בין העמעות לחן לא
 תחום אהטומה בשבת עצמה לא מטוס
 גזרה טמא יסמין דבר שלא נתבטל חבטוע

משמור שיר ליום השבת זה המשמור אחדו
 אדם האשון בגן עדן ובא מטרה וחדשועל
 שמו משמור שיר ליום השבת דת מטרה
 אדם מיצ עטרה המשמורים שאחד מט
 עת מתנה לה למטה טובלהודות ליי
 בשעה שיצאן ממצרים ולצמר לשמך
 עלית בקריעת ים סוף עלי עשור ועל
 נבל על הדיבת סיחון ועוג כי שמחת
 יצבעלך בנתינת התורה במעטה ידך
 הרנן בחן ובטלין מה גדלו מעשיך יי
 כשפרעת מעלשים וחדד מלכים יחד
 עמקנחטבותיך במלחמה פילא חיש
 בער לא

בער לא ידע זה אחאב וכסיל לא יבין ח
 שאת זה ידבע בפרוח רשעים כמו עשב
 או בני המין ויציוכלפעלי אונן אל פלטיס
 יציו להשגודם עדי עד בימי שמשון
 ואתה מרוס לעולם יי שרוממה לבער
 לדת יציו לעצמו עלי עשור אמרו
 עלינו לקבל עשר הדברות במעמד הר
 סיני ועלי נבל עלינו להתגבל בהם בימי
 השמד עלי הגיון רבי שמעון בן לקיש
 אמר בשמחה ורבין אמרי שלא באנגריא
 כיון שהיא הקבה שנתנו ישראל דעתך לקבל
 את התורה באהבה ובחבה פתח ואמר להן
 אנכי יי אהיך פירוש ברכה
 לא תקנו ברכה זו לא מפני המתאחרים
 שלא יבאו לדי פכה לפי שהיו בתי כנסיות
 שלהם בשדות לפי כפח אין אמרין אותה
 לפי שאין שם פכה שכתוב בו ליל שמורים
 ורשו דלל ליל המשומר ובא מן המטיקים
 וכפבית חתנים ובביה אבל שאין שם מתאחרים
 אין אמרין אותה ואין אמרין והוא רחוב
 בשבת ולמה כדי שלא תתעורר מדת הדין
 ועוד מפני שכברו בו ארבעה מלאכי חבלה
 והן עין ומשחיה ואף וחמה וגם בניגח ערב
 שבת אין אמרין אהו מפני כבוד שבת ולא
 בשבת בלבד אין אמרין אהו לא לפי אמר
 שלמה הכהן כל יום שאין בו גמילה פנים אין
 אמרין בו והוא רחום ולא יענך יי ביום צרה
 ולא צדוק הדין בתלפת יעקב חייב אדם
 לחמר ויכלו שלשה פעמים בליל שבת אח
 בהפלה ואחת לאחר התפלה ואחת בבית עכ
 קדוש היום הגדה בעשרה ימי תשובה
 אומ המלך הקדוש שאין בכוחו מפני שהק
 יושב על כסא דין ואם חלה שבת בעשרה
 ימי תשובה אמרין ברכה מעין שבע וכב
 כתבנו שלא תקנו אותה לא מפני המתאחר
 שלא יבאו לידי פכה והיכן הסלנה והמטיקי
 בורחים חוץ להרי חטך לא מפני אגדה בתי
 היא ומחנה שלה שנותן רשות לחבל ולצא
 בלילי רבעיות ובלילי שבתות ובלילי אמ
 תלונ אנון דאית להון קורבא עס בני נשא

אין אמרין

שלדבר כל יום שאין בו כפילה פנים במנהג
של חן אומרי'ן בו צדקתך חן מינס כמור
ודא הטכה חן על פי שאין נופלין במנהגה
שלחן אומרי'ן בהן צדקתך וכן תשעה באב
וערב שלן וטו באב וטו בשבט הואיל והן
מן ארבעה ראשי שנים חן אומרי'ן בהן צדקתך
לא מתחילין כל ישרא יש להם חלק לעו הגא
גאו משה קצב טעם למה אומרי'ן מלי
דאבות בין פסח לעצרת מופט שהן ימי חוס
ויהי נזכרו בהן משאר ימים לפיכך אומרי'ן
אותן שנזכרו בהן דברי חכמים שהן אע"פ ומוצרים
בתורה שהיא אש באו שנקראו אש ודברייהם
אש ויכבו את האש שהוא יצור יהושע
לצדקים הם שאר ימי אחר יהושע אנשי
כנסת הגדולה הם עזרא ובית דין והם כל
צדקים שעלו עמו מבבל כדס חלק ויהיו
עמים בני ביתך שיהיו העמים כבני בית
עשה לך רב אכלו אינו ראוי להיות לך רב
שמנוח כך יתגלו לך תעלומות חכמה כסו
שאמרו לך למדתי מנחבי יתד מרבנות
ומתלמידי יתד מכולם וקנה לך חזק זכר
אתו בלשון קנייה עצריך האדם להשתדל
בכל כחו להיות לו תלמי חכם וכן חזק חזק אי
חברותא אי ממותא וחמרו חכמים אדם
בלא חזר בשמל בלא יפנין וצריך האדם
להרבות לו חברים ולא להרבות לו שונאים
והוי שהיר בדבריך שמוא מתוכן למדו לסקר
כמו שאמר אנטוגנוס אתהו פעבדים המע
שין את הרב ומתוך דבר זה טעו צדוק
עביתוס ואמרו כפר אמר הרב שאין מתן
שכר לצדיקים לעו לבא זהכשיו בתורה
שבינל כה ואינכ מאמינים כי אס בתורה שב
כתב על פשטה והס הידועים בארץ מצרים
והס צדוק וביתוס שיצאו למינות והס הגיאס
הנקראים קראס על שם שאינכ מאמינים
והוגים פואס במקרא כגד שמעא אבד
שמא לל כל מי שנמשך עמו ועלה בגדול
לסוף הוא אובד מן העולם כעובדא דקדרד
ועדתו וזומהלג דילת מוסיקה וחער לח
יוסף על התורה ועל המצוות שהיו בידו
מקודס וקוף ימות בקוצר ימים כדכ

ויהי

ויהי כאשר תמו תדגה עד חסך כל דרא
ולא ילקח ואמר לא ילמד מן החכמים ותלמי
הם לעשות תורה ומעשים טובים יתקיי
הריגה ודאשתמש בתגא חלק המשתמש
בכחיה של תורה חולף ועובר ופוטל מן
העולם כמו שאמר הלל הא כל הניאות מדברי
תורה בטל חיו מן העולם ונדוטרקון תלמיד
גבורא חבא חכה לו כורעבות תגא חלק
חס אין אע לי אס אין זני עושה מעשים טובים
מיו לי מני יליץ עלי מנסה טוב יחא לא
עכשין אימתי אס אמר למחר ואע אשנה
ומי יודע אס יבא מחר ועדין הוא בחיים עשר
לך רב והקתלה מן הקפק רל אס בא לידך דין
טמא או טהור אומותר או אקור אל תקמוך
על עצמך לא שאל למי שהוא חכם ואל
תורה דבר שלא כהלכה וא תרבה לעשר
אומדות באומר הדעת לא עשר במדה
על האמת ועל הדין ועל השלום ע"ת תישא
הארץ וישא דין שלום אמת

פרק שני

ל כל מקום שנאמר ו סתם הוא יהודה
והוא רבינו הקדוש שיבור שיבחר הין
שהירין ברשותו המלכות שרשות הכר
בידה והיא השלטנות ואל תחמין בעצמך
עד יום מותך שאין הקבה מאמיין בצדיקים
עד יום מותן וכן בדשמים מלי מוציא
כהוא עובדא דרבי לעזר בן דורדיא שלא
הניח טובה בעולם שלא בא עליה יצאת בית
ואמרה לעזר בן דורדיא אין לנו חלק לעולם
הבא הניח פניו בין ברכיו עד שיצאת נשמתו
יצאת בתקול ואמרה לעזר בן דורדיא מזמן
לחיי העולם הבא אין בור ירא חטא
הוא האדם שאין בידו לא תורה ולא מעשים
טובים ואינו יודע בטיב מעשה ומעתן ומתן
כך אינו ירא חטא תרגס והאדומא למת
תעס וארעא לח הגור ועס הארץ הוא
שיודע בטיב מעשה ומתן אבל חן בידותורה
ומעשים טובים ומתוך כל אינו חסיד שאין
בו תורה אבל ירא חטא מפני שהוא יודע
בטיב

הלכנה וכמה היו שוין בגדולתן בספר תול
 יעקב ידאכ שהנא עד סוף יום רביעי ונתן
 בן עמיאל תרגם עשרין נחש עבין ויש גורסין
 ראה והתקין כלומר למחור החמה מתוך
 מחור הלכנה עכ בספר דב עכ
 ודרך המדרש מעל מעשה מעבית פרעה יום
 אחד שיצוהו בו ישראל בשהיו במצרים בלא
 שעבוד ונתן לו פרעה ובחר בשבת והיו
 עמים בו ישראל וכשנתנה תורה ונצטוו ל
 לעשות בטבעי שמעו מעשה שהסכימה דעת
 המקום לדעתו שלא יחללן ישראל את השבת
 וטור אמר לו הקב"ה מנתנה טובה יש לי בבית
 גנזי ושבת שמנה לך הידיעם אבל הענין
 מוצר על התורה שנתנה לו ושמעו ברא
 דכח ויתן למשה ככלהו טעם למה
 ערבית אתה ידעת ובשחרית ישמעו מעשה
 וביעסק למעשה צויה ובמנחה אתה אחד
 לא לומר לך שישראל נמשכו בחתן והשבת
 לכלה מה החתן בתחלה מקדש דהינו אתה
 קדשת ואח"כ שמעו דהינו ישמח מעשה ואח"כ
 ואח"כ מתיחד דהינו אתה אחד למעשה
 צויה מאי טעמא אם פירש דדה ללמדך
 ללמדך שהגדה מעיני כשאר גופי תורה
 ללמדך שכל גופי תורה ודקדוקיה מסיני
 נתנו פירוש אמר דב' עשרים
 בעשרים על עשרים בעמידה עשו על עשר
 בעשר בישיבה עשרים ו' ברכת אשר בחר
 בחר בנו מכל העמים וגו' שבה עשרים
 תיבות וטומא על עשר מצבעות דגליון
 ואח"כ בעשר מצבעות ידיו ומברך ברכת
 אשר נתן שיעבה לתיבות עשר ו' ברכת
 המוציא בעשר מצבעות שצריך לאחוז הכר
 בצתי ידיו משהו מצד על עשר ו' שיש
 בפסוק ארץ חטה וגו' עשר תיבות ובעטה
 הקריאה בספר תורה אח"כ בבימינו רמז
 למה שאמרו תימינו אש דת למנו ו' שבתנה
 התורה בימין ולא יאחוז סוף ערום שכל אחוז
 ספר תו ערום עקב ערום סלקא דעתך ערום
 לא ערום מאותה מצוה פירוש שאין לו שכר
 עכ

גליה וסימן לעולים לקרות בספר תורה
 כלים בלז וקדרן עתבאר בעמוד וק' כגד
 שבע ספירות גדולה גדולה תפארת נצח הוד
 יסוד מלכות פירוש הפטרה פדש
 רבי מאיר ברי ר' יוחנן ז"ל מלשון הפטרה מלשון
 אין מפטירין אחר הנסח חניקיון ד' אין
 עושין סילוק לקעודה זו ממיני מגדים כמנו
 שדרכם לעשות בשאר קעודות כך לשון הפטרה
 ד' סילוק תפלה הסחר וכן הנפטר יוחבידו
 ד' המסתלק ממנו וכן בפסוקים מין התפלה
 אומרים קדיש ובתרא ונפטרין ד' מסתלקין
 לשלום עכ פירוש אבל הוה היום
 כי שבת היום היום לא תמצאוהו בשדה
 השביר היום ג' כנגד שלש קעודות בשבת
 ובחמצנות טהר ליה ולפי שנשכר בן עש הנזיר
 נקרא קדושא דבא כנגד השם הגדול פירוש
 קברי מוינן כלומר כוס זה שנתתם
 לי דנותי שמעו מאותו הכוס שחטא בו אדם
 הרגשון ונפטרד' או מאותו הכוס שנתתה כח
 ועל ידו נתקלל כנען או שמא מאור לן
 הכנסות שבית דין משקין למי שנהחייב
 סקלה והן עונית לחייב לאו חו' למיתה זה
 הכוס לא לחיים ופירוש כנפי מבתגין
 לישנא ד' צוית יי' ררגס סברית יי' וכן
 י יסבד להטעיה עכ

פירוש ג' פקוקים לו של צדוק הדין סימ
 ניי' שהיו חמה כנגד שלשה צדיקי עולם
 שמתו במנחת שבת ואוהן יוסף ומשה
 ודודי כי תלמיד חכם שמה כל צדי מדרש
 בטלים ומפט כן כהגו שלא לקבוע מדרש
 באותה שעה צדקתך כהרד"ל משפטיין
 היום רבי' כנגד יוסף שהוא שקול כנגד
 הרים גדולים וצדקתך שהים יעד מרום
 על משה רבי ע"ה ברא ואתה מרום
 לעולם יי' צדקתך צדק על דוד המלך
 ע"ה מוד צדק התחמון ולפי שכולם כלולים
 במעשה נחמדו ג' צדוקין לו על שמו
 ואם חל ראש חדיש בשבת או בחנוכה
 ופורים או אחד מערביתן כללו על דב
 עכ

שעולה על גבי התבשיל ומשליכין אתה מרוב גריעותו ומה שאמרו בחגיגה עדין בן זומא מבחוץ ר"ל במים העליונים לבד ועוד כשהיו ישראל אומרים דבר שמועה אומה זה מה היא פי כדקליפו מליץ טוב קטיגור מליץ רע אישע בן אבוייה הוא אישע אחר ונקרא אחר לפי שפשיצא לתרבות רעה פגע בזונה בקש לבוא עליה אמרה לו אישע אדם כמותך יעשה דבר זה אמר לה אישע אחר הוא הנקרא כן ולמא יצא לתרבות רעה והוא מארבעה שנכנסו לפרדס ולא יצא שא הוא לבד מנע עקרו רע כשמלוואו קרא לכל המטובין והיו שמחין אצלו והיה ר' אישעזר ור' יהושע שפ פירשו מן השמחה לבדם והיו עוסקים בתורה עד שבאה אש וליחכה את פלהצית אחד להם אבי הגן לשרוף ביתי באתם אמרו כך הוא כוחה של תורה ואם הוא כוחה של תורה הרי אני מפריש בע זה לתת הפרישומאותה שעה והיה למד תורה עד שנעשה חכם גדול ועל שלם היגה כונת אביו בו לשש לשם זרע צדיק לא להנחת עצמו יצא לתרבות רעה עיין א צפירוש במדא וחם יאמר לך אדם אי אפשר לדבר הזה והרי אמרו עליו על דניד המלך שבא מן השמחה ולא היתה אביו בו לא בגבייה כמו צפירוש בע עין כי אבי ואמי שכוב וילי יחספיה תשיב ותאמר אין מחשבת הרשעים והצדיקים שוה בזה והמחשב שמחשבת הצדיקים והרשעים שוה הרי זה מעין כי כוונת הצדיקים להקים זרע בכון לא להנחת הגוף לא כפורע חובו בין מן השפחה בין מן הגבירה שחם לבן לא היה מבוי מליץ שבת לילי שבת והרי אמרו על ישי אבי דוד ע"ה שמת בעטיו שלנחש פי בעת עיסו של נחש הקדמוני שלח מצא לו הקבה עלה פלחתימות בה לא שאת ואם לא כן הרי זה מן החטאים הגדולים שממטה יצא בעצמו והלח הצדיקים מושכין ביצדן ואין יצדן שולט בהן ודבר בדור הוא מכל מקום שהצדיק כונתו לשש וחם שלח יצדן מן חותו דבר והרי מצונו ביעקב אל ע"ה שהירצה דעתו עם רחל כמו שמכרע למע היתה כוונתו להקים זרע בין מוחל בין מלאה ולפיכך יצא ממנה ראובן וכן לי תבוא ויצא ממנה יששכר וכן יהודה אע"פ שכתוב ויחשביה לזונה מכל מקום היתה כוונתו להקים זרע כמו שפירשו ז"ל ויצא כרץ נדרה

נזרח וכן אמרו על סירה פשרה מעשה שלו יוסף דין יחייא ז"ל אמר דחמטח לבח באפי שהצדיק חלע שחו יזמן לן דבב רע אקור לא יצא ממנו לא טהור שמחשבתו היא המועלת לו המעשה שאין הקבה מביא על ידי הצדיק שאין לך תקלה גדולה משו ואם תאמר הרי כמה גדלים נתגלו ואם שיש לאבותיהם כוונה דע כי המחשבה אינה בגוי שהרי הנהא כחמור וכולו טמא שאין המחשבה כועלת לא בישראל לפי שהוא פסול טהור ואם טימא עצמו במחשבה פסולה עשית מחשבתו ואע"פ שאן להם כוונה לשם ביה לך יצא מהו צדיק לא וכבר נחתמה אמו בצדיק כעונדא דר יוחנן דהנה יתיבא שעדי טבילה נמאי טעמא לגדים שמתגירים מאיזה מעשה אומחטבה יתנו לבם ליכנס תחת כפי השכינה דע שהקבה ברא למעלה מן הרקיע רוחות טהורות ורוחות טמאות וכן למטה מן הרקיע הרוחות הטמאות הן מלחכי רחמים שהן מזומנים לכל מדה טובה בעולם והרוחות הטמאות הן מלחכי חבלה שמזומנים לכל מדה רעה ולכל נזק בעולם שמעותיהם שלשדל הקדושים מאותן רוחות הטמאות ושמעתן של אומות העולם מאות הרוחות הטמאות ואם חן תהיה טעמה מאות הרוחות הנשמות הטמאות לגוי אחד מאומות העולם הטמאות לא יצא מן העולם עד שיתגייר ויחזור לטוב להכנס במחיצת הצדיקים ויפוד הנשמה הוא הסועב ואם תמצא אדם שהוא מדבר בכלב או נוגה מנהגו ככלב או כחמור דע שנשמתו מאתו המעין הרע הרחמן יצילנו מפגעים רעים ויאיר עינינו במאור תורתו אמרן יהודה בן תימא אומר הוי עז כנמר ע"ה היה הנמר עז מכל החיות לפי שהוא ממזר אתח לבוא על חמרא דיערל נפק מציה כמר דא הוי עז כנמר והא אמר עז פנים לביהם לא הוי עז כנמר בדברי תורה ועז פנים לביהם בדברי דעלמא בן חמס למקרא כעו שא אמרו רזל ומנעו בעבס מן ההגיון דבה לומר לא תגילוס במקרא יותר מחמס שנים בן יג למצות רל מחנכין אתו קודם ואחר סגיד

מיושרל לא
תא מן העולם
עד שחמרא
וימיר החזק
ויחזור לשדו
הרע

בטיב מבוא ומתן שעמו המדות והמשקולות
 וירא שאם יענה על הדברות יתחפר ממנו ו
 ולא יקפדן כי הוא הדגדגן לעזר בן ערך
 חמשה שמוות נקראו לו לעזר בן ערך ו
 מאיר ד' נהוראי ד' נחמיה ד' גיאשא ומיה
 שהורה לו רבו על שאמר לב טוב ידוע
 הוא כי לבו של אדם גורם לו כל המדות
 הטובות שהוא המכס שבאדם והוא היעצו
 לכל מדות טובות או רעות כי מהחזק
 שלבו יודע יודע בצעל עץ הרע ומתחזק
 ממנו וכך השאר טוב יום אחז לפע
 מיתתך לל שתשוב היום ותחמר טמא חמוג
 חמות למחר וכן יום אחר יום ונמצאו כל
 ימך בתשובה פיר שקד מעמיד
 כמו כי שקד אני על דברי לעשותו או
 לשון חצה וזהו כמו לשקוד עב
 ולתותי יום יום פיר כלק שלישי
 בלהו נפקא מן נזכר את
 בוראיך בורך בוראך בארך מה הוא
 הצור וציצית ממנו בוראך הוא העמ
 יתברך בארך הוא הקצר שהוא עוה
 עמוקה קגן מענה בשלומה
 על מלכות זו מות מלכות שהיא
 בנקת ישרא שכעירא חוטאים היא
 הולכת בגלות וכתב וי צענים שלוח
 אמנם וזה המשל מהנה ואמה עשה
 מציעות אמה צועקת עליה וכך
 גלוי ישראל גלת שכינא עמיהן וכך גלת
 שכינא גלו עמה כל שמוען קפיראן
 בלי מקום אין מקום אה שכינה כלומר
 לא תשרה שכינה על השלחן שלא
 הזכירו עליו וצרי תורה הניעור
 בליה אמרו המכרשים אל שהעין
 מתחלפת בחית מאותיות אחרע
 נתבנה המלה הניחור והוא השמעת
 קול הגרון בשעת שינה נגזר מנחור
 עמי נמה שאמר מתחייב בנכחו
 ששומעין אותו לסטים נחיות רעות
 וצאין עליו ופי ניר שדה חרושה
 תקפה עליו מנצנתו בלשון נקיה כלומר
 שחה

שכחה כל שרוח הבריות נוחה לל כל שהוא
 אהוב למטה בידוע שהוא אהוב למעלה ופי
 המלבין כלומר המשחיר בלשון כתיב ו
 המגלה פנים הוא כמו מנשה שחמר ולח
 היה לו למנשה לכתוב לא נאחות לוטן תמנע
 ועוד המנשה תח בפני עם האדן או המנשה חביו
 בפני תח או האומר מתיאנהו לך רבנן לדידהו
 קרו לדידהו תכו זה הוא מגלה פנים בתורה ואין
 חלק לעולם הצא הוי קל לראש שמהא קל בעיניך
 למי שגדול ממך כשיבה וצדולה ונח לתשחורת
 שלח תקצוף בפני אדם שעדיין שער שקנו שחור
 לא תנות לו בדבריך ויה אברהם חיון לל אמר
 שהוא לשון גדולה כמו קרב לשחור וישתחווי
 לך וכן לא חמרא דחד מנכון שחרית וזהו והיא
 אנגדיא בלשון אדמי סייג פי בדר לל פרישות
 מן החטאים והד שנת נתונה לל שרשות כל
 אדם נתונה לו והפינקס הוא לוח שפותבין עליו
 שטרי חובות וחומתמין עליו והכל מהוקן לפעודה
 תרגם והפן נאתקין כלום שהכל מוכנים
 למיתה שהיא הפעודה והדין דין אמה שאעפ
 שהצדיקים נהדשעים מתים אינו שונה מיתרין
 לא הצדיקים נפטרין בנוטל מן החלב ורשעים
 כשומט שעה מן הקוצים קיבץ היא מנכרת
 קנים שהיא קרבן העני שמו תורים או שני צע
 תקופות כגון אירע תקופה כל ביס פלני יהיה
 כך וכך וג' מטר ריחה מנין למונבזאר וכגון
 כתיב שהיא מענין תיחך לבנין ביה הסקדש
 כרפדאות לחכמה כמו שהפדרת טפלה
 לפת זכנא העוסקים בהן אין להם כשכר
 הלכות פירק רביעי בן זומא
 ארבעה נקראו בשם אבותיהם והובן עזאי וכן
 זומא וכן ננס והרביעי על שם עירו והוא
 שמעון הדימוי וכלם שמש שמעון ופי שמעון
 ולא נקרא שמע רבי כי מתו בקוצר ימים
 ולא הגיעו לסמיכה ושמעון בן זומא היה
 חכם גדול ולא היה כמותו בישראל ולפיכך פשהו
 ישראל עולין לרגל היה מברך ברוך חכם הרשים
 וברוך שבדא כל אן לשמשע ונקרא בן זומא
 שלח היו ישראל חשובין בעיניו לא כזוהא מאמר
 לקטרו ויהו כף שבוחשין בו הקדרה תרגום
 עדיין סטדנהי ולשון זומא היא שהמתחמרי

הקבר חננו עוברין שבמעב אמתן חנינש נצולין
מחבוט הקבר אבל המות בערב שבת והמת מחוץ
סעיס ניצולין מחבוט הקבר ועל כן יתקנו לטמון
העלה שלתינוק בעפר כשמלין אתו ומתוך כך הוא
ניצול מחבוט הקבר ממיתה מקברה יש אומרי
שייחנק צרירן ויש אומרים שיהיה לנמכה
בגדרת האמנות פ' הממהרות עין למנה
רגשו יצדונו לעון שמירה כמו יצדונו
כמישוק עינו יקותיל זה משה עקו ישראל לאכל
בימינו איש ענה מלאו נגו למי אמר אם לנביא
השם יתברך כבר הרגה אותם איש בלי ואם לנביא
הן שאותו צדיק ישתמש צבאי הצעל אלא
לתלמידיו אמר כן נהם ארבעה תלמידיו מיכה
יונה ועובדיה ולישע העורבים מאן דאמר
עורבים ממש מדב עד יצשה האים ודלשוד
לצד יצשה אותיות תשבי אמר לו משמני אתה
לשליחה אחרת בימי אליהו ומאן דאמר שני
צני אדם כן כמו את עורב וחת שחב ועל דרך
הסוד בשאמר הקצה מבקש את להביא דטב באין
מי יעדב את איהן שלח ידעב ולא יצמח באו שני
מלמכים שם האחד אשריל ושם השני חניאל
ואמרו אנו נעבדכו מי יד רשם הקצה בהם דמות
עורב להודיע ביהם ערבים בליהו ומשה יכן הן
מביאין לו מעלחנו של הטה של הקצה שהיה
מעשה נזוק ממנו כל ארבעים שנה של נידבר
חלי זה השלח אשר לוני ויהאיה ממה שכתו
יצט והנה מראשין פגות לצפים רפחת מים
פירוש דח דאשי חדשים לעמד בתורה דאשי
תיבות רחל וקופי תיבות מיכה על שם אשה
אחת שתקבתו ושמה רחל וקופי תיבות מיכה
על שם שכמרו הכשים בעל היוצא מפסל מיכה
ולבן תקנה שים שלח לעשות מלכה בלח
מן המנחה ולמעלה מי יד שונח זה יצד שם
אם דעב שונח האכילהו לחם שחם אין אתה אומ
כך היכן מצאנו שונאים בימי שלמה שאין שם
מלחמה כלל ואינו משפיר שלשבת כן
בששון טרוך ואם חל ראש ח שני ימים שבת
יום ראשון מפטירין השמים כסאי נפסוק אחרון
נפסוק ראשון נפסוק אחרון מהפטרות ויאמר לו
יהונתן לצד גס כן שמחנהו דח וד מעתה
פוליצץ על פירוש מלשון הפטרה פירוש שלח
חבלת השחר מה שכתוב ומזכיר לאשחדש
כן בדברי הדמבם על אבל בעשע כתב ואינו
מזכיר ענין דח צדכית ההפטרות שלח נתחייב

היום בצדכה שו שלח ניתנה הפטרה לראש חמש וכן
בדפוסין לא נשבר ראש חדש בצדנות ההפטרות וסד
שפה שהיחיד מולג ההלל כן בשע אכל המעבם של
כתב ויחיד לא יקרא כלל ואם התחיל ישלים צדילוג
כצמר פילו ענין הפסח כתב ל מדדכי
על בלבוש מלכות כיואין אומרין וחתן לנו יי שלינו
באהבה לא בשבת שקבלוה באהבה שבת נדינין
במרה אפקודי אבל המועדים לא קבלו אותם לא בהר
פי ולא קבלום באהבה לא כנה עליהם את ההר
כגיגית ואמר אם אתם מקבלין מוטב ואם לאו אע
לופה עליכם את ההר ושם תרא קבורתכם לפי כך
אין אומרין באהבה לא וחתן לנו יי שלינו מועדים
לשמחה וגו פירוש בתולעת יעקב בכל לילי
שבתות מקדש ישראל מעומד וכל שאינו אמר יוס
הששי בלו כפר במעשה באשית לפי שהוא אמר
ויכלו ויכל אהים ביום השביעי ונמצא שלח שבת
שע ואין אומרין בדכה מענין עבד בשבת שחל
להיות בפסח ואין אומרין מעטת כמה מדל לקין
ואכ בשבת שבחנוכה וזה לכל ימים טובים אבל
בראש השנה יום הכפורים שרי פיל מקדימין
קדושת השבת לקדושת ישראל וקדושת ישראל לקדושת
הזמנים לפי שהשבת נתקדשה משש ימי בראשית
קודם שיתקדשו ישראל אבל הזמנים לא נתקדשו
לא בקדושת ישראל דף אזה מועדי יי מקראי קדש
אשר תקראו אתם במועדים ופירשו רשם אם אתם
קוראים אתם הרי הם מקודשים ואם לאו אינם מקודשים
צביליו לשון נופרדיקן צי דגשונה דמג לשתי
הלילות צי שעה שני הטבולין ה חמשה כוסות
דמג לעשרה נסים שנעשו לאבותינו על ים
סוף ל שלשים יום שאכלו את העוגה שהוציאו
ממצר ודמג לששת ימים תאכל מצות והלילה
הזה שתיפטמים צמן מולך אן טבול הירקנה
בחומץ והמצה במלח שחם אתה אומר כן ט
נמצאו ארבעה טבולין פי מעשה זה תעשה
לאחר חצות אבל קודם חצות אסור כמו שכתב אוח
חיים סימן תש ולמה אסור לאחר חצות מפע
שהיא מצוה מן התורה וקטן היודע לאכול מצוה חייב
לאכל ואם האריכו בספור יציאת מצרים קודם
הפטרה יישכו התניקות ונתבטלו מן המצוה והגדלים
אם האריכו בספור יצי מצד יישכו וזעף שאכלו
אותה בלא כוונה אבל סיפור לאחר הפטרה שרי

וכשהוא בן י"ג יתחייב בהן שבבד כולד בן יצ"ט
 בן שמונה עשרה שנה לחופה מדקדוק והוא
 חשה בצתנוליה ירח מנין והוא י"ח והוא סביר
 כחתי יצא מחטתו בן עשרים לידות שהוא
 יצא למלחמה שז' מבין עשרים שנה ומעלה
 יצא לצבא צבא בן ארבעים לבינה שכולל
 יצא וכן אמר ד"צ עד ארבעין שנים לא קם
 חנש אדעתא דרביה בן חנשים לעצה שפיר
 שכבר הכיר בעניני העולם ושקל בהן בעניני
 העולם בין טוב לרע בן ששים לשקנה
 אסמכתא לדבר תבוא בכלל אי קבר מעין
 גלגל הכי הני בן שבעים לשיבה ד"ל שקב
 תלצין וכל שיעורו בן שבעים לגבורה ד"ל
 גבורת ימים כמז ימי שנות יגו בהם שבעים
 שנה ואם בגבורה שבעים שנה בן ז' לשור
 לשון שוחה עמוקה ד"ל שהולך שחוח ויש
 שגורסין לשון לשון דבור שהוא מרבה דברים
 אמה שאירע לו מעניני הזמן בן ז'
 ז"ב ובן הא"ה הוא עם חכם אחר מוסר אל
 והוא בר שנתקיי שמתקין בג חמשה וה' חמש
 והוא כי לקחו ה"ה מאברהם וה"ה משלה
 כלומר כי כל הגרים בעה"ס לפום צערא אגרא
 כלומר כל היגע בתורה בעולם הזה ומרעוב
 את עצמו ומצטער עליה ועוקק בה הק"ה
 כופל לו שכלו בעולם הבא וזה שאמר לט"ס
 צא ערא אגרא על פי דוב הצעיר יהיה העשר
 אקט מעט ואם הדבה בפלגול התלמידים
 בעדיכין חריפות כמו הפלפל פ"ל
 במאה יצערים אינו מבדך במנחת שבת
 לא על כפר אחד והמוז אתה אחד ושמן
 אחד פ"ל ויהי נעם אי"ן בו
 שום שאן רמז לשבע שבתות שאין ש
 אומרים אותנו בהן ושנה שתי שבתות
 אם אידעו בפסח ושתיים בחג הכוכות וחת
 בעזרה וחת בראש השנה וחת במוצאי
 כפור כך נמצא בקדורי הדפוסין חבל
 בשמוע תהלים כהוב שכל האומר
 כצל מכל כלי זיין לעולם יקרו אדם
 שלחנו במוצאי שבת כדי ללנות את
 השבת אם אינו צריך לא לבזיה ועדין
 שלא יקטור ושלא יעשה שום מלאכה
 קדם ההבדלה הלכה מבדיל
 במוצאי

במוצאי שבת ובמוצאי שבת ליום טוב ובמוצאי
 יום טוב לחול המועד אבל לא מקדושה קלה
 לקדושה חמורה כגון מים לשבת ובמוצאי
 שבת ליום טוב חותם המבדיל בין קדש לקדש
 ואומר קמוץ לחתימה ובין קדושה שבת לקדושת
 יום טוב הבדלה שהוא מעין החתימה פ"עם
 למה מברכין על ה**הבדלה** הוא כמו שברך
 מפני שבדלא כשבדא הק"ה את אדם הראשון
 והכניחו לבג עדן וכשחטא בקדש הק"ה למנו
 מיד באה שבת והגנה עליו כתח ואמר מזמור
 שיר ליום השבת ובמוצאי שבת היה יושב בתע
 ונתפחד אמר אוי שמע יבוא אתו ש"ב והוא
 יסופך ראש ללמדך שכשאדם חוטא הוא מתפחד
 מן הכל זמן לו הק"ה שני דעפים והקישן זה
 בזה ויצאה מהן אש פתח וצירך בורח מאורי
 העש ועל כן איך מברכין לא על אור שבת
 ומה שמסתכלין בצרנים כי היה מלבושו של אדם
 הראשון כולו כבוד דוגמת צמרן וכשחטא
 נסתלק ממנו אתו וכשאר דוגמתו של אור
 מלבוש והינו ד"ל וידעו כי ערומים הם כלומר
 ערום מאותה מלבוש כזה ולפי שהיה מלבוש
 מתגדל עמו כך הצרנים מהגדלים לפי כך
 מסתכלין בהן הג"ה מד"ט כי שהיה מולך
 בדרך ולא היה עמו אור שבת מסתכל בצרנים
 שהן מן האש ומבדך עליהן ואם היה יום החטא
 לוקח שני צדורות ומקישן זה בזה עד שתצא
 מהן האור ומבדך עליהן ואמר להדליק את
 אור האש קודם שיצלימו ישרל קדריהן כדפית
 דשביעה תלתא חנוך דגרמין ביש לבדמיהן
 חד מניה מן דזריק פידורין דנהמא על ארעא
 אונהמא בארעא מלאכיך ומסחרין על פתורין
 מסלקין ליה לפתורין קמי ק"ה ואמריק חזי מנא
 דאקריב קדמין פלניא ק"ה אמר אוי להם כי
 נדדו ממני ואתחטיב כעובד ע"ז וחד מעייה
 מן דלייט ברמיה תרין מלאכין דקיימין קמיה
 מתיבין ואמריק אמין וחד מעיה מן דאדליק
 קרגא במ"ז שב עד לא סגטון ישרל לקדושה
 דקדרא וגדים לאשא דגיהנס לאתוקדא קדם
 זמניה ודומה דאין חייביא דישדל לייטין ליה
 לבדא הוא ואמרין ליה הנה י"ג מטלעלך
 מטלעלה גבר ועוד אמר שמקללן אתו כל
 חייבי גיהנס פ"ה הנה הבדלה מאיבגט
 הקבר

לְרַעַי כְּתוּבָתָם

הַבְּשֵׁת נִפְּלֹת חֲצַפַּי

וַעֲדָה עַל מִצּוֹת צִיצִית תִּמְהֹאוּ

וְיִיְהִי עֲלֵיהֶם נִצְעַק בְּכָל עִיר וְ

קוֹמָם נִגְשְׁלָה תִּבְקַשׁ אֲבוֹדָה תִּשׁוּבָה

יֵיחָה בְּכָל תּוֹב נִחְמוּ נִחְמוּ עִמִּי יִאמְרוּ אֱלֹהֵי

יָם וְבִירוֹן שָׁלֹם תִּנְחָמוּ וְנִאמַר כִּי נִחַם יְיָ צִיּוֹן נִחַם

לן טובא והרמבם על מתיר בעין ישיב פדק
 שתכלת העקר דלן עמוד שני ומה שאמר ולא
 שכייתו שתאמר יציאת מצה היא פרשת ציבית
 שבקלות שנתע ענקתפן זה אם הסקודין אמרה
 אם לא מצה ציבית אינה נוהגת בלילה ואמר
 שדרשה שמתון בן שומא שאנכ שאין הציבית
 נוהגת בלילה אומדין אותה שביון שנקבעה
 בקבעה כח ביון שכיחקה כיתקנה בלוב
 דנייר אצו דלהם על בעבוד לה בגימטא פריא
 תריסר כנגד יב מצות שהוא עושה בלילה
 כסחים ואלהן פוסות שתי נטילת ידים חרוקת
 כרפס המוציא מצה מרור כריכה אפיקימוון
 פוטריקון אבזים פירות יין קליות מלא וצער
 נח שאמר לאכול מכל שאו אחר חכילת כזית
 מצה כדו שיהיה הפסק סעודתו וטעם מצה בפיו
 שאכילתה היא המצוה למה אינו יראה
 הצלי כשאומר פסח כמו שמראה המצה וממור
 שאמפני שהפסח קדשים והמקריב קדשים בחץ
 חייב כרת ואמר להראות קדשים אנכ שאין אל
 הקדבה ולא די לא שאמ' לזל אמר לאמר כבש
 זה לפסח או בשר כבש זה לפסח מפני שהוא
 כמקדישן אבל יכול הוא למור שור זה לפסח
 שאין הפסח בעשה מן הבקר וכפ' יכול הוא
 למור כבש זה או בשר כבש זה ליום טוב עכ
 כתוב בתקני השור תלתא דפרדי
 למה חד מצה דלעילא לפרוכי עלה המוציא
 שנייה לחם משנה שלישית לחם עוב' אתח
 לחם עוב' גדעה לחדא נשתייר גמתי חלוקה
 וחצי ובספר ד'ט כתב תלתא דפתי למה לפ
 שיצאו לארץ מצות האסורים והיוצא
 מצות האסורים מקריב שלמים וכתיב על
 בשלמים אם על תודה יקריבט והקדיש על
 זבח השלמים חלות מצות בלולות בשמן
 ורקיקי מצות משוחים בשמן ושלת מורבכת
 חלות במצאו שני מיטן חלות מצות ונחה
 והקדיש ממנו אחד מכל הרבן נמצאן ג
 עלש חלות לשכר בעלמא אתח לחם עני
 הרעה לחדא נשתייר גמתי חלות וחצי ובעע
 כתב שתיים וחצי ומה שאמר מטבל
 במלח רבי איתא צידושלתי ופמיני
 לה במלחא וכתב יוסף קארו על שאין
 מולחין הענגה של מצה ובספר הזכרון
 כתב

כתב כל האוכל מצה מלוחה כלו אכל חמץ ולפ
 ולפי כך מטבילין אתה במלח פיר דצה
 והחליצו פיר דלל בארבעה לשונות נשתמשו
 בלשון הזה ישלוק' ישייב' ידשן ישיין ישלופ
 שן וחלצה נעלו ישייב שן חלצני יי' ידשן
 שן ועצמותיך יחליץ ישיין שן חלוצים תעצרו
 הגהה יש מקומות שטועין באכילת
 אפיקימוון ואוכלין אותה אחר ההלל ויש שטועין
 לישן ועולה על דעתם מטעם דלל שאמרו וטעם
 מצה בפיו ולא הבחינו מה שאמ' דלל שיהיה
 הפסק סעודתו וטעם מצה בפיו וטעם צידים
 היא שו שאינו כן לא אחר הסעודה קודם ברכת
 המזון וברכת המזון פוטרתה מן הבכיה וכפ' עה
 הפוסקים על וגם הרמבם על אמר אחר הסעודה
 ולא אחר פוסקות ומי שאינו עושה כן צריך שיטע
 שיכול ידיו תחלה ויברך עני ואמר מברך
 המוציא ואוכל כזית מצה או יותר ואח' מברך
 ברכת הזן וכן אמר בעל ספר הזכרון בפרק
 חמישי מפסחים שכן ולא אכל אפיקימוון
 נטל ידיו או שאמר הצ' ונברך חוזר ואוכל
 הואיל ומצנה רמיה עליה ואם צריך יטול
 ידיו ומברך המוציא ואוכל ומברך ברכת המזון
 בלא פוס' פירוש אפר' אהלל בסוף
 במלא דתענית סימן ד'אש אד'יע כשדך
 כיצד אורך אמר דודי אבן מאמן אמר ישי
 מאת י' אמרו אחיו זה היום אמר שמואל
 אכא י' אמרו אחיו אכא י' אמר דודי ברוך
 הבא אמר ישי בדכנוכס אמר שמואל אל י'
 אמר כולם אקרו חב אמר שמואל אלי אתה
 אמר דודי אהי אדוממך אמרו כלם הווא ליי
 אמר דודי כתב רבינו המרדכי בעל
 הלבוש על כי אינו מברך לבמור כי אם לקרוא
 שאם בירך לבמור וטעה אפ' בדבר אחר
 באות אחת היא צרכה לבטלה ואחר ועשרים
 יום שבומדין בהן אתה הלל ואלהן שני ימים
 טובים ואשנים שלפסח ושני ימים טובים
 של חג השבועות ושמונת ימי חג הקוכות
 ויום שמיני עצרת והוא תשיעי של חג ועמנת
 ימי חגה סימן להם והיית אף שמח
 פירוש מוסף שלפסח שע' מי שטעה
 ואמר מוריד הגעס מחזיק אתו ואומר
 מוריד הטל ואינו צריך לחזור לדאש לאא

אם כן שנה יותר מתוך כדי דבור והוא כדי שיאמר
 תלמוד לרב שלום עליך דבי אבל אם טעה
 במעורר העצם ואמר מוריד הטל אין מחזירין
 אותו לפי שאין הטל נעצר ועוד מפני שמנין טל
 ומנין ימי אחד שנין פירוש ואינו אומר
 ואת מוספי לא בשמן שיש שני מוספין או שלשה כגון
 שבת ניס ט' ארבעת ימים אבל בראש השנה אומר
 ואת מוספי מפני שיש שם שני מוספין ל"ח יום כגון
 ואם חל בשבת נמצאן שלשה מוספין פירוש
 של ענין העומר ששה דברים צריכין עמידה ל'ל
 לבדן עליהם משומד וקיימנס עלין שלם עומר
 לבנה יציאת נצור לולב מילה ובכלל נאמר
 בכל אחד ואחד לכס' עומר וקפדתם לכם לבנה
 שני' החמש הזה יציאת שני' והיה לכם לציצית
 עופר שני' יום תרועה יהיה לכם לולב שני' ולקחתם
 לכם ביום האשון מילה דף המול לכם כל שנה
 כך כתב הרב ל' דוד אבודרהם אבל רבינו ברח"י
 כתב ארבעה דברים צריכין עמידה וקיימנס
 ע"מלל עירוב יציאת מילה לולב טעם
 למנה אומרים למנצח בנגינת משמור בכל
 לילה מימות העומר אחד הפסידה שמנינו מ'ט
 תיבות כנגד מ'ט לילי העומר והוא מכוון ע"ה המעשה
 כנגד מנצח העלם דלעילא כתב רש"י
 מנין סמך שצריך לספור משומד שני' מהחל חומש
 בקמה אל תקרי בקמה לא בקומה מכחן שצריך
 לספור משומד ופי' האינך כלומר זה הזמן

קדר הימים שאין בהן בפילה
 אמר הרמב"ם ע"ל מקצתן במקור פירוש חמישי ט'
 מהלכות תכלה והשלמתן בהגות מימות ור'
 וכן ל' יוסף קארו אמרן בהלכות נפילת אפים
 באורח חיים ואנו העתקנום על קדרם מקדור
 גדול דפוס נשה לשוננו בכליוס נופלים על פניהם
 אחר עמידה שחידית ומנחה ואלו הימים שאין בהן
 נפילה ואין אומרין בהן תחנה ולא יענה י"ב ביום
 צרה שבת ורח' מועד כל ימי טסן מדא
 חודש סנין צד ארבעה ימים אחד עזרת ערב
 ראש השנה מערב כפורים עד סוף תפארי חנוכה
 ופנרים ראש השנה לחילנות והוא ט"ו בשבט
 ארבעה עשר וחמשה עשר באדר ראשון יוס' ל'ג
 בעומר תשעה באב וט"ו בו ואלו הימים שאין
 בהם נפילת פנים במנחה לבד ערב שבת ערב ל"ח

ערב תשעה באב ערב חנוכה ערב פורים
 וכשחל מילה אין נופלין על פניהם בשחידית
 לבד וכן כל זמן שיש חתן בבית הפוסק
 וצליקת אין שם בפילה

וזה הוא פירושן וטעמן
 ימים לו שאין בהן בפילה אין צריכין ביאור כי
 הוא ידוע כי שבתות וימים טובים וחנוכה ופורים
 אין צועקין ואין מתחננין בהן כיהן ימי שמחה
 ולא עוד לא אמר ד' שלמה הפהן ע"ל כליוס
 שאין בו נפילת פנים אין בו נפילת אפים והוא
 הדין לומר עליו סוכת שלומיך ולצדוק
 הדין ולענך י"ב ביום צרה אע"פ שכבר נזכר
 בנוסחאות וחדש ניסן הוא זמן שמחה
 לדורות וד' ימים קודם עזרת מפני כבוד
 התורה ויום ל'ג בעומר שבו פסקו תלמידי ד'
 עקיבא מלמות ותשעה באב אקרי מועד
 אפ"פ שהוא זמן פודענות דאזמן שמחה
 שבנפילת ישראל אפ"פ על עונותיהם ל'ל שטר
 מחילה חמשה עשר באב מפורש בגמרא
 לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר
 באב וכיום הכפורים פ"ו באב שבו היו בנות
 ישראל יצאות נחלות בכדמים ויום שהותרו
 שבטים ל'ג בשה ויום כפורים יום מחילה וק'תה
 לדורות ולא פ"ן דעה הרמב"ם ע"ל בנפילת
 אפים בשע ובד"ט סימן תצ"ה

בין יום טוב ראשון בין יום טוב שני ואפ"ל ד' הש'
 וכן בספר הזכרון בפרק ה' מהלכות פסחים
 ומוסיף יעלה ויבא בעבודה ואינו משביר
 בה ענין שבת כן בשע בהלכות ל"ח שבב'
 השכיר אלא השבת לבדה בתפלה והוא
 הדין לשאר ימים טובים הגדה יוס'
 טוב שחל להיות באחד בשבת בין יום טוב
 ראשון בין יום טוב שני ואפ"ל ראש השנה
 מצד י"ג בתפלה ותודיענו וכן כתב ש"ע
 וכן כתב בספר ד"ט סימן תצ"ה מאורח
 חיים ובספר הזכרון בחמישי מפסחים יוס'
 טוב שחל להיות באחד אפ"ל יום טוב שני
 מפרך יקנה ובשע ימים טובים
 האחרים שלכח אפ"ל דאשון אינו מברך
 לא יקנה ואינו מברך על הצמחים לעונג
 יום טוב הוא עולה בצמחים ובמזאחי יום
 טוב

ואז אזהרות מצוות עשה אומרים אותן ביום ראשון של חג השבועות אחר תפילה

מוקף

פתיחה לאזהרות להביא ~~לפני~~ דויד בן לעזר בקודה

המוני יום זה בחלו עם זה על ידי חוזה איש השמים דנטה עלייה זונקד נשייה לך
 דומיה תהלה לאלהים יום גדליה ודת הודיה מאז בעליה על כל האלים דבר אל שמו
 עם דונשו ונחלו נשנו מפני האלים והפליא עשה גדול העצה לעם חן מצא בעיני
 האלים יהיה בעיניה תורה תמימה להנחיל היומא דא האלים דת הודיעם וקול
 השמיים ראך השמע עם קול האלים באשני המוני דבר בפני הלא אני ייבואין עוד
 לאלהים כפונט שר ופסלו וצא תאמר לו היעשה לו אדם האלים את שם האל לעווא
 אל תואל כי על כל גדול האלים לכצד שבת דין דא בחבד כי בושפת זיכל האלים
 ענג אמונים בטוב מעדנים ותארויך שנים לפני האלים שרה שופכי דם האל התי
 במודם כי האדם בצלם האלים דחק שמה וחמה ומאשני מורמל כן בחק וחמה יפקוד האלים
 דרעך לא תענה שוא כמתחנה כי שם שגא ייבא האלים יקנין אח לא תחמוד גם לא תתאו
 אשר לו חק האלים והעם הדדו ופחדו ותמאו דגידו פעל האלים דברו בלושר כדיבי
 יושר דעשה כל אשר דבר האלים המוני עם שן בדת אל שמתן עליו ואמר לו כחו חשו
 מפעלות האלים היבוא לנו שקות ידיו וחיש הדאינו בישע האלים

אזהרות לר שלמה בן גבירול זל

שמור לבי מענה היה צמאד נעפה ירא האל ומנה דבריו הישרים פז והוא יסלח
 אשמה ונא ירבה עצמה והוא יתן חכמה להצין כמארים פז אספר תושורת
 מתוקות לפיות והציב תלפיות לישרה עובדים פז ~~אשר~~ ואשכור מצוות עשה
 מצוות לא תעשה בדת מעוש ומחכה ועל פשעי יכסה מגלה נסתרים פז שמנה
 וארבעים ומאתים נטועים כמו מסמרות תקועים במספר הימים פז בסיני נולדו
 ומרום נשמעו יחדיו הטבעו בתוך עשרת ימים פז אשר התורה התוות בתיבות
 נשתוות במספר המצוות ובהם האמרים פז והמושי עיך והמלודיעיך עד אשר
 לרעך בתלם בחקרים פז והרעים אל דעות בקול הפליא שוועות מקפץ על
 גצות מדלב על האלים פז נעת קרא אותם רעה אחשתם ייבא נעמתם בדתת
 בדתת ועבדים פז והודיך על אדיו לעמו ועבדיו והשיב בהסדיו נשמות לפגרים פז

ביאור מלות לאזהרות

מענה לשון דבור מן ומעני מענה לשון נענה ככנע מלשון ענוה ומנה מן וגם זרעך
 ימנה עצמה חושך מן כי עצמת מסונמאד במהרים פתיות מן ולבב במהרים יבין ועל
 עם שהכתיים עושים עיניהם במהירות בקראים במהרים תושיה תורה ונקראת תושיה שמתה
 חומר של אדם לעשות עבודת יוצרן ועומדת לו לעדי עד פיסוד מוסף תלפיות הם שצי החומה
 ובלעז אמנשי היש מפרשים מענין לימוד מעוש הוא ה יתבדך התון מן והתויתתין והוא
 ענין רועם נשתוות מן וכל חפצך לא ישנובה רעה מן יאחזמו רעד בדתת מן כדבר
 אפרים דתת והוא ענין רעד אידיו ענין מן וחד יעלה מן הארץ חיום ענין מורא לשון אימה
 ולתמוך בנתיבן מן והולכי בתיבות פעמים מן רבה יפופטימך אשורים לשון ראיה כמו אשור
 ולא קרוב לקדש שיקדש שם שמעם בדבים בחכמא משיש ועזריה אפי מצוות מן ויבועו
 אמות הספים תזמיד תחבר מן נעמד ישרל תעדה עדי מלשון ועדית עדי תודה ותשלוט מן

טוב אין מברכין לא על האור ולא על הבשמים
 טעם ה' למה אמרין ויהי נועם במו שבת
 לומר לך שיש בו קל תיבות בכפילתי
 חמש תיבות אחרונות שהן אורך ימים מעביעתי
 ואדאיהו ביטולתי כגד קל שנים שהיה אדם הלך
 מולך בהן לילין שדין משיקין רוחין כשהיה ימים
 לחנה אשתו עד שהוליד עת ואומדין כדי להגדל
 מהם ומכניסו בקר שיר שלכגעים ולמה אין
 אומדין אתו לא במוצ' שבת לפי שכלל שבת
 המשיקין בודחין חוץ להרי חשך וצמ' שבת באין
 לפיכך אומדין אתו כנגדם ולמה בודחין הן מן
 השבת לפי שכעבראן הקצה ובקש לבטור את
 צורתן מיד באה שבת הניחן הקצה בלא שלמות
 לפיכך בודחין הן מן השבת ואפ' שברידן
 לפינו באמירה לא העליט הדבור כי פשם שטובה
 מן המלחכה כך שבות מנהדבור ומה שאמרו
 לז' משיקין נבראו בין השמשות כלומר עליו
 במחשבה לצדאות ונבראו על ידי אדם בקלעים
 ואם תאמר מהיכן הולידם והרי כתיב שאלו
 נח נדאן חס יולד זכר מה שהיה רוחה קלי ה'ו
 נבמאין מהן משיקין וזה הדבר ברור הוא עד
 מאד שכבר היה מעשה נפגע
 אדם אחד במשיקה אחת בשט'
 בצורת המלכה לה חקד וגמלה לו אף היא חסד
 ולמה היה יודע שהיא משיקה והכניסה אתו לבינה
 ולא השיקיהו והראו אתו את בניו וישב עמיהם
 ימים ואח' הוציאוהו ואמרנו שבנו שהראוהו
 הם מהקרי וכן שמענו שכשארס רוחה קרי
 נבואין מאותה טפה משיקין וכשהאדם נפטר
 לבית עולמו ונושאין אתו על המטה הן מה לכין
 תחת המטה וכשמכניסין אתו לקבר מבקשין
 לכבדו בו לפיכך תקנו שבעה מעמדות להנצל
 מהן אם יש עליו שכות כן יתכן שאף אדם הרח
 כך ולפי שטובה זו רוח הסומאה נוצרין ממנה
 משיקין והנה אין בו טעם שאין שכל האומרו
 ניעל מכל כלי זיין השגה בספר
 חורח חיים מארבעה טורים סימן תצ"ה
 יום פתח שחל להיות בשבת במוצ' שבת אמן
 ולא יום טוב שחל להיות במוצ' שבת לא יום
 טוב אלא שהשנה או כבוד שחל להיות
 באמצע השבוע אין אומדין ויהי נועם במוצ'
 במוצ' שבת

לצה

צמוצ' שבת שעברה דאיכא למימר ומעשה
 ידונו כוננה כיון דמעשה ידיים מותרין לנו
 כל השבוע איכא למימר ויהי נועם וכיון דאיה
 לפא יומא חד חסיד בשבא למעבד ביה עבדא
 בשבא ליכא למימר ליה ומתחיל לאמר
 קודר קדושה ומן ואתה קדוש ונמצא בקדור
 הדפוסין שלא התחיל קדר קדשה לא מן ואתה
 קדוש ולמה אין מתחילך ובא לציון משום
 דוואי אין ישראל נגאלין לא במוצאי שבתות
 ולא במוצאי יום טוב ולא בערביות לפי
 שהטעה דחוקה ואין ישראל פנוין באותה
 שעה נמזה הטעם אין אומדין בכל מוצאי
 שבתות לא מן ואתה קדוש כדי להשלים שלש
 קדשות בשבוע וכך כתב הרב דבינו מרדכי
 בעל הלבוש על ושוהן שלשים קדשות ביום
 ראשון ארבע אחת ביוצד ואחת בתפלת תמיד
 ואחת בקדר היום ואחת במנחה וכן לשבת
 הימים נמצא בששה ימים לך פעמים
 ובשבת אחת ביוצד ואחת בתמיד ואחת
 במוסף ואחת בקדר היום במנחה ואחת
 בתשרת תפלה המנחה ואחת במוצאי שבת
 סך הכל שלשים טעם למה הן מפטירין
 בחולו שלפסקה בעצמות היבשות ובחולו
 שלחה בענין גוג' מפרש טעמא בלפי
 שתחית המתים צתידה להיות בפסק ועליה
 גוג על ארץ ישראל בקוכות' הלכות
 מובדיל במוצאי שבת לחול ומוצאי יום טוב
 לחול ומוצאי שבת ליום טוב אבל לא מקחשה
 קלה לקדושה חמורה כגון מיום טוב לשבת
 ומשכיר ההבדלה במוצאי יום טוב ואפ' לו
 בלי ששי ואעפ' שמשכיר שש' ימי
 המעשה וכן משכיר ההבדלה ואפ' לו בדגש
 הטעה ואפ' שאומר וחגיגת הרגל
 קדר הבדלות הוא אומר

ונהגו לקראת שיר השירים
 בעציעו שלפסק חציו ביום
 ראשון וחציו ביום שני

שני תאכלם במעונו והחלה תרים פז וחשך סוף ימוט ולעד לא תמוט ונשבעית
 תשמוט פפחים ונזירים פז ותשמעו מעלות ושכחה עם פיהוה בשדה ותגלוה
 ועוללות מבצירים פז ולקט הקציר ופרט הציר עזוב לגלי תציר לזלים
 נארים פז ואילמוהבטי בהענק ובהעבט ותן פן תלצט נדבות ונדרים פז
 שמוח וחמור האח בהחיותך האח והנשאר באח יהושלך על אנרים פז ופיגול כז
 יבאש ישרה באש ופסח בצלי אש ומצות ומוררים פז וראשון ושביעי תקדש באג
 יטעי ומקרא שבעי בבית הקדשים פז ויום זכרון תרועה ויום פגור תועה
 וכוכה וחרכעה צמחים נבחרים פז ערבים כסמדר ועץ עבות נהדר ופרי עץ
 הדר ולפוח תמרים פז וכהן הוזהרם על צאמנה יגעל וצבתולה יבעל וידיהו ירים
 פז וידע העתים לטהר סנת זבלים ופתות הפתים והגש מוקפירים פז ונעלח שלוח
 להקטיף ולמלוח לכפר ולמלוח כשעים נעתיים פז ולצוק ולצלצל ולשחוט פז וזבל
 ולמלוק ולקבל ולקמנוץ אצרים פז וכן ילמד עם זה להניח ולהזהר והשוק והחלה לחקי
 נעצרים פז ויכין למלאכת שרד ובעת לכת לבית הפרכה בגדים מעשירים פז
 ותבנית המשכן ולחם הנתכן ושמן המתוקן למשחה ולמאורים פז חנלה ומלאכה
 קטרת נפלה ושש המערכת ושתי פורים פז ושלמים ומנות ועוללות וקרבנות ועלע
 מתנות במועדים נזכרים פז והטומר לנהל ונד שבת יהל ופרשת הקהל ופרשת
 שופרים פז למחוקרת ריבות נפשות נעדרות ודין ארבע חבות נזקים נשמרים
 וקצב ותבונה לחדשי השנה ומתנות כהנה ארבעה ועשרים פז והתקופה למלאכה
 ונד חנוכה להעלות וליראות ולפלות בשני מעשירים פז להנעים חומשים וגם להיות
 קדשים ולטבול נפרשים בעתים נבזרים פז ושבח צבהמה ועבד עם אלה וביכורי
 אדמה ומקרא זכורים פז וזירוז מתנים לצדק מאשנים ומתת פי שנים לבנים הנזכרים פז
 ביחור המלות

חוקים

פיגול לשון מיהוש מקרא שבעי חג השבועות כפור תועה שישה מלשעות בו סמדר מן והגמטס
 קמוד עבות הדק מן מעשה עבות כפת תמרים לולב חוקם על לשון גדולה יגעל מיאוק והחקה
 מן ולח תגעל נפשי אתכם וידהו ירים היא ברפת כהנים סנת לישון סקות כמו ובדם ענבים סנתה
 געתיים לשון רשוי מן ועתו ענן הקטרת עולה ומן בעתדות נשיקות שונח הנתכן כמו הנתקן לשון
 תקון ויש מפרשים שהוא לשון מן מן ונתכן לבנים המתוקן לשון קדור כלומר המרוקח מקסמכע
 הקטרת גמח עתה הלי הכסון שהוא לשון חשבון וסכום מן ובמתכנהו לחתעשו כמהו ושש
 המערכת הן ששחלות שפי רשוי במשחית אחרימות אמור שש המערכת האחת ושתי כבדים הן
 לחם התנופה שהן שתיים לנהל לשון הנהגה ומן ואט אומהלה לגטי או הוא לשון הנפה שמצות
 הטומר בהנכה יהל לשון אור מן בהלו כרו ופרושת הקהל היא מצות הקהלת העם במוצאי
 עביעיה לשמוע התורה למחוקרת ריבות היא מצות חקור דין חבות נזקים הם מפרשים בתחלת
 בבח קמח שור ובנד ומבטה והבער וקצב לשון מדה וגבול מן וקצב אחד לשני הכובים להטלות
 לשון הדלקה מן בהעלותך את הנדות להנעים חומשים שיכבד התורה ולומר יה נפרשים הם הטמאים
 גבדרים לשון חמור כלומר שתיה הטבילה בזמנה או לטהר עצמו ברגל ושבח לשון מנוחה
 מן ושבחה הארץ ומקרא ביפניה היא פושת הגדות היום וזירוז מתנים היא אבילת קרבן
 כסח מן מתכנס חגורים וחוק איפותים שלח יהיה לו איפה ואיפה וכן מוחותים חופניץ
 לשון חידות נכתמה לשון רועס מן נכתם עוכך דיון לשון ריב או כמו לא ידון
 כלומר לאו יתגאה אחר עכמכר עלפי כד בגינתו או בשאר סנעשין הרעים חלופה מיוערת

לחלופה

מצוות עשה

אני הוצאתיך אני הזהרתך אני הדרתך צדרי מיערים ליחוד אל אינם עתי מ
פעמים זינם להתפלל יום יום ערבים ושחרים פז לעבדו ולתהבו בלב ולדבר
בו ולתמוך בנתיבו פעמים ושחרים פז לקדש תעבדו לידאה מגעמו להעצב
בשמו בלי שום אשקרים פז לצדקה ויבאו ולדדוק צדקה וכל שמור דתיהו ולעשות
מאמרים פז צדקין פנים מרפא עלי לב גם עלפה וכתבם על פי משאזות אשערים
פז ועכבאם תמיד לבנדך ולתלמיד ומצדכות תצמיד מאת הנגמרים פז בצור
בנים תפדה וטופפת תעדה ובכנעני תרדה ותמול בצערים פז ותפלד פטר חמור
והשבת תשמור וההלל תגמור בימים נקפדים פז ועל נבי בגדך גדילים
תעשה לך ותלוה לדרך תפייס בצצרים פז קבע ברכת מזון באט ובחפזון ולא
תמצא רשון בענוי כפמים פז עבדו עני השב ואהך אל ישב והגזלה השב ועשק
מבארים פז היה לשב עניו לשכלו ולשניו והקום מפניו ופניו צהדרים פז ותלמוד
ותלמוד והודיך תכבד ותשיב כלי אובד ותקדים מבוצרים פז והקלים תרחם
והחולים תשיחם והאבלים תנחם ותקבור נגזרים פז ולפתוח ולתת לאביון יחרת
ולשמניד ולמנותה עמלק ראש צרים פז לצער מחמשת בכלה נחלצת ולשרוק
מפלצת אליהם ואשרים פז לעג יום מנוחה בהשקט ובבטחה ולחוב ולשמחה
ולאהוב הגרים פז והצדקה לעשות פפי יד ונמקות וכל שאות ומעמלות להקים
ולדורים פז ותלמיד שעשועים להדר ולהנעים ותולחת רעים ואהבת החזרים
פז והגמה וענוה ויין קדוש נחמה ויראת מקדש נאווה וחכמים עם מורים פז
ולמור חמנה לבנים צדקה ליהום ושלמה ולוי עם גרים פז שמור מעשר
עני וגם מעשר שני וראשון וצמיח תקדש צהדרים פז ומעשר ממעשר
וגם ודוי מעשר ומפיהמה תעשר וראש גז מעדרים פז תקדשי מחני וגם מעשר

מן לא תרדה בן בפרך האמור בעבד ישרלי גדילים ציצות תכיים מן ותפק לשעב לחמין ככשיך
ענין פיוס באט מלשון בטובה וכחת מן אתנהלה לאטי בחפזון לשון מהירות מן ואכלתם
אתו בחפזון כלומר שיהיה לכם עסק דב א יפטר מדרכת המזון בשובה וכחת רזק לשון כחטות
מלשון עין שיהיה לישב הוא הזקן מן גם שב גם ישיש בכו צהדרים לשון הדר מן והדרת
כני שקן והוריד אב או רב מן גברו על ברכות הורי דב מורה הנראה תשיחם לשון דבור בתפלה
מן ניצח יצחק לשוח בשדה בגזרים לשון ככרת והוא מת מצוה יחתת לשון סבר מן א תירא
ואתחת בכלה נחרצת מן כליון חרוץ מפלצת כמו ועשתה מפלצת למערה והיא אחד מתשמיש
עז וכאנות לשון יכולת מן משת בדבת יוד ומשאות ומעמקות כלן מלשון משא מן הקם תקים
עמו שעשועים התורה בקראת שעשועים מן שעשועים ים זס והוא לכבוד לומדי תורה ותומנה
וענוה מן תמים תהיה חנוה לשון שמחה מן חדות יל היא מעצמם הורים הם חכמים המורים הוראה
מן הנרוני ואכלי אחרים באמנה לשון אמונה בלי ספק וראשון ועמני הוא יום רגזון עלהב
ועמני חג עצרת וכן שביש שלפוח שבו נועשו צהדרים מן כבוד והדר אן על שם פרי עץ הדר
משאות לשון חוב מן לא תהיה לו כנושה וכן פיתשה בדעך תציר לשון העצה גדול מן זר ל המקום
נאמים לשון חוסר מן באר מקדשו בהענק לשון מתנה מן הענק תעטיק לו והוא מתנת חנם תלכט
לשון כושלמן ועם לא יבין ילבט אח לשון גילה ועמחה מן האח האחדאמה רותה האח מן וחי
אחין עמך באח לשון כירה מן והאח לפניו מבוערת על מורים לשון אש מן לבו באור אשכ

אזהרות מצוות לא תעשה

בצל שדי אחמה וצדיקו לא חכמה במצוות לא תעשה ואגוד מעשרים פז כתובים באמנה
 בעינות באמנה ופימי הטנה במספר חקרים פז יקרה מפנינים עתידים מצפנים לבת
 האיתנים בעדי קטורים פז צאי לא לקראתי אחותי דעתי ועמנני תורת ולקראו
 מוקרים פז חשיתך ואורב פדיתך מלהצ' כמו תורי שהב' צרופים וטהורים פז בצאת
 גובה לשף ולרצה וקול דווי זה צא מדלב על הרים פז אנכי יכ' קראתיך בס' וכל
 יהיה על פלף שלים אחרים פז ולא תעשה פסל ברשע ובכסל' ולא תשים פסל להקניאן
 בעלים פז וגור מלהבה להביא תועבה ולבנות מצבה ולטעת אשלים פז וסור
 מעמנו שוא' ואל תאמן בשוא' ולא תשא לשוא שמותי ה'קרים פז ומצות לא תנאק שמור
 פז יקרה חק' ולגבוב לא תשאק' ולא תחמוץ חברים פז ונפש לא תזקע אשר דמה אבדק'
 ולא תתן מוקש' להכשיל העורים פז ושקר לא תענה ויתום לא תענה זעל רב לא תענה
 לחרחר מתגלים פז והגר לא תונה וגזית לא תגנה וארצך לא תגנה בארצות הערים
 פז שלים לא תחלל והעם לא תחלל ופרמך לא תגולל ופרט הבצירים פז ולא תחלל חיי
 חמסו ירש' ולא ימרו חורים שורים וחמורים פז ולא תאחר בענין מליחך
 ודמעין ולא תעשוק ריעין ולא תאחר נדרים פז ולא תעשוק שכידך ~~באחיה~~
 ולא תלקט קצירך' ולא תחוס שמך' בדישו העמלים פז ולא תפאר זיגך' ולא תפולל
 פחתך' ולא תונה עמיתך' במקח ודברים פז ולא תשא תטאו' אשר לבו מלאו' ולא
 תשוב לשנאו' כמשטמת עדים פז ולא תקום עמך' לבצ' חקום ממך' ולא תלך עמך'
 פעולת ששורים פז ולא תטור איבות' ולא תשא אל איבות' ולא ימתו אבות' וזנים
 על הורים פז ולא תשמע דברי נביא שקר מורה' ולא תהיה אחרי' מפיתים נבערים
 פז ועבד לא תקגיר ופנים לא תכיר' ועל פה לא תשכיר' שם שלים אחרים פז וכסס
 וכספס לא תחמוץ' ועל דם לא תעמוץ' והחלל ללמוץ שבועות לשקרים פז בעור

ביאור המלות

אחקה מן כי אתה יל' מחסי' מפנינים מן יקרה היא מפנינים האיתנים לשון חזק מן ותשב
 בחיתך קצתו' בעדי קטורים מן וכל לב תערה כליה תורי מן תורי שהב' או נאון לחייך בתורים
 נצבה לשון שררה וישן הגער הנצב על הקלם היוצרים כסל מן הולילות נכילות אנהוא מל' ש
 צמחון מן ישים שהב' כסלו' ובוד לשון יראה מן לאתגורו מפע' איש בשון שווה בשכ' יצרו'
 יהיו שונים באמנת העם ית' תשאף לשון תאווה מן כעבד ישחף על' לחרחר לשון ערעוב מן
 לחרחר ריב' מתגרים לשון ספקוץ מן נאכסכתי מצרים שלח' לך רכיל להזליק המחלוקת
 יצמיד לשון צמד בקר והוא לשון חבור בצעין לשון חשב מן מעל בצמב בדמי' במקח ודברים
 כלומר שאסור להונות את חברו אפ' בדברים כש' במשא ומתן' כמשטמת עדים מן נישטוס
 עשו את יעקב' ערים אובים' לשון חלמה לשנאך ופשריה לערך' כבערים לשון פתוח מן איש
 איש בער לא ידע' והחזל לשון מענה בגל דל' הפירוע הוא הנכון הוא על דלת מן אל דל שפתו
 והוא ענין מזוזה או תפלה' פנ' דל' מסלן במחירים ערך מן ולא רצית' במחיריהם' נפשות ובערים
 מן לא תאכל הנפש עם הבשר השעירים הם השדים מן ושעירים ידקו אש' הזוכה לשון דחיפה
 מן להדוף את כל אויבך לפניך להפקיע כמו להפקיע מן אותיות' בומף מתחלמה והוא שלא יקטום
 אויפה להפקיע השערים' במשורים מרה מן ובמעורה תשמה פז אכלך לשון כליה כמוסן אכלך בדרך
 מלשני בקורים מוליכי לשון הרע' מן מלשע' בפתר דעה' תצור לשון שמירה מן יצרכו כחישון

נחוקי אפלותים ונחוק מדותים ומוצא שפלים וכדין נמכרים פג וחונק האמה בכר ימון
 ככתלה ודין עדי חומה ובתי החצרים פג ואדם לא ידון בנמכר על שדון ציובל ומה
 ארון ישולח לדורות פג ועאת עברית אכשית ציובל רחוק ששית ועת צוא חמישית
 והבדל שש ערים פג ודין שפחה חרופה ופונ עגלה עדולה וכפח להדולה ללא המה
 פהורים פג וטהרת הדוח "צמימי המקוות ופר בן על מצווה ופר הכפורים פג ויורד
 גם טולה והוא גם נחלה נחלם המופלא וערך הנודדים פג ויד יתד לחפור והעומר לקפור
 ואם קן צפור לשלח ציורים פג וכל פומחות להפלות כשקץ ונבלות ואדם עם מבלע
 למטקיס נגרים פג והקט וטובכת ומקרא מחשבת ייבוס נעשלה ואגלת פורים פג וחלון
 ורוקת לאשה נתיקת וקוץ קף מחשקת במבנטי גברים פג ודין אשת נביה וחק פריה ורביה
 ותלבנות עדיה וניסוך מי ידים פג וערלה והלולים ומשנה למושלים וצומם להשלים
 שכר הנעכרים פג ברלות וקללות ומכס ונחלות וקיר אבנים גדולות ויובל לדורות
 פג וחצוצרות עדה ומורס מתודה ופיבול יולדה מדמי המעורים פג ופלה לעדיה
 והלה לתכופה ומעשר האמה והתלומה להרים פג ועיר יד שולח למלט מעשחת ועם
 עיר נדחת להחריב ולהחריים פג ועיר כי תבגר אננה חמר ותת נבלה לבד או מלכוד לנכדים
 פג דמי כופר תשקול והמנסית תשקול ביען הרים קול לעבדיה לחחרים פג וחולם ועד שומם
 כחחר החרימם לבלתי יירומם להנבא שקרים פג ובפרעות תכרע המוציא שם רע ואיש שב
 אמצונג בהזות נטהרים פג וצלה ירפא פומא מעת און נספה ומעוז תכפה וידאו נשארים
 וחובל צחמשה תלכהו בנשה ואם על צשה תכפה בעפרים פג והשוטה תשקה למענן
 תגדה ועשית מעקה להפיר מממורים פג וחתי כל שנתו יהי כקי לציגו ויאחר מצאתו
 ולא יעבור דברים פג וזינף יד רמה מעוז מלחמה לכל תפול אימה בלב הנחגרים
 פג אה מצותי ואלה חקותי ואלה תורותי תמימים וערים פג תחינה להיר ותקפנה היר
 והמשהיר יזהיר כזהר המאורים פג ולנזהר יקרב בשמרים על קצב וכחור הנעדרב
 מצות לא מעשה

שמים מכתירים בגמון תמו מעות עשה

בואור המלות

לתורה ולעון ופואה ופר בא על מצות הוא כר העלם דבר ויורד גם טולה הוא קרבן טע ועשיר
 שטת צבו ואם לא תמצא ידו דישה נחלה הוא מעם תלמי כלומ שהוא קדבן ספק וחורס המפלא
 מן אים כי יפלא יד לעון מקום סגן והנה מעיב לו יד ויהי כמשמעו ביערים לשון שדה מבלות
 לשון כלים ויש מפרשים לשון מאכל ניגדים לשון שפך מן וכמים הנגרים ארצה הקט לשון נענוע
 כלומ כשחוס מניע דבר טמא מפ שיהיה הטומאה בראש הקורה הוא כטמא אחד שבביתו נענעה
 ושוכבת היא הגדה בטומאתה ומקרה הוא בעל קרי ותלבנות עדיה מן והקידה את למלת שביה
 מעליה פא עדיה מן כיתראה עידוס וכסיתו וניסוך מיקרים דבו המפרשים מעלשון מים קרים על
 כטש עיפה אצל אנו אומרים שהוא מקור מן מעין כרפס ומקור משחת והיא מצות כסוך המים
 ע יהיו מים שבים גובעים ומשנה למושלים הוא וכתב לו את מענה ותורה ומכס הוא חלק מן ומכס
 ציב ועיר יד שולח אזהרה למלך להציל מושחת עשות עיר השולחת לו מק תגר עכין סחיבה
 כלומר שיכיס אותו לעפר עד שומם מן ועשית לו כח ער זמם ובפרעות לשון בקמה מן בפרוע כרעות
 בישתל נספה לשון חלל מן כי ימצא בחלל תסבה לשון כדיתה מן אקא אסיפס וחובל בחמשה הם נזק
 צטר שבת צעת היפני שחייב המזיק בחיורו מממורים לשון רשב מן יפלו בממורדין דשעים
 משוח מלחמה הוא הכהן הקרא מי האיש הידא בחברים משוניין מן חגור חרבך מהיר לשון אורה
 מעכ שהוא בהא יחיר גמנות והמזהיר לשון והזהרת אתה ולנזהר הוא השנה עקב שפר נערב
 מן וטרבה ליי מכתרים לשון כתר מן כי יכתירו צדיקים
 אהוא לשון המתכה מן כתרל עדי כל שיערים מקום דחמים

לא תעשה בעיניך תרים פז וחוק אתו ואת בנו בלצבץ תצפצפו ונבדף לא תתנו למחול
למולך אכזרים פז וכל מלאכה להקנות בשבחתו לרעות ומקראי מצות ומקרא
צדקים פז ומקרא שרון לצדק ולפשוטן ומקראי הרון ומקרא כפזים פז ועלם
לא תשבור בליב צוחך מבזר ותער לא יעבור על ראשי צדקים פז ולא יצא
מפני להשמא לאביו ולא אחיו ויתר השארים פז ולא תשתה יין לחכילות עין
ולא חומץ יין ויתר הדברים פז וכתלת קעקע בגוף אל תדקע והמקל לל יוקע ויובל
לקצרים פז ומקרא הנראה במחניף הכאה וצורף לא יראה בך ערות דברים פז
ונשך לא תתכן להשים על מנכין וחוק לא תעשוכן לאהיר אהירים פז ועינך לא
תעלים בנדחים ונדולים ולא תעשה שלים כהבלי הדברים פז ועל לא תלביש
צמו פשטים לחשי ולא תקטירו צע תמורים ושארים פז ואל תעלו לחמי ולא תפכו
לשמעי במעבא פנימי אשר לפני עפרים פז צל נוק לא תחשו וכהם לא תעשו
והל לא תנאן פמפת המורים פז וחוק לא יראו דברים יוראו וחיים תמצאו ושלום
צדקים פז ונדבר לא תשקצו מעמוד חשקו ואמצו והגר לא תלחצו פי היתם
גרים פז ונדבר לא תנחשו מאד חקלו ונדשו ונדבר לא תכחשו בנאליים קרים
פז ומדבר לא תבשל חדל מהתרשל ולא תחבל בשל אפי ליל שמעורים פז ונדבר
לא תעונן אשורין כונן והעבדים החונן בעמאם לאהורים פז ולא תגרע חקם למלאת
את ספקם ולא תשלחם ליקם מרודים ונעורים פז ולא תעבדו בהם עבדות עבדיהם
ביעני ליהם עבדים נמורים פז ולא תקפוץ כפך ולא תרשה ערפל ולא תתן כספך
בנשך כיהירים פז ולא ירע לצבץ בתתך לתושבך ולא ימצא בך קמלים וחברים פז
לא תעביר בנך ולא תשחית שקנך ולא תחוק עינך לפלותה צדקים פז ולא תכרות להם
בריות ולא יהיה לא תעשה להם ולא תעשה להם בורות נעורים פז ולא תלך אתם בחקי משמרתם
ולא תחיה אותם ולא תחון צרים פז בארצם לא ישכנו וצם לא תחיתכן ומשכית
לא תתנו כהבלי שוא שומדים פז ולא תשאיר עונה בעיר עלי תזנה והיא לא תזנה
אבל חרם תחרים פז וחרם עם לבדי צדק לא ידבק והיתה תל אבק כמחפכת שרים פז

ועמוני

ביתור הגלות
לחכילות עין אורם מן חכילי קדקע לשון עומק וחרות יוקע לשון תליה כמו חקענום לים
הכאה לשון ריחוק תתן לשון תקון מן חשבון מלשון ותוכן לבגים חובע לשון חיזוק מן וחצעת עפרים
הם בדיהמרון נוק היא מצרים תחמו תסתופפו מן בעל כנפיו תחקה וכהם לא תעשו אשהרה על
קידום השכל המוריד לשון סוד ומורה יראו מן ולא יראו פני דיקם בנאליים נמאקים נתעבים
ונבאשים מן יחדיו באלחו קרים לשון קרו מורה מהתרשל לשון רפיון שתרגום תרפינה יתישלון
בעל ונא אשהרה לקרבן פסח על אל תחכלו ממנו בא ובעל אשוריד צעיד מן כונן אשור ספקס
קיפוק מן במלאת ספקו מרודים לשון דלות עורים לשון דיקות מן ובער יצאת מצרים תקפון לשון
קתימה מן קפצה פיה ציהירים לשון יוהרא ובקות רוח מן עד יהיר לך שמו קמנים מכשפים וחובדים
עמוברים העדים או הנחשים בכשפיהם עונה לשון ערירי מן עד ועונה תזנה היא עיר הנדחרת
נבך לשון טעות בידך לא ידבק מן ולא ידבק צידך כמהפכת עדים זו קדום ועמורה תבזר כמון גפז
כמו בזר עצמות והיא מאותיות בזמק הצמת לשון כרת מן מענאי ואצמיתם ערום יערים כלם
לשון ערמה ותחבולות מצרים ערי מצר נבזר לשון כרית והיא מצוה יבום מוזר לשון זר ונכרי
מן מוזר הייתי לחקי מוזרים לשון הכרעה כלומר שלא יאכל זר קדש אשר הופרע קדישה
משומרה

אחי על כל זל ולא תשא פני דל ומנשך תחדל לרבות במחילים פז ומצות לא תפדה
שמור פן זה תטטר ודין יתום מעטה ולמנה וגרים פז ולא תקח שחד ולא יענה אחי
תאכל ולא יחד נפשות ובשרים פז ולא תחמוד גזלה אשר תיקח אפלה ולא תאכל בצלה
וזבחי השעירים פז ולא תאכל פורסה ותועבה הזופה ולא תקטין איפה להפקיע עלים
פז ולא תעשה דעות במדת הקלעות ומשקל המעות וגם לא במשורים פז ולא
תתן אכלך במרבית פן אכלך ולא תרוץ דבלך מלעני בסתרים פז ולא תשית יד
עם דעעים ומרעים ולא תגוש דעים ואחים לנכרים פז עשוב עומר שפחתך ולא
תשוב לקחתו לאמנה כיתרו ולוי עם גרים פז שנת עבד תצור וכו'בל תעצור ספירים
לא תקצור ולא תבצור גרים פז ולא תשרע תלמד להוציא בו לחמך ולא תשמור
לרמך ולא יעלה סירים פז ולא תאכל קלי זלחם וזר מכלי בפרס תבין לי האשית
הקצרים פז ולא תאכל ערלים בפרס הלולים ולא תהדר גדולים ודלים נחפים
פז ולא תהיה כנושה לאיש עני נקשה ולא תתנו אשה בעורים ושבורים פז ולא
יעלה משיחי במעלות על מעצחי ולא תשח פסחי באחת השערים פז והכלים
תמשש והחמץ תרושש ותשרפנו לאשר ער אחי ועשרים פז ולא תוציא לחמך בשר
פסח לחמך ושר ועדל מיוחז ותועב ועלירים פז נשחי לא תשמן בשרו על חמץ
ולבך לא תאמץ לתת מחסורים פז ונשיא לא תאור ולא יראה שאור ולא ילין עש
אור בשר ליל שמורים פז נשחי שלמיכם וחלב שבחיםם וחלב חגיגתם להתיר נאמרים
פז נבי יגע בער בכל פומה נאמר ולא תאכל מעשר דגנך בשערים פז וייקך
ויצהרך ובכורות בקרך ותדומת ידך ומבחר הנדרים פז ולא תאכל על דם תמיד
הנקים והחלב והדם שני שם מקורים פז ורג וחה שניהם ועופות למיני פס
בלא סימניהם אשר צם ציפורים פז ומום בו לא יקרב להקריב שי לערב כגזן או גרב
אפמים עם עורים פז ומייד צן נצר לא תקריבו משכר ולא יעבור אבר בבכור
שורים פז ולא יעלה לרצון בכל מקום חיצון ולא תגוש בכור צאן במשקה
העדרים פז ולא תמיר בהמה מקור שנת חתומה ולא תאכלו תרומה פומאים עם שרים פז
פז ולא תביא למנה מחיר כלב ולא תתן לבונה במנחת השעורים פז ולא תקרב
למשחה בשמן המשחה ולא שרשים קרחה נשרט בשערים פז קטרות לא תרקח ועיניך
תפקח וכופר לא תקח לרוצחי מקתורים פז שמור פן תנשה דבר ביד הנשה ומצות
ביאור המלות

זאבה

שיכור תלמד מן תלמיה רוח והיא שורה סירים קוצים מן הנכסד את דרכך בסידים נחפדים לשון חרפה
ובשיון מן וחרפה הלבנה נקשה רע מן בפית לקשה יום או לשון חסרון מן וענד בה נקשה ורעב והיה
משחייהן גדול תמשש תנקה צ תדושש לשון ריחוק מן תורישמו ידי בשש האשעה שטית שהחמץ
קייב שרפה נחוצ לשון מהירות מן כיהיה דבר המלך תעסמן לזקן פסול מן ותצומע אצני שמין
מנהו מחסורים עטן צדקה מן די מחסורו תאור לשון קללה להתיר עטן יתרון נאמרים עלה יתיר
האסור והוא מן לח ילין חלב חגי שי לשון קרבן מן בעת ההיא יוכל שי ליי אשכר מנחה מן
אשכר יקריבו אכר עובדי האדמה מן אכריכס זכור מיכס תמיד לשון החלטה תנשה תשכח
מן כי בשש שנים תרים תגדל מן דמה קרע להקצות איסור מוקצה לרצות אסור להשלים מן
והרצח את שבתותיה ולכשרון הוא כשרון המשעים ברה ארון לשון רנה במוקדומי דונ כללה

לחכלילות

פז

תבערין ומצות לא תשקרו ומצות לא ימכרו שיה מגרש ערים פז ומצות כלאים ורצב דריחים
 והבני מאשלים בביסי מעחלים פז ומצות לא תגיק לעולם לא תחניף ומצות פן יוסף להכות
 דוהרים פז ומצות לא תחבול עלי צהק תסבול וחילץ לא יבול ותפדח צדמרים פז ומצות לא
 תגרע לעולם לא תפרע וחוק מוציא עם דע ושם עליו צדמרים פז וחוק לא תוקיפו וחוק לא תחנקו
 וחוק לא תקיפו פהתראש כבולמרים פז וחוק לא תתורו וחוק לא תגורו וחוק לא תתורו וחוק שבוועת
 אפרים פז וחוק לא אכלתי וחוק לא בעדתי וחוק לא צתתי למיתי נגזרים פז וצת עזרת
 העבוטו במישרים תשפוט וצדעת הדיוט ופרשת שופרים וכל פלשיות מפיקי תושיות אשר הם
 צציות מקום נהרים אורים פז ואחר נשבעים הם חרונים צמעעשים נאלה פקודיהם במכתב
 נצרים פז ואשר יתן מעדעו למלך ברוב רשעו זהמגדף ישעו אשר ידוהו ירים פז ומקירת
 ומחלל וכן קובח וזולל ומכה ומקלל ומדיח ערים פז והדובר סרה בשם עבודה שיה וצעל
 אוב ללא ידעו עקרים פז וצפס רוצחת לפחת ופחת ועם עיר נחת ביתר
 נחמים פז ונביא מדעת תפסה תולעת ואשה נרבעת לצדמות היערים פז והבא
 על אר ופה ועל כלה כנופה ועל בהמה אבונה והבא על כללים פז ונא על אשת איש
 מאד יחפיר יזכאיש ודודתו חבאיש עני אלה אסורים פז ונא על יולדתו וצת בנו
 וצת אבה בתו וצתו וצת אשתו וצת על אחות הורים פז ועל אשה וצתה וצת בנה וצת בתה
 ועל נדה בשבתה למלאת משמרים פז ועל אשת אביו ועל אשת אחיו ואם חמותו וחמיו
 כל אלה אסורים פז והבא על אחתו והבא על חמתו ונא על אחות אשתו לפי שאוכ
 נפלים פז ומשפט בנות להן ומשפט זוממיהן ומשפט בועליהן להשמיד ולהחרים פז
 והבועל ארמית צדעלו להצמית והגונב בתרמית נפשות נבחרים פז והגונב אדם
 צעחת ירדם נאוכל חלב זאם יהי פיקר כרים פז ואחר נובל אשר פבול יאכל והוא
 דק יאכל באשי הכיורים פז ושברון מעתים לחונז עינים ונקיון עינים לחובל נותרים
 פז ועובד מפלצת כלה צחרצת ואוכל מעמדת ביגים נפלים פז ופסח לא
 לא יעשה בחשך שמו יכופה ואיש אוכל ועושה ביום הכפורים פז ואיש סף ומפטם
 בעבדתי אשפטם ואיש אשנו יאפנים למשפט המוררים פז והשוחט מיתוך והמעלה בחוז

ביאור המילים

יח לשון הגבהה מן ולא יחאחשן שתיים נאמרים על שם פן תשבת את הדברים אשר ראו עיניך ופן תשכח
 את ייט שיהיך משחרים כדו סוחרים לא תביף מן לא תניף עליהם ברשלי תחניף מן ולא תחניפנו את הארץ
 פן יוסף פן היא מלקוח ארבעים יכנו לא יוסף תסבול לשון משא מן כושא קבל וחילץ לשון כח
 כתרבותי חילח יבול לשון נפילה מן ועליו לא יבול תפסע תבעל מן לכנה מעשה נהרון תמדיעו
 תגורו לשון ידאה מן לא תגורו מנטאיש תגורו מן ולא תגורו אחרי ופן יגורו מלבדך אסרים לשון
 קצור מן לאסור אחר העבוט המשכון הדיוט הוא בהן משוח מלחמה תושיות חממות על שם
 שמתישין כחו שלמה בעין בציות יובש מן בלבו בציות כהל חרונים לשון כלה ונחרצת
 מן אם חרונים ימיו ישעו כמו מושיעו והוא פנוי לשם ית לשדא החזקה או חרב מן והיה לכם לזרז
 כחת לשון שוחה מן יכול אלהתחל כדקרים לשון דקירת חרב מן וידקוד את עניהם וכביא מדעת צה
 נביא שקר כרבעת כבעלת היערים הם בהמות וחיות היער כנופה שנכנסה לחונה ולא נבעלה
 הורים הם האבות משמרים ימי לבן החטה בימי נדחה וזוממיהן לשון מחצב מן כאשר שמי ארמית
 חתה גויה להצמיד להכריה מן משנאי וחמיתם תרמית לשון מרמה נבחרים לשון הם ישראל יודים
 לשון תרומה כיקר לשון כבשים מן כיקר כרים והוא כנוי על יהודי האוכל חלב ודם שהוחמתם ללשמה

ועמוני תפטר ומואבי תצטרף ולא יבוא ממזר בקור עם גזארים פיז ולא תדלוש שלומים
לאכשלים נקמים ולא תנעים דמים להציב מכמורים פיז ולא תהרוג בקיים וצדיקים
עניים ולא תענוב לויים ולא ינחלו ערים פיז ולא תדלוש אל מעת אשר אין עמו אמת
והמקלל הצמת אשר ערום יערים פיז ולא תשיב כל גזול כמצות שוכן גזול ולא תשחית
עץ יבול בעת תבנה מצרים פיז ולא תחלל בתך להזנות מדעתך ולא תשיב אשתך בצלתה
לאחרים פיז ולא תשכב אחותך בגדת טומאתה ונשה אל אחותה לגלות המעורים פיז
ולא תהיה לחיש שר בעולת אח נגשר ולא יוכל מושרי קדשים מושרים פיז ולא תהיה קדשה
בקור עדה קדושה ולא יהיה על אשה לבנשי הגזרים פיז ולא ילבעו אנשים לבנשי הצנים
ולא יהיו קדשים בצנים נכשרים פיז ולא תרדה בחורי באחייך העברי ולא תמליך נכרי אצל
אבל כיצן חורים פיז ולא ידבה נשים נאוסים אפרשים ולא ישיב חפשים לחרף המצרים פיז
ולא יסור לבצור בלום מרבבו וכסמו ושהבו ונחמדת האוצרים פיז ולא תמכור עברי כממכרת
נכרי ולא תתעב מצריי בנואו למגורים פיז ולא תתעב אדומי בנואו להדומי ולא יבוא
צעמי כצעמים נשבורים פיז ולא תצא עבדית אשר תקח בבית כצאת אמה נכרית בראשי
איברים פיז ואם יבגוד גבירה והפדה במחירה ולא ימשול למכרה כיתר ממכרים פיז
ולא יגרע אחותה ~~במחירה~~ ומשכב עולתה בקחתו בת אחרים פיז וארבע נשים הן
אסורות לכהן והאחות מהן כשרה לאחרים פיז ולא יגדל פרע ולא יפרוס קדע ולא יחלל קדע
ומקדש מצרים פיז ולא יטמא עצמו לאביו ולא מו אביו על מות עמו אשר אין לו קוברים
פיז ובצור לא יצא לפני ידעה ויגיל ענת יצא כחלק מחורים פיז ובצור לא יכבה גזולתו
תרצה ונרנו לא יכבה ושרח כמאורים פיז ולא תאכל פתו בקחת שר בתו אבל תאכל אתו משווא
כצעורים פיז וגם לא יאכל בו שכירו והנשבו ועל מות לא יבוא באהלי תמורים פיז ולא
יאכל פנימית בשדון ובתרמית ולא יבדיל להצמית שקועי החורים פיז ולא יאכל מנחת כליטו
מן יחת ולא יטבח משחת בחלים עם כרים פיז נשר לא יתבלע ראות קדע כבלע וטמא פק יבלע
בשאו ושברים פיז ולא יענוט אורח ויהיה לטורח ולא יהיה פקרח וריעיו הממרים פיז ולגי
השקן עבודה לא יתקן ולא תקח אמן קן על פני הצפרים פיז וימייך אמשיך במצות לא תשיך ואורך
לא יחשיך בחרץ לא סגרים פיז ולא תמוט רבית במצות גזול שבת וחוק מענות לחבלת ומאפה
תנורים פיז וביתך לא יקח במצות לא ישח ומצות לא ישכח שמים נאמרים פיז ומצור לא

מצומטת לשנות נכשרים שהם ממשכחה מזה מיוחסת ולא תמליך נכרי מן לא תוכל לתת עליך איש
נכרי למגורים לשון בירה והם בירי הצדק להדומי תחת כנפי השכינה מן הדוס דגלי רגשי ~~אשר~~
איברים הן עין וראשי אצבעות ידים ורגלים וראשי אצבעים וחוטם פרע הוא גדול שיערי יפרוס לשון
קדע מן בגדיו היופדומים מצרים הנוצות המקצוע שהוא גבוה מכל העולם לא יכבה מן אש תמיד חוקך
כנטורים שאין לה שרע מיערלי באהלי אהל שיעבומת ועל עם הגבוי והמספר נקרא תמורים תרמניה
לשון סגורה מן לגביא תדומה לבסי שקועי התורים מן ושקע איתו בליטו מן כלילתהיה יחת לשון
שברון לא תירא ולא תחת משחת לשון פחיתות והוא צווי על קרבן בעל תום מן משחתם בהם מוס
כרים מן כבשים מן קלב כדים ותבלע לשון ערבוב מן ולפע התבלע הריב גטוס כבלע הוא כסוי
יבולע לשון השחתה מן בלע ייט יעבוט לשון ענות מן לא יעבטו אורחותם כלומר שלא יעדיעו על
הכהונה אמשיך לשון אדיקות מן במשור היובל קדריס לשון חשך מן עלמות ולא קדריס רבת
לשון רבוי מן שבת שכנה לה כפעי והוא שכל ירבה בתחום שבת יקח לשון הדיעה מן בית באים יסתח

ושרש בסימן טוב חתא לנו ולכל ישראל ג' פע' צריך יוצרין בר' עושיך ב' קוניך ב' בודאיך
 ומרדקדים כנגד הלכה ואומ' כשם שאנו מרדקדים כפגמיך ואין אנו יכולין לגעבין כך אסירקו
 אחרים כנגדיו להשיקו לו יוכלו ליגב' צנו' תכול עליהם איתא אפוד בגדול גדועל ידמו כחצן
 ג' פעמים כסדר' ועלשה פעמים למכרע עד איתא עלהם תפול' ג' זמנים ואומד' דוד' מלך' ישרא'
 חיקויס דוד' לעלך ישראל ג' פע' אמת קסם לב טהור ברא ל' שנים ורוח צפון חדש בקרבי שיר למעלות
 אטא עיני וגו' הללויה הללו אל בידעו וגו' ואומר קדיש' דרבנן ואומד'ן שג' לזה עלם עליבם
 וצריך לבדך על הירח מעומד' שוערט

תיקון הטל

אדני שפתי וגו' באי ז' נשאי אבותינו להי אברהם וגו' עד ומביא גוש לבני בניהם למען שמו
 באהבה **ישקופת** שמעש לחוצה כהרומים מרודיה תנוצב בטללי ד' קיסים הא'
 העושה בעת הצון עמוסים למגן הוא לכל החוסים מלך דחמן מושיע עוזר ומגן באי
 מגן אברהם אלה גבור לעולם יי' מחיה מתים אלה ישראל רוחך הטוב להחיות
 את בנינו לקדמותה תשיב בחלת צביינו ממך טוב לכל ימנו פד' יינו הלא אלה תשוב
 תחינו פ' מן **מבטח** כל היצור ומגשם וצלם המוכין פרח ומזק לכלם שצתינו תעטר
 בעב מלקוש ותלם זה שמעם יתנו טלם והשמים דאה קמה למלאת ברקסי ברלה
 לחם לאוכל ומרפח ומרזקה היות הוגי' דת נסוכה כלוכבים בראם והשמים ירעמו נחות
 מרבר **וגם אחרונה** גבעות גיל ובכטורי צי' צים אצלנה פתיגיל ידונו יחדין רוב חסדיך
 במלם והשמים למלביע סות סמור ערומי שורקה ומשביע בטובו כפע שוקקה ורעבה ורקה
 במעדינו ממלם והשמים ישבעו עצי יי' בשפלה וצלה ומלאו הגדנות צו והשיקו
 היקבים תירוש ויצהר תרננה פרשות עומד ותעלתלם והשמים כראג לטוב
 צוננת מלהי ותבחר בשירים ששמת בפי טוב ממסחר ונגדך צוננת צערי
 ממסחר' זל' גרון חתה בך דאי לא ניחר ייצרי הלצנת כמו צמר צחר ולכן לא שחה לצני
 ב' סחר חר' היה סתרי עתה לאת מול וכמחר ומגנ' אלה אלתאחר לך לעלום
 גשם נבא לעלום טל' כי רב להושיע ומוריד הטל' כיו' אעיר שירתי ואמ' דברתי
 ואגבירה שפתי לצור ישועתי וביום אמדתי תגל כטל' כ' י' ~~כ' י' כ' י' כ' י'~~
 כי שם כבודך האל שונן בחוך עם אל ותעמיד מילל זמיה לו גוש היום לישרא אהיה
 כטל' כ' י' **אלהינו** נשאי אבותינו בטללי מורה תאיר אדמה בטללי ברלה
 בטללי גילה תגיל אדמה בטללי דיצה תד' שקאדמה בטללי
 תצוך אדמה הור תהור אדמה בטללי זמר פוג תוער אדמה בטללי שמרה תשמר אדמה בטללי חיים
 תחיה אדמה בטללי טובה תיטיב אדמה בטללי ישועה תושיע אדמה בטללי כללה
 תכלכל אדמה כמו שאתה הוא יי' שיהינו רב להושיע ומוריד הטל' אדמה אדמה
 לאורה לברכה לגילה לדיצה להוד לשמרה לחיים לטובה לישועה לכללה מכלכל
 חיים בחסד מחיה מתים ברחמים דבים רופח חולס וגומ' תיקון הגשם חוזר שצ' בתפלה ותוס

תיקון הגשם

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך באי
 אברהם וגו' לי למען שמו באהבה ישפעת
 אלהינו נשאי אבותינו להי
 דביביב יוריד משבוליו לחיות שרע ולחות פרי יבולין מטור יורה ומלקוש יוריד על אגלין
 היות

בחוץ ושא יכו רחוק במימי כיוורים פו ועובר על דם ברית יהי נפשו לאכרית והיא תקור
 ואחרית כלשלא האסירים פו והפומא יודע צבואו למקדש והאונל נקדש בפומאת הצטרים
 פו והאונל תרומה תבואתו מהומה וכהן כי יטמא צעברו מהמורים פו והאונל פצל
 וזואהו חבל ייגע להבל יואחזאהו צירים פו ומתבל יאמר פבול יום הנמסר לשמש ומחוסר
 צבדים נספרים פו והער העוצר במותו חכבר ומחרץ יאמר מחוסר פכורים פו והמלות
 דתוי כללוע דפתוי דפומא האתני לשמש בחורים פו כלו מצוות עשה ומצוות לא תעשה
 בעצרת צור ומחלה נמגן לישלים פו שיה התולות יקורות נבחרות ולהנה פארות בקצנ
 תמרים פו ימרה אל עליון לכך עס אביון ויצנה הר ציון ועמלק הנגרים פו פו כן
 זיקים את סוכו ויביה חשכו ויתן עונ לתלכו וקדנינו ירים פו ויראו מתי מעלר בקוס
 ישיני עפרי וכתקוע שופר וכנשוא נס הרים פו ומראש הומיות תרצנה פיות וממעונות
 אריות ומערי כמרים פו ואז כל עס שובג ברעה ותמוגג לקול המון חוגג בשמחה
 וצירים פו ועל הר הגלילי כהלך בחליל ואז תחפץ כליל ואז יעלו פרים פו פו תם

ואומר אין פלהינו וקדיש דרבנן ועלנו לשבח ואחר תכלת מנחה צדין דות חציה יום ראשון
 וחציה יום שני

נוכח לשון ערמה מן וארוד נוכח הכיורים מן תנור וכדים שברון הוא שברון הגוף שיבא לאוחז עינים
 בכישוף ונקיון שמים זך ונקי מן ונקתה לארץ תשב כלומ שיפלו השינים לאוכל נותרים וישאר הכה נקי מהם
 מפלעת מן אשר עשתה מפלעת לאשרה והו כנוי לעז שהיא פלצות לעובדיה מן לשון סכה מן על בשר
 אדם לא יסך ומפטם ענין פטום הקטרת והוא תקן יאטס לשנס סתימה מן יאטס אטנו המורים חכמים
 מורים הנראה ואיבו כמסל המורים הנזכר לעיל והמעלה בחוץ מה שכת פק תעלה טולותיך בכל מקום
 משאינו רחוק אזהרה לכהן שלא ישמש בלוא קדוש ידים נוגלים במימי הכיורים מן הכיור וכנו יודע
 מן שוד בדישו טבל הוא הדגן שהוא מחוסר תדומות ולשון חכמים הוא פתלח כלומר שאינו טוב לאכול
 חבל לשון כאב מן חבלי יולדה צירים גם כן מן צירים נחבלים מתבל יוסר ימות ויוסר מו העולם הנמסר
 כלומר שתפק בהערב שמשון יטבול כדי שלא יתחייב מיתה בידי שמים בגדים נספרים או לכהן גדול וד
 לכהן הדיוט אכבד מן ועל פעמלה פס אכבד רתני כמורדאוי מ באה בש לפרוע לשון גדול שער מן
 ראשיכם אל תכדעו האתני הבא מן ותא ראשי עס פארות עכבים מן ותארכנה פארותיך ביה חשתי כלומר
 ואיר אפלתי ומן יביה חשבי מתי לשון אנשים מן ואע מתי מעפרי הומיות לשון חוצות מן בראש הומיות
 תקרא המון לשון חיל חוגג לשון חג שנעלה שלט פעמים בשנה חליל לשון תק וחליל כליל רמש
 לקרבן מן כלל תהיה ואם נעלה פרים קרבנות כיד במהרה בימינו אמן בללכ נאשני

ברכת הלבנה

נוהגים בכל גלילות ישראל לבסוף על הירח במוצאי שבת כשהוא מכניסם ובדין באים ותולה עיניו
 ומישר דגליו ומנדר ואין מכרכין עד שיעברו ששה ימים עד ארבעה עשר מיום המולד ומראש חמש
 אב עד שש שבת נחמו ומראש חמש תשרי עד מוצאי כסוד אין מקדשין הלבנה שאין מקבילין
 כני שכינה שא בשמחה מנדר באי למה אשר במאמרו ברא שקיים ובראח פיו כל
 עבאם חוק ושמען נתן להם שלא ישלו את תפקידים פועל ויש מתחילין קודם הצרכה ומומרו
 אמר שפעולתו אמר וללצנה עתתחדש להיות עטרות תפארת
 לעמוס צטן עדים עתידין להתחדש פמותה ולשבח ליוצרים
 על רוב נפלאותיו באי מחודש חדשים סימן טוב תהא לנו ולכל

ויש מתחילין קודם הצרכה ומומרו
 תכא דביל יעדל שמלא לחטבו
 יעדל לא להקביל כמאביהם
 שצמנים פעם אחת בחודש
 דים הלכך אמר אבי ומעומת
 באי שמה

וגומר עד צחי מחיה
 המתים כהן' וגומר כקדר' וכשגומר עץ התפלה
 אומ' קדיש תהקבל ועלינו לשבח' ותפלת המנחה כמנחת ימי החג הסוכות שהיה
 חומר את יוס' פתח מקדש קדש הזה את יוס' חג שמיע' בעצרת הזה

תפסיר ארבי שפתי

אהם ארץ ל' פי נטקי חתא יקול פחי תמביחך תבחרך אקמך יארבנא יא אהנא ושאה
 מבחנא שאה אברהם ושאה יצחק ושאה יעקוב שטאיהן שפיר אגבאר למכין לעש' אמחברן
 בפתיח פירה ומאך אלל דאכר חסנאת שאבא לשבין אצאחין ובאענא אולי לבע בניהם למלך
 אמגחן אמג'ת אמגחן קובחאנך ותבחרך אקמך יא נאצר אברהם' ז אנת אגבאר
 שא אבחרך יארבנא מחיי אמונתא בקעת רחמתך מס'יר לריח ומנצל שמטר' מנג'ת
 שאחיא בפעלך ומחיי שמונתא ברחמיה כהירה משפי למדעא ומסנר אומקעין ומטלה אחרא
 אואפי בעהדה לקטחן אלהב מן מאלך יא וו' אגברווה מן ישבהך יא מן תחיי ותמית ואנת
 קאדר מנאמון עלא אחיא שמונתא קובחנך ותבחרך אקמך יא מחיי שמונתא ג אנת
 ואסמך לקרוס ומלכותך למיקדסין פי כל יום יקבחונך קדמונא קובחנך ותבחרך אקמך יא
 שאה יא קרוס' ד אנת שוארב לשאנסאן אכמה ומעלס לשאנסאן אמערמא נאפהם ארזא
 מן ענדך עלמון ופרמון ועקלא קובחנך ותבחרך אקמך יא וארב שפהם' ד השיבנו ורדנא
 יארבנא יא ס'ירנא לתורתך וקרבנא לכדמתך ורדנא בתובה כחמלה בין ידיך קובחנך ותבחרך
 אקמך יא קחבל לתובה' ה פלח ואגר לנא יארבנא אד אכטינא וקאמחנא יא ס'ירנא חו
 חו'רבנא לאנך שטאיהן אמג'ת אבייד אגחנך קובחנך ותבחרך אקמך יא אראות יא כה'יר
 אמג'תה' ו דחה ואנצר לצעפנא וכחזם כצומנא וסארע במגותתנא לאנך שטאיהן
 אמג'תה' קובחנך ותבחרך אקמך יא מג'תה' אאקראיל' ז דנגנו אהם אשנא ונגשתפ
 אמג'תה' קובחנך אמג'תה' עזימה לבמעב אמג'תה' לאנך שטאיהן אטעחפ שרחוס
 ואגתנא ונקתג'ת ואבלג אגתה' עזימה לבמעב אמג'תה' לאנך שטאיהן אטעחפ שרחוס
 קובחנך ותבחרך יא שאפי מדעא קומה שאקראיל' ח דכלינו ובחרך לנא יא שלה יא
 יא רבנא פי ענעת' אידינא ובחרך פי סנינא וכי נבאתהא ואנצל שטל ושמטר עלא וגר
 ארץ נכאפי אל עאלס במיעה מן פעלך וארו' ובה ארץ מן כיד ונטא ידך ואחפך
 ארץ נכאפי יא שלהנא ה'ה' שפנה נמייע נבאתהא מן כל אפה ומן כל שר ואגעל להא
 אברהם וקרוס ושבוע וסלאס וברכה צ' שטנין אלמבחרכה יא רב'אגוד ולפעל ולחחאן קובחנך
 אברהם וקרוס ושבוע וסלאס וברכה צ' שטנין אלמבחרכה יא רב'אגוד ולפעל ולחחאן קובחנך
 ותבחרך אקמך יא מבחרך פי אסנין' ט ואמר בנכף אבוק לעזים לכלא צנא ואקדע באאס
 לבמעב במוענא מעבא מן ארבע אקטאר לארצנא קובחנך ותבחרך אקמך יא גאמע תבדיד
 קומך אל אקראיל' י השיבנו ורדנא קצאתנא כלאחיל ותכאמנא בלאבתרין ואזיל ענא
 כל המן וגמון ותנהד ותמלך עלינא קריעת בחדאני'תך ברחמיה ועדלה וחכמה קובחנך ותבחרך
 אקמך יא מלך מחב'ת' אהם אהם ואלעזל' יא למשג'תים לא תבעל לבחרגין מן שריעתך
 תכלאן ולא רגא וגמיע' אכפחד בטרפה תבירדהם ושמעלכה למתקחה תעקרהא ותכקרהא
 פי איאמנא ולא תגעל להא תמכין קובחנך ותבחרך אקמך יא בחסד אענא והאצ
 שאחין' י' על הזדינים ואלא לחין ולפעל' ולמתשרעין בדינך ובק'ית קומך תעמלהם

היות דען ושמך כל פרי עץ ועליו חיש ושלח עופר פורס ינאמן עליו יזכור
לינוטע השליו' קומס גן בעול אפרס רמון שהילץ הרית חנה דרור ומגדל עוש
הילין שובב לצואר השן מלאויהוד כלילין זנוי לתלפות זנחרי כל הגוים עליו חלק
המגן תלוי עליו פסחון מרכסה שמים בעבים ומלבישם ומחליף שמעם
עלי חוק ומשם אוצרך הטוב פתח נח להחיות בולל צפוחי צעם משיב הרוח
אמוריד הגשם אוצרך חלקי יעצרו מקלות הארץ ועד קצות ארץ וצדמה לכל
יעורי ארצות משיב הרוח לעהות קצות ושולח מים על פני הארצות אוצרך
צמחון ושרב וכל ארבות קטוב תשלח רוחך ויהי צבן רטוב ארץ וצדמה אשר החשבון
מטוב תפתח ידך ישבעון טוב אוצרך תלמי יציה אשר נותרה ערומה מעת נוצרת
דשא וחייר קמה תמריח בצביה ותלבישה קמה ותחפש פני ארמה אוצרך אב
רחמן נועם חופות לב עקוב פיה כפע תורין מיד יקום השלימה צמד ברך זחם אין
צכו מתקושט וקום נחתה מטר ארצם בעתו יורה ומלקום אוצרך
כרוב לשוני כוננת להי נתבחר בשירים ישמרת בפי פונ ממסחר ונגדך
כוננת פעדי ממעשר ולי גרון תתה בקראי לו נחור יוצרי הלבנת כמו
שחר זלכן לא שתי לבבי כי סחרהר היה סתרי עתה כחמת מול וכמחר זמגני אתה

~~לשונות בפה ובה לשונות~~

אלהי אלת אחר מלך ~~לשונות בפה ובה לשונות~~ אתה גבור לטולם יימחיה מלתי
עושר ומושיע ומגן בתי מגן אברהם אתה גבור לטולם יימחיה מלתי
אתה וישבעון ידיך מאוצרות שמים ושבע ארמה לא שבעה מים פדות תשלח
לשונות פעמים יחינו מיומלים פסחון אהל חי ופתח אוצרות שמים ישב רוח ושל
מים ישב בגשמי רצון תברך נדה בכחי יגון בצפור לכורה בצדקת אבהמון הזין
סעורה וזמור יוקח נא מעט מים ישב גשם צדבות משמי עליה תוריד בעיה
דב עליה בצדקת עקד צהר המורה שב זאפר בארות המים ישב דלה מחוזל
צמך והצל רוח הקטף עליו האצל בצדקת איש תם מן לות פצל צרה טים בשיקתות
המים ישב האר פנים על כל בשווען כלוד ועל פן איחר ישעו בצדקת עכו
צממורה יישב על באר המים ישב חשרת מים על יצשה תגיל ותוציא אבן
הראשה בצדקת לקח צלוחית חשה ועל ידו נרפאו המים ישב פורכי צמח ארמה
המצוא הפך רצוני חשי ואמציא בגשמי נצלות למען מוציא מעל המים למעניו מים
אנא שיהנו ושה יאבותינו בגשמי מורה תאמר ארמה בגשמי הוד
תברך ארמה בגשמי גילה תגיל ארמה בגשמי יציה תרשן ארמה בגשמי הוד
תהדר ארמה בגשמי נעד טוב תונד ארמה בגשמי זמרה תשמד ארמה בגשמי
חיים תחיה ארמה בגשמי טובה תטיב ארמה בגשמי ישועה תושיע ארמה בגשמי
כלכלה תכלכל ארמה כמו שאתה הוא יימלחנו רב להושיע אמוריד הגשם אצל הוד ידאו
לאורה לצדקה לגילה לויצה להוד לעוד טוב לצמורה לחיים טובים לטובה לישועה
לכלכלה מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים רופא חולים עושר רולם

בקראם הנה זה האיש אשר מרד בקונו ואת ריחו הבחיש טוב אשר לא נברא מהוונתו
 בן מביש לאביו ולאמו ולשכן לרועים פז שר יהיה לך שמון אש ישבע בחרפה
 כי ישמע באשיו את אשר חפה ובעין כל קולו יהי דומן חשלה יישם את רמיו פז
 הקומה גדועים פז חרדה אש לנבשים בשאוננו על פני חני לדע ואוי לשכנו עד
 אשר יקבר ושכלו יזמסר לדומה בו קבאים פוגעים פז פודפים את נפשו
 במכה ועבר בשלטה שבטי אש מפין כל עבר גוף אנפש יחדיו חובטים בקצר
 ואדמה על ראשו ומדיו קרועים פז יום עברה היום הוא יום הדין נורא
 יום יראה האדם כמותל כהורה היא מעתה המלאך כבדך מאיפה הן מאז יברא
 לא ימצא מדועים פז מאז לב נרוח לא ישקוטו נרוח איברישה משה נשכטו
 ויפול צם שיעה נרוחם ופשוטו אשר מרוק סחיו הם פגים ונעים פז להחבא
 ידמה צדעתו אכל הוא על כרחיביט תמונתו יטיף לו פתחבו טיפת דם בקשתו
 וימצא נישתה שלטה גביעים פז נפשי אשר היא מהגוף נפשה לא תצא עד
 אשר היא בשכינה מביטה אש היא תענף כצפור נמלטה בראות מחשה הוד ופה אה
 נעים פז סמוכה בהוהו תיראה עלי פחד אם לא נטמאה בכהש אבכחד אש לא
 נטמאה כל גזוין לשאול ישמעה משמי מרומים פז עלכל איש

לבב בו ישים מעיניו הודם אשה יסיות אל
 המדצל פנו כי יחלפו עליו שבעה עוניו

פתיחה

אדוק

אם מסך בקרבואת רוח עושים : פקוד ופקוד איש לב לטות מספרים אולי
 יכניע לנמאד גמה נים יפתר רובותים אלהים לפרס זיקא ג ווס ולייל בתקו
 שעשועים עוק יציאת הנפש ודין הכרונדים ולפתה מתעב ונחש
 חמדים ודין אשר יבאש יום נורעים ילין חבונת הקפצ ממשיע עקיים

ברחמיהו יא אלה יא רבנא וגאזי בותאבוי גייר לכל מן
ואגעל חסנא מעהס לח נכזא לא אמבאר או באסמך
קובחנך ותבחרך אסמך יא קנוד והכלאן אלא לחין יג יסכון
ואבניה קריב פי אמתנא כמא קלה קובחאנך ותבחרך אסמך יא בחב דאר לקלאס י
את צמח ואצהר אנאשי מן דאנר באעגל וארפע שמה במגותאך תעלית קובחנך ותבחרך
אסמך יא מעשי צמח למגותיה טו שמע ואסמע צומח וארפנא ואשפך עלינא
וארחמנא יא קאצל בארמיה וארצא זלחמנא ומן ביץ ידיה יא מלכנא לא תרדנא כאיבין
אי אנת קאמע עלותנא כל פס קובחאנך ותבחרך אסמך יא קאמע אצלואת ומגיב אדעווחת
דעה אהס ארץ בקומך אמראיל וארצו לא אצלחמנא ורד ארמיה שי מחדאב
קביתך ועלחמנא תקבל ברצא ותכון מרצ"ל בין ידיך דאים ואקבל אל ישראל קומך ותקבלנא
ותרא עיוננא בדגועך לא מאוואך ציון ברמיה כמא כחן קבל קובחנך ותבחרך אסמך יא
רד בורה שי ציון מוריס אהס יא רבנא ויא אהנא ~~ובלחמיהו ולפניו ואחמיהו~~ ואלה
אבחינא אנא שאכרין לך אנת לכאך חיאנתנא ונאצר מגותהנא אנת הן שי גיל ואבילעכרך
עבר בתמרידך עלא חיאנתנא שי פי ירך ונסימנא אמודעה לך ועלא אמעלגס ואברקין
ואאטגובאת שי פי כל וקת וקת אחסאנך דאים עבאח ומסא ווצט לניהא אבוד שי לא
תלרבת רחמתך ולא תפטח פתחילך וגמיע אהחיא ימגדו אסמך לכביר לכביר לאנך
שטאיק לכביר דן אבוד קובחנך ותבחרך אסמך ולך לחמד ואשכר יי אהס
אגעל אקלאמה ולנבמה ואברכה ואחן וארצא אפצל ואחמיהו עלינא ועלא אל
אסרל קומך ובחרך לנא כלנא גמיעא בנור וגהך אי מן נור וגהך והבת לנא אתוואתנא
ואחיה ואמחבה וארמיה ולצדקה וחסן ענדך אן תבחרך לקומך בני אמראיל באקלאס
קובחאנך ותבחרך אסמך יא מבחרך שעבך בני אמראיל באקלאס יי לדיצון
ותכון אקלאס מרצ"ל בין ודרקלבי יא דבי איה מעתמדי יא ולי תס

סליחה מנשבר את הלב על אלפא ביתא והיא תבכה

שזובו לא אחים ורעים שובו שובו מדרביכם הדעים פז אליכם אביעלי
אישים בלא דעה יום ליום מרגעה זכרו עת כסיעה פי היא פתע פתחום
צלי עת דאנעה דין לאשר יגשור אל חיותמים דעים פז צהגיע תור כל צערה
ללכת אגל מלכה היא תרון בחמה נתלת ישא איע את עיניו דהא מעדפת
אנשים בצבים על ערס צועים פז גליזן פירס פותלים בכתב אמר כל
מעשה ידיו נהם פיו נואמה וכלל הא מודה ידיו חותמת והמון דלעין קביצו
כנשיעים פז דבר לא יפחד מכל אשר עשה כי כלם קיימים פז אשר
עונו ישא ומתלוים עמו לחרפה וצושה הם צנים סעשחיתים ליע מודעים פז
הולכים בחצרותו חופשים תצאוצז שלטה פרוזים מוצידיים עונותיו
שנים בעציון דאחד לצעו בקול דם מפריך הרים ומעצר סלעים פז ויאמרו
בקרואס

זיהו לוח התקופות

תקופת טבת

תקופת חשוון

תקופת תמוז

תקופת ניסן

א	בדג	לדז תקמ	לדמ
ב	יהט	יהח תקמ	להו
ג	לזג	יוז תקמ	יוח
ד	לאט	לחח תקמ	יזו
ה	יזג	לכז תקמ	לכמ
ו	יגט	יגח תקמ	לגו
ז	להג	ידז תקמ	ודח
ח	לוט	לוח תקמ	יהו
ט	ישג	לכז תקמ	לכמ
י	יחט	יחח תקמ	לאו
יא	לזג	יכז תקמ	יכח
יב	לדט	לדח תקמ	יגו
יג	יהג	לכז תקמ	להח
יד	יוט	ינח תקמ	לנו
טו	לחג	יזז תקמ	ישח
טז	לכט	לכח תקמ	יחו
יז	לחג יג	לכז תקמ	לכמ
יח	לחט ידט	ידח תקמ	לדו
יט	לוב	יהז תקמ	יהח
כ	לזט	לכח תקמ	יוו
כא	יחג	לכח תקמ	לכמ
כב	יכט	יכח תקמ	לכנ
כג	לדג	יגז תקמ	יגח
כד	להט	להח תקמ	ידו
כה	ינג	לנו תקמ	לנוח
כו	ישט	ישח תקמ	לזו
כז	לכג	יכח תקמ	יכח
כח	לכט	לכח תקמ	יכו

ומתא בלבתא אכר אלוח הדח אה סימן יגד אדי הוא תקופת טבת פאברא מן
 אוול אלוח אדי הו לזח תקופת ניסן כלסקנה דאיר ידור ואלזח אמנאזל הן אשרטין
 הן אשרטין

התקנא	בקב	הישמג	יום שש בט שעות לו בתשרי	ליל 4 באדנב ומחצה לל בטבת	יום 4 שעה דאשנה א בעיקן	יום 4 בטבת ומחצה לל בתמוז
התקנב	בלג	הכז	לילה בנ שעות ו בתשרי	לילה בעשר ומחצה ל בטבת	יום 4 שעה שעות יב בעיקן	ליל שש בא ומחצה ל בתמוז
התקנג	בקד	בישה	ליל 4 בט שעות יח בתשרי	יום שש באדנב ומחצה ל בטבת	ליל שבת שעה דאשנה כג בעיקן	ליל שבת בל ומחצה ל בתמוז
התקנד	בכה	זחמג	יום שביעי בג שעות לל בתשרי	יום שבת בעשר ומחצה א בשכט	ליל דאשון בשש שעות 4 בעיקן	יום דאשון בא ומחצה ל בתמוז
התקנה	בקו	הכז	יום דאשון בג שעות ו בתשרי	ליל 4 באדנב ומחצה יב בטבת	יום 4 בשעה דאשנה ל בעיקן	יום 4 שש בא ומחצה יב בתמוז
התקנו	בקז	בישמז	ליל 4 בג שעות כח בתשרי	ליל 4 בעשר ומחצה כג בטבת	ליל חמישי שעה דאשנה 4 בעיקן	יום 4 שש בא ומחצה ל בתמוז
התקנז	בקח	בחג	ליל 4 בפ שעות כ בתשרי	יום רביעי באדנב ומחצה 4 בטבת	לילה שעה דאשנה ל בעיקן	ליל חמישי בשש ומחצה בתמוז
התקנח	בקט	השא	יום 4 בשלש שעות יג בתשרי	יום חמישי בעשר ומחצה לו בטבת	ליל שש בשש שעות יח בעיקן	יום שש בא ומחצה ל בתמוז
התקנט	בקי	בכמז	יום שש בפ שעות לל בתשרי	ליל שבת באדנב ומחצה לו בטבת	יום שבת שעה דאשנה כג בעיקן	יום שבת בל ומחצה שש בתמוז
התקס	בקיז	בשה	ליל 4 בא שעות א בתשרי	ליל דאשון בעשר ומחצה שש בטבת	יום דאשון שש שעות עשירי בעיקן	ליל שש בא ומחצה יב בתמוז
התקסא	בקיב	זחא	ליל 4 בט שעות י בתשרי	יום שש בל ומחצה יח בטבת	ליל 4 שעה דאשנה ל בעיקן	ליל שש בא ומחצה ל בתמוז
התקסב	בקיג	בכמז	יום 4 בשש שעות לז בתשרי	יום 4 בשש ומחצה לל בטבת	ליל רביעי בשש שעות 4 בעיקן	יום רביעי בא ומחצה חמישי בתמוז
התקסג						

יום 4 שש בא
ומחצה ל
בתמוז

התקסג

יצייה	שטנות	קביעות	תקו תשרי	תקופת טבא	תקופת ניסן	תקופת תמוז
התקפו	בקלז	בכמז	יום ה' בשנת שעור ל' ד' בתשרי	יום ה' בעשר ומחצה ל' ד' בטבא	ליל ששי בששעשר ל' ח' אדר שנ	יום ששי ב' ד' ומחצה ד' ד' בתמוז

מחזור לצה

התקפו	בקלח	בשעה	יום ששי ב' שעור ד' בתשרי	ליל שבת במחצית ומחצה בערב	יום שבת שעה ראשונה ל' בנימן	יום ג' בשבע ומחצה י' ד' בתמוז
התקפו	בקלט	שחא	ליל ראשון ב' שעור ט' בתשרי	יום ראשון בעשר ומחצה י' בטבא	יום ראשון בששעשר ז' בנימן	ליל ב' באחת ומחצה ל' ד' בתמוז
התקפו	בקרם	בכמז	ליל שני שעור ל' ד' בתשרי	יום שני ב' ומחצה ל' בטבא	ליל שלישי שעה ראשונה ח' בנימן	ליל שלישי ב' ד' ומחצה ד' בתמוז
התקפו	בקמא	בשעה	יום ג' בשלש שעור ח' בתשרי	יום ג' בעשר ומחצה ט' בטבא	ליל רביעי בששעשר י' בנימן	יום רביעי באחת ומחצה ט' בתמוז
התקפו	בקמב	זשג	יום ד' בביעי בששעשר י' בתשרי	ליל חמישי ב' ומחצה ז' בטבא	יום חמישי שעה ראשונה כ' בנימן	יום חמישי בששעשר ומחצה י' בתמוז
התקפו	בקמג	החמא	ליל ששי ב' שעור ז' בתשרי	ליל ששי בעשר ומחצה ג' בטבא	יום ששי בששעשר ז' בנימן	ליל שבת ב' ד' ומחצה ח' בתמוז
התקפו	בקמד	גכה	ליל שבת ב' שעור ז' בתשרי	יום שבת ב' ומחצה ג' בטבא	ליל ראשון שעה ראשונה ח' בנימן	ליל ראשון בשבע ומחצה י' בתמוז
התקפו	בקמה	זשמה	יום ראשון בשלש שעור ז' בתשרי	יום ראשון בעשר ומחצה ג' בטבא	ליל שני בששעשר ח' אדר שני	יום שני ב' ד' ומחצה ד' בתמוז
התקפו	בקמו	זשג	יום שני שעור ג' בתשרי	ליל שלישי ב' ומחצה ה' בטבא	יום ג' בששעשר בששעשר ז' בנימן	יום ג' בשבע ומחצה ששי בתמוז
התקפו	בקמז	הכז	ליל רביעי ב' שעור ז' בתשרי	ליל רביעי בעשר ט' בטבא	יום רביעי בששעשר י' בנימן	יום רביעי באחת ומחצה ט' בתמוז
התקפו	בקמח	בחמא	ליל חמישי בששעשר ומחצה ח' בתשרי	יום חמישי ב' ומחצה ז' בטבא	יום חמישי שעה ראשונה כ' בנימן	יום חמישי בששעשר ומחצה י' בתמוז

התקפו

תורה	שטרוה	לביעור	תקופתה	תקופתה	תקופת תמוז
התקעה	בקב	זשג	יום רביעי בשש שעות י"ב בתשרי	יום רביעי בעשר ומחצה י"ג בטבת	יום חמישי בא ומחצה י"ד בתמוז
התקעה	בקכו	השמג	יום חמישי בשש שעות כ"ח בתשרי	ליל שני בארבע ומחצה כ"ג בטבת	יום שני בלבע ומחצה ראש חדש תמוז
התקעו	בקכז	הכז	ליל שבת בג שעות ז' בתשרי	ליל שבת ב' ומחצה י' בטבת	ליל ראשון בא ומחצה י' בתמוז
התקיעה	בקכח	בחגו	ליל ראשון בשש שעות י"ד בתשרי	יום ראשון בארבע ומחצה י"ב בטבת	ליל שני בשבע ומחצה כ"ח בתמוז
התקיעה	בקכט	השמג	יום שני בשש שעות ז' בתשרי	יום שני בעשר ומחצה כ"ג בטבת	יום ג' באחת ומחצה י"ג בתמוז
התקיעה	בקל	הכז	יום שלישי בשש שעות ז' בתשרי	ליל ד' בארבע ומחצה ח' בטבת	יום ד' בשבע ומחצה י"ד בתמוז
התקפ	בקלא	בשה	ליל חמישי בשש שעות י"ח בתשרי	ליל חמישי בעשר ומחצה ז' בטבת	ליל שני בא ומחצה כ"ח בתמוז
התקפא	בקלב	זחמג	ליל ששי בשש שעות כ"ג בתשרי	יום ששי בא ומחצה כ"ג בטבת	ליל שבת בא ומחצה כ"ד בתמוז
התקפב	בקלג	הכז	יום שבת בשש שעות י' בתשרי	יום שבת בעשר ומחצה י"ח בטבת	יום ראשון בא ומחצה י"ח בתמוז
התקפג	בקלד	בשה	יום ראשון בשש שעות ז' בתשרי	ליל שני בא ומחצה כ"ג בטבת	יום שני בא ומחצה כ"ח בתמוז
התקפד	בקלה	זחמג	ליל שלישי בשש שעות י' בתשרי	ליל שלישי בעשר ומחצה ז' בטבת	יום שלישי בא ומחצה י"ח בתמוז
התקפה	בקלו	השא	ליל ד' בא שעות י"ג בתשרי	יום רביעי בא ומחצה כ"ג בטבת	יום חמישי בא ומחצה כ"ח בתמוז

התקפו	בקלז	בכמז	יום ה' בשנת שעות ל' ד' בתשרי	יום ה' בעשר ומחצה ל' בטבת	ליל ששי בשש שעות כח אדר שנ	יום ששי ב' ד' ומחצה דח בתמוז
-------	------	------	------------------------------------	---------------------------------	-------------------------------------	------------------------------------

מחזור לצד

התקפו	בקלח	בישר	יום ששי ב' שעות ד' בתשרי	ליל שבת במחצית ומחצה בטבת	יום שעות שעה ראשונה פ' בנימן	יום ג' בשבת ומחצה י' בתמוז
התקפו	בקלט	זחא	ליל ראשון ב' שעות טו בתשרי	יום ראשון שש שעות י' בטבת	יום ראשון בשש שעות ז בנימן	ליל ג' באחת ומחצה כג' בתמוז
התקפו	בקים	בכמז'	ליל שני ב' פ' שעות ל' ד' בתשרי	יום שני ב' ומחצה כח בטבת	ליל שלישי שעה ראשונה ח בנימן	ליל שלישי ב' ד' ומחצה י' בתמוז
התקפו	בקמא	בישר	יום ג' בשלש שעות ח' בתשרי	יום ג' בעשר ומחצה פ' בטבת	ליל רביעי בשש שעות י' בנימן	יום רביעי באחת ומחצה פ' בתמוז
התקפא	בקמב	זשג	יום דביעי בשש שעות י"ח בתשרי	ליל חמישי ב' ומחצה כ בטבת	יום חמישי שעה ראשונה כג בנימן	יום חמישי בשש ומחצה ל' בתמוז
התקפב	בקמג	זחמא	ליל ששי ב' שעות ז בתשרי	ליל ששי בעשר ומחצה ג בטבת	יום ששי בשש שעות ז בנימן	ליל שבת ב' ד' ומחצה ח' בתמוז
התקפג	בקמד	גכה	ליל שבת ב' שעות ז בתשרי	יום שבת ב' ומחצה י' בטבת	ליל ראשון שעה ראשונה פ' בנימן	ליל ראשון בשש ומחצה י"ח בתמוז
התקפד	בקמה	זשמה	יום ראשון בשש שעות ל' בתשרי	יום ראשון בעשר ומחצה כג בטבת	ליל שני בשש שעות ל' אדר שנ	יום שני בשש ומחצה דח בתמוז
התקפע	בקמו	זשג	יום שני ב' פ' שעות ג' בתשרי	ליל שלישי ב' ומחצה ה' בטבת	יום ג' בשש ומחצה ז בנימן	יום ג' בשש ומחצה ששי בתמוז
התקפז	בקמז	דכז	ליל רביעי ב' שעות י' בתשרי	ליל רביעי בעשר ומחצה פ' בטבת	יום רביעי בשש שעות י' בנימן	יום רביעי באחת ומחצה פ' בתמוז
התקפז	בקמח	זחמא	ליל חמישי ב' שעות י' בתשרי	יום חמישי ב' ומחצה כ' בטבת	יום חמישי שעה ראשונה ז בנימן	יום חמישי בשש ומחצה י' בתמוז

התקפז

התקעה	בקכה	זשג	יום רביעי בשש שעות י"ב בתשרי	יום רביעי בשש ומחצה י"ג בטבת	ליל חמישי בשש שעות י"ג בניסן	יום חמישי ב"ח ומחצה י"ד בתמוז
התקעה	בקכו	השמוג	יום חמישי בשש שעות כ"ח בתשרי	ליל ששי בארבע וחצי כ"ב בטבת	יום ו' שעה לשונה פ' כ"ז אדר ב'	יום ששי בצע ומחצה ד"ה חדש תמוז
התקעו	בקכז	הכז	ליל שבת ב"ג שעות ב' ב"ח בתשרי	ליל שבת ב' ומחצה ו' בטבת	יום שבת בשש שעות ח בניסן	ליל ז' אשון ומחצה י' בתמוז
התקעז	בקכח	בחגז	ליל ראשון בשש שעות י"ד בתשרי	יום ראשון בארבע ומחצה י"ז בטבת	ליל שני פ"א בשעה ד"ג י"ח בניסן	ליל שני בשש ומחצה כ"ח בתמוז
התקעח	בקכט	השמוג	יום שני בשש שעות כ"ד בתשרי	יום שני בשש ומחצה כ"ז בטבת	ליל ג' ב' שעות ד"ח כ"ט בניסן	יום ג' אשון ומחצה ג' בתמוז
התקעט	בקל	הכז	יום שלישי בשש שעות ז בתשרי	ליל ד' בארבע ומחצה ח' בטבת	יום ד' שעה לשונה י"ב בניסן	יום ד' בשש ומחצה י"ג בתמוז
התקפ	בקלא	בשה	ליל חמישי בשש שעות י"ח בתשרי	ליל חמישי בשש ומחצה כ"ב בטבת	יום ה' שעות כ"ח בניסן	ליל ששי ב"ח ומחצה כ"ד בתמוז
התקפא	בקלב	זחמג	ליל ששי בשש שעות כ"ח בתשרי	יום ששי ב"ג ומחצה כ"ב בטבת	ליל שבת בשש שעות ז בניסן	ליל שבת בשש ומחצה י"ד בתמוז
התקפב	בקלג	הכז	יום שבת בשש שעות י' בתשרי	יום שבת בשש ומחצה י"ח בטבת	יום שבת בשש שעות י"ח בניסן	יום אשון בשש ומחצה י"ז בתמוז
התקפג	בקלד	בשה	יום ראשון בשש שעות כ"ב בתשרי	ליל שני ב' ומחצה כ"ב בטבת	יום שני שעה ד"ג כ"ח בניסן	יום שני ב"ח ומחצה כ"ד בתמוז
התקפד	בקלה	זחמג	ליל שלישי בשש שעות י' בתשרי	ליל שלישי בשש ומחצה ז בטבת	יום שלישי בשש שעות ח בניסן	יום שלישי ב"ח ומחצה י"ח בתמוז
התקפה	בקלו	השא	ליל ד' ב' שעות י"ג בתשרי	יום רביעי ב' ומחצה פ' בטבת	ליל חמישי שעה ד"ג י"ח בניסן	יום חמישי ב"ח ומחצה כ"ד בתמוז

התקצח	בקמט	ששג	יום שש בג שעות (בתשרי)	יום שש בעשר ומחצה א בטובה	ליל שש בששעות ב בנין	יום שבת בין ומחצה ביתמוז
התקצט	בקנ	הלז	יום שבת בט שעות יז בתשרי	ליל ראשון בד ומחצה יח בטובה	ליל שש יום ראשון בששעות א לא בנין	יום ראשון בששעות ביתמוז
התר	בקנא	בשמז	ליל שש שעות לז בתשרי	ליל שש בעשר ומחצה כט בטובה	יום שש בששעות ב בנין	ליל ג במחצה ביתמוז
התרא	בקנב	בחג	ליל שלישי בט שעות א בתשרי	יום ראשון בארבע ומחצה בטובה	ליל רביעי שעה ראשונה יז בנין	יום רביעי בששעות ביתמוז
התלב	בקנג	הלז	יום רביעי בששעות יט בתשרי	יום רביעי בעשר ומחצה לא בטובה	ליל חמישי ששעות כה בנין	יום חמישי בין ומחצה ביתמוז
התלג	בקנד	בשמז	יום חמישי בט שעות י בתשרי	ליל שש בארבע ומחצה בטובה	יום שש בשעה ראשונה ז בנין	יום שש ומחצה ביתמוז
התלד	בקנה	בשה	ליל שבת בט שעות יג בתשרי	ליל שבת בעשר ומחצה לא בטובה	יום שבת בששעות יז בנין	יום שבת בין ומחצה ביתמוז
התלה	בקנו	שחמג	ליל ראשון בט שעות יד בתשרי	יום ראשון בארבע ומחצה לא בטובה	יום ראשון בשעה ראשונה ז בנין	יום ראשון ומחצה ביתמוז

מחזור רצו

התרו	בקנז	הלז	יום שש בששעות בתשרי	יום שש בעשר ומחצה א בטובה	ליל שש בששעות ב בנין	יום שש בין ומחצה ביתמוז
התלז	בקנח	בשוד	יום שלישי בט שעות כא בתשרי	יום רביעי בארבע ומחצה יז בטובה	יום רביעי שעה ראשונה ז בנין	יום רביעי בין ומחצה ביתמוז
התלח	בקנט	שחמג	יום חמישי בט שעות כ בתשרי	יום חמישי בעשר ומחצה לא בטובה	יום חמישי בששעות א בנין	יום חמישי בין ומחצה ביתמוז

התרח